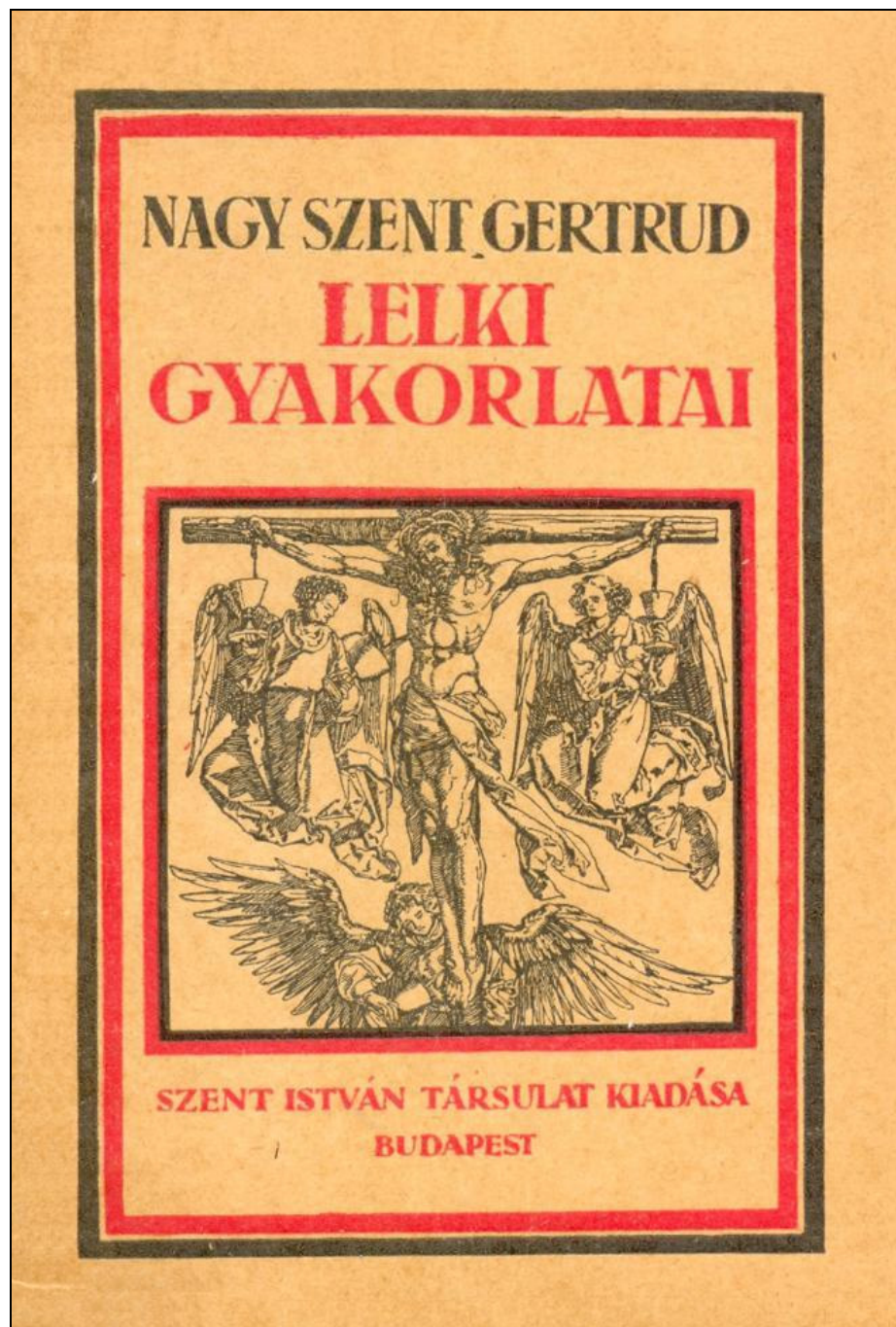

Nagy Szent Gertrud Lelki gyakorlatai

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Nagy Szent Gertrúd Lelki gyakorlatai

Fordította és bevezetéssel ellátta
Dr. Kúhár Flóris O. S. B.
A Szent István Akadémia tagja

Nihil obstat.
Dr. Michaël Marzell
censor dioecesanus.

Nr. 577.
Imprimatur.
Strigonii, die 24. Februarii 1926.
Julius Machovich
vicarius generalis.

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1926-ban jelent meg a Szent István Társulat kiadásában Budapesten. Az elektronikus változat a Szent István Társulat engedélyével készült.

Tartalomjegyzék

Impresszum.....	2
Tartalomjegyzék.....	3
Előszó.....	5
Nagy Szent Gertrud élete.....	6
Szent Gertrud lelkigyakorlatai.....	11
Első gyakorlat: A keresztség kegyelmének megújítása.....	16
Második gyakorlat: Lelki megtérés (A beöltözés évfordulójára).....	20
Harmadik gyakorlat: Lelki eljegyzés és önátadás az Istennek (A szent fogadalom évfordulóján).....	22
Negyedik gyakorlat: A szerzetesi fogadalom megújítása (A fogadalom megújítása napjára).....	30
Ötödik gyakorlat: Az isteni szeretet fölkelése.....	41
Hatodik gyakorlat: Dicséret és hálaadás.....	50
Hetedik gyakorlat: A bűnökért való engesztelés és előkészület a halálra.....	64

Szent Gertrud lelkigyakorlatainak imádságai a következő alkalmakra is használhatók:

I. Reggeli imádságul

[Az első gyakorlat](#)

[Kora hajnalban \(ötödik gyakorlat\)](#)

II. Esti imádságul

[Este \(ötödik gyakorlat\)](#)

[„Most bocsásd el Uram...”](#)

[Kompletorium \(ötödik gyakorlat\)](#)

[Édes Jézusom \(hetedik gyakorlat\)](#)

[Este \(hetedik gyakorlat\)](#)

III. Napközben

[A második gyakorlat](#)

[Lelkem elfogadója \(negyedik gyakorlat\)](#)

[Litánia \(negyedik gyakorlat\)](#)

[Délben \(ötödik gyakorlat\)](#)

[Délben \(hetedik gyakorlat\)](#)

IV. Szentmisére

[A hatodik gyakorlat imádságai](#)

[A hetedik gyakorlat imádságai](#)

V. Szentgyónásra

[A negyedik gyakorlat imádságai](#)

[A hetedik gyakorlat imádságai](#)

Gyónás előtt végezhetők

[Jézusom, élet forrása \(első gyakorlat\)](#)

[Lábad elé borulok \(negyedik gyakorlat\)](#)

[Istennek édes irgalma \(hetedik gyakorlat\)](#)

[Istennek édes kegyessége \(hetedik gyakorlat\)](#)

Gyónás után végezhető

- [Istenem, teremőm \(első gyakorlat\)](#)
- [Vágyaimnak kedvese \(harmadik gyakorlat\)](#)
- [Litánia \(negyedik gyakorlat\)](#)
- [Szerelmemmel fogva tartlak \(ötödik gyakorlat\)](#)
- [Áldjon meg ... \(hetedik gyakorlat\)](#)

VI. Áldozási imádságok

- [A harmadik gyakorlat](#)
- [A hatodik gyakorlat](#)

Áldozás előtt végezhető

- [Édes Szűzanyám \(második gyakorlat\)](#)
- [Édes Jézusom... \(második gyakorlat\)](#)
- [Íme, hozzád sietek \(negyedik gyakorlat\)](#)
- [Mint szarvasgím... \(ötödik gyakorlat\)](#)

Áldozás után végezhető

- [Lelkem édes vendége \(első gyakorlat\)](#)
- [Áldj meg... \(második gyakorlat\)](#)
- [Édes Jézusom \(második gyakorlat\)](#)
- [Magasztalja én lelkem... egész a negyedik gyakorlat végéig](#)
- [Vesperásra \(ötödik gyakorlat\)](#)
- [Szerelmemmel... \(ötödik gyakorlat\)](#)
- [Zengjen neked hálát \(hatodik gyakorlat\)](#)

VII. Különféle imádságok**A Szentháromsághoz**

- [Atya, Fiú, Szentlélek... \(első gyakorlat\)](#)
- [Neked, teljes Szentháromság... \(harmadik gyakorlat\)](#)
- [Végy fel engem... \(negyedik gyakorlat\)](#)

A Szentlélekhez

- [Jöjj el Szentlélek Isten ... \(második gyakorlat\)](#)
- [Édes szerelmem \(negyedik gyakorlat\)](#)

Szűz Máriához

- [Üdvözlégy Mária \(első gyakorlat\)](#)
- [Édes Szűzanyám... \(második gyakorlat\)](#)

Az őrzőangyalhoz

- [Üdvözlégy Isten szent angyala \(első gyakorlat\)](#)

Mindenszentek litániája

- [Harmadik gyakorlat](#)
- [Negyedik gyakorlat](#)

A keresztségi fogadás megújítása

- [Kegyelmes, igaz Istenem \(első gyakorlat\)](#)
- [Jézusom, ki az igazság napja vagy \(első gyakorlat\)](#)

A bérnálási kegyelem megújítása

- [Győzelmes Jézus \(első gyakorlat\)](#)

Kísértés idején

- [Add jobb kezembe... \(első gyakorlat\)](#)
- [Lelkem elfogadója \(negyedik gyakorlat\)](#)

Jó halálért

- [Hetedik gyakorlat](#)
- [Most fogadj be \(negyedik gyakorlat\)](#)
- [Este \(ötödik gyakorlat\)](#)

Előszó

A lelkiélet nagymesterei, Szent Terézia, Szalézi Szent Ferenc, Liguori Szent Alfonz nagy magasztalásokkal halmozzák el Szent Gertrud lelki gyakorlatos könyvét. Weissbrodt, Szent Gertrud főművének, az „Isteni kegyelem követé”-nek német fordítója, azt állítja a lelki gyakorlatos könyvről, hogy mélységével, erejével, fönséges hangulatával, a liturgiához alkalmazkodó beosztásával páratlanul áll az ájtatos könyvek közt, és magukkal a liturgikus könyvekkel vetekszik.

A misztikus irodalomnak e drágagyöngyét nyújtja ez a fordítás a magyar közönségnek. A fordítónak az a reménye, hogy Szent Gertrud műve az áhítat eredeti forrásához, az Egyház liturgiájához vezet a hívő lelket, és közelebb viszi az Úr Jézus imádandó Szívéhez, minden vigasztalás kútfejéhez.

Pannonhalmán, 1925. november 17-én, Szent Gertrud ünnepén.

Dr. Kühár Flóris O. S. B.

Nihil obstat.
Dr. Damianns Hegyi
censor.

Nr. 836/1925.
Imprimatur.
In S. Monte Pannoniae
6. Dec. 1925.
Dr. Remigius Bárdos
Archiabbas.

Nagy Szent Gertrud élete

A Gertrud névre a szentek közt a legnagyobb fényt *Helftai Szent Gertrud* árasztotta, akit a történelem *Nagynak* nevez.

Élete olyan, mint egy bezárt kert, hortus conclusus, kívülről nem sokat látni belőle; belülről csupa szín és ragyogás, eleven, gazdag, pompázó élet, de csak a gazdáját gyönyörködteti. Szent Gertrud életében is az ő fölséges Ura, Királya, az Úr Jézus gyönyörködött.

Az Isten jóságos gondoskodása volt Egyházával szemben, hogy Szent Gertrud életének benső szépségeit halhatatlan értékű műveiben fölfedni hagyta, és így késő századok és nemzetek lelkét is megérinti ez élet illata.

Szent Gertrud valószínűleg Tübingiában született 1256. január 6-án, Vízkereszt napján. Kortársa a szintén tübingiai Altenburgi Boldog Gertrud, Szent Erzsébetnek, a magyar királyné leánya.

Vízkereszt napján az Egyház egén új csillag, szép csillag jelent meg; valamikor a napkeleti bölcseket vezette a Vízkereszt csillaga az Úr Jézushoz; ez az új csillag nem pogányokat, hanem keresztény hívőket visz az Úr szentséges Szívéhez.

Ötéves korában Szent Gertrud a helftai zárdába került nevelésre.

A helftai zárdát Burkardt, Mansfeld grófja, alapította feleségével 1229-ben saját vára mellett, és Halberstadtból népesítette be cisztercita apácákkal, akik később költöztek át Helftába. A zárdát a cisztercitarend, melynek számára alapították, nem vette fel kötelékébe; apácái szent Benedek Reguláját követték ama szabványok, szokások nélkül, melyekkel a cisztercitarend a szent Regulát a korviszonyokhoz alkalmazta; istentiszteleti könyveik is eltértek a cisztercitákétól. Ezt bizonyítják Szent Gertrud műveinek kiadói. A megyéspüspök fennhatósága alatt éltek; lelki életüket gyóntatóik irányították, akik gyakran domonkosrendiek voltak. A XIV. században a zárda jog szerint is bencés zárdává alakult át.

A történetírók sokat vitáztak arról, bencés apáca volt-e Szent Gertrud és társa, Szent Mechtild, vagy pedig cisztercita? Nekünk e kérdés megoldása igazán nem fontos. Egy bizonyos, hogy Szent Gertrud egyik legkiválóbb leánya szent Benedeknek, kinek Rendszabályát követte, kinek szelleméből élt; egyik legszebb virág ama rózsatón, mely Szent Benedekből eredt, és amelynek szépséges rózsáit Szent Gertrud látomásban szemlélte.

Épp ezért Szent Gertrudot joggal vallhatják magukénak, megdicsőült testvérüknek mindazok, akik ma is Szent Benedek Regulája alatt katonáskodnak, akármely ágához tartozzanak is Szent Benedek ősi fájának.

A helftai monostor egyike volt azon helyeknek, melyekben az Istenbe merült élet legnagyobb virágzását érte el, melynek tagjai közül sokan járták az életszentség hősies útjait, és sokan részesedtek az Úr rendkívüli kegyelmeiben.

Erről a monostorról is el lehet mondani tiszteletreméltó Péter clunyi apát szavait: „Olyan volt, mintha az ég ragyogó csillagai közt különös lényben ragyogna. A monostorban nemes és egyszerű származású nők sokasága élt; királyi családból valók is itt vetették meg a gazdagságot, méltóságot, tiporták sárba a kevélységet, hajtották a lélek uralma alá az érzékiséget. Közöttük voltak olyanok, kik férjük halála után jöttek, néhányan még sértetlenül hagyták ott a nászágyat, sokan pedig férfiút egyáltalán nem ismerve helyezték a testi élvezetek helyébe a szüzesség angyali erényét. Mindnyájan férfias erővel győzték le az asszonyi puhaságot; nemcsak a világot, de magukat is megtagadták, kezük munkájával, zsoldárénekléssel, szüntelen imádsággal gyűjtik az érdemet, törlesztik a régi adósságot”.

Helftának környéke is vonzó volt. A monostor egy termékeny völgynek mélyén vonult meg; a zárda körülkerített kertjében az évszakok pompázó virágai, kívülről szelíd

emelkedéses hegyvonalak közt a szem messze síkokra lát, és látja maga fölött az eget, melyről a legszebb tavaszban sem feledkeznek meg a zárda lakói. Az ég és a föld kedves összhangba olvad a helftai apácák lelkében. A természetszeretet az Isten felé vonja vágyódásukat.

A helftai zárdában a kis Gertrud jó kezekbe került. A monostor élén az előkelő származású Hackeborni Gertrud apátasszony áll, aki 19 éves korában nyerte el kiváló tulajdonságaiért a monostor anyjának hivatását. Nagytudású, a könyvműveltséget is nagyrabecsülő, széles látású, bölcs és erőskezű apáca volt; anyai szeretettel vezette családját; leányai közül mindegyik azt gondolhatta, hogy az apátasszony őt szereti legjobban. A kis Gertrud anyja helyett édesanyját talált benne.

A zárda zeneiskoláját az apátasszony húga, Hackeborni Szent Mechtild vezette, aki a kis Gertrudot is oktatta, nevelte; később a tanítvány és a mester közt szent barátság és munkaközösség fejlődött ki, melyet a közös kiválasztottság kegyelmei, az istenszeretet egybeolvadó lángjai erősítettek és nemesítettek.

Szent Gertrud a zárdai iskolában gyors előhaladást tett. Nagy lelkesedéssel tanulta az ügynevezett hét szabad művészetet, köztük a latin nyelvet és a zenét. Későbbi művei igazolják, hogy a latin nyelvet mesteri ügyességgel kezelte, érzéseinek tökéletes kifejezést tudott vele adni, és költői ritmust, rímelést vitt bele latin prózájába is. Latin műveltsége emlékeztet a kora-középkor nagy apácaírójára, Gandersheimi Hrosuitára.

A világi tudományokkal való mohó foglalkozás, a fiatalság kísértései Gertrud érzékeny, finom lelkében rövid időre kellemetlen hatásokat váltottak ki. Lelke hívságos dolgok után kalandozott, a zárdái fegyelem nehéz igává változott, a tudás felfuvalkodottá tette szívét.

Az isteni kegyelem hatása és a kezdettől fogva megőrzött ártatlanság ereje azonban ledöntötték a hiúság tornyát lelkében és rövidesen utálattá lett szemében mindaz, mi előbb vonzotta. Figyelme az isteni tudományok felé fordult, és a Szentírást kezdte tanulmányozni, éjjel-nappal forgatni. A naponként énekelt zsoltároknak most egészen új lett a csengése fülében; a bánat hangjai megremegtették, megindították szívét és az igazában ártatlan lélek, kiről társnői életében azt mondták, hogy méltán lehetne őt ereklyeként az oltárra helyezni, kemény bűnbánatra adta magát.

A napi istentisztelet órái, a szabályos beosztású zsolozsma mindig változatos imádságai, himnuszai, a Szentírásból és a nagy szentatyákból vett olvasmányai új tartalommal töltötték meg lelkét. Megtanult az Isten színe előtt járni, az ég angyalaival és a megdicsőült szentekkel együtt imádkozni, járta az alázatosságnak Szent Benedek által megjelölt útját, érzelkeit elvonta a világ csábításaitól, a hallgatagság fékjét vetette nyelvére, akaratát az engedelmesség igájába fogta. És amikor a világ szava elhallgatott benne, és énjének gögje megtörpült, akkor az Isten kezdett szólani az ő alázatos szolgálójához.

Huszonhatéves korában, 1281. január 27-én jelent meg neki először az Úr Jézus, kit szeretett, kit jegyesének választott a szent fogadalmakkal. Ez az első jelenés megérezte vele, hogy az isteni fenség az alázatosság völgyébe hajlik le legszívesebben. Az Üdvözítő szólt hozzá az adventi ének szavaival, hisz ez volt az ő adventje, megérkezése jegyeséhez: Hamar jó a te üdvösséged! Miért emészt a bánat? Üdvözítelek, megmentelek, nincs okod félni!

Ettől az időtől kezdve Szent Gertrud élete az Üdvözítővel való érintkezésnek, társalgásnak, szeretetben való egyesülésnek azon ormain jár, melyet *misztikus kegyelmi életnek* nevezünk. A misztika nem más, mint átérzése, megtapasztalása annak, hogy a kegyelem által a lélek az Istenben és az Isten a lélekben él. A kegyelemre hivatalos mindenki; minden keresztény elnyeri a szent keresztségben a megszentelő kegyelmet, a Szentlélek hét ajándékát; a bérálás szentsége megerősíti benne az Istenhez tartozás kapcsát, és új sugarakat áraszt beléje a Szentlélek bőségéből. A lelkek közül azonban; sokan az Isten helyett a világba vagy önmagukba merülnek, a kegyelmek gyengéd sarjadását gátolják, nem hagyják

az isteni élet teljességére bontakozni, virágba termésbe szökni az isteni életáramot önmagukban. Akik azonban, mint Szent Gertrud, lelkükben jó talajt adnak a kegyelem magvának; akik imádsággal, a szentségek buzgó használatával, az Isten parancsainak megtartásával, önmegtagadó élettel a kegyelem útjait nyitva hagyják; akik a gyermeki szem ártatlan nézésével és a gyermeki szív érintetlenségével közelítenek az Úrhoz, akik készek őt meghallgatni – azokhoz szól az Úr, azok látják és ízlelik, mily édes az Úr.

A misztikus élet sokaknak adatott meg az Egyházban. Szent Gertrud is egyike eme választottaknak. A helftai zárdában sem állt egyedül nagy kegyelmeivel. Mestere és példaképe, *Szent Mechtild*, az apátasszony húga, az Isten szemléletének, a legmagasztosabb kontemplációnak útján járt hősies lélekkel. Lelkében az Úr sokszor megnyilatkozott; e rendkívüli kegyelmekről tanúskodik Szent Mechtild műve: „Az Isten különös kegyelméről szóló könyv”. (*Liber specialis gratiae.*) Ugyancsak a helftai zárdában élte le utolsó tizenkét évét életének *Magdeburgi Mechtild* (†1285), aki előbb Magdeburgban élt visszavonultan, magát Istennek szentelve. Az ő lelkének termése, „Az Istenség áradó fénye” (*Das fliessende Licht der Gottheit*), a német középkori irodalom remeke.

Szent Gertrud tehát lelki életének nagy kegyelmeit olyanoknak tárhatta fel, akik vele együtt részesedtek az Üdvözítő szeretetének édességeiben.

Szent Gertrud további élete fokozatos előhaladás az isteni élet titkainak *megismerésében* és mindig nagyobbodó *szeretet* Isten iránt, mellyel párhuzamosan halad a gyermeki *alázatosság* fejlődése.

Lelki világát két műve: „Az isteni kegyelem követe” (*Legatus divinae pietatis*) és a „Lelki gyakorlatok” (*Exercitia spiritualia*) tárják fel. Írt ezeken kívül több munkát is, de azok elvesztek. Kegyelmeit az Úr Jézus külön parancsára jegyezte fel vagy mondta tollba társnőinek.

Csodálatos, mily mélyen belehatolt Szent Gertrud az isteni igazságokba. Bár művei nem tankönyvek, mégis lépten-nyomon meglátszik rajtuk, hogy szerzőjük otthon van a természetfölötti dolgokban. A Szentírás és a szent liturgia azok a források, melyekből a szent tudását meríti; ezeken kívül bőségesen ismeri a nagy egyháztanítóknak, Szent Ágostonnak, Nagy Szent Gergelynek, Szent Bernátnak írásait. Misztikus élete az Egyház liturgiájába kapcsolódik; látomásaiban gyakran jelennek meg csodás jelképei a szent cselekményeknek; az isteni kegyelemtől fényesedő lelki szeme gyakran látja az ünnepek titkait, a szentségek titokzatos hatását, az Úr Jézus életét az Oltáriszentségben, kegyelmeinek áradását a szentmiseáldozatban, a kereszt magasztos bölcsességét.

Szíve választottját az Úr Jézus még mélyebb titkok forrásához vezette. Megmutatta neki gyakran saját isteni szívét. És Szent Gertrud tanulékony tanítvány volt a szent Szív iskolájában! Műveiből kitűnik, hogy a szentséges Szív egész kincstára feltárult előtte, hogy azok az igazságok, melyeket a szent Szív litániája rejt (XIII. Leó pápa hagyta jóvá), előtte már ismeretesek voltak.

Egyik látomásában a szent az ő választott védőszentjével, Szent János evangélistával társalgott. Szent János elvitte őt e látomásban az Úr Jézushoz és Gertrud lehajthatta fejét Jézus Szívére. Szent Gertrud hallgatta a szent Szív édes, vigasztaló dobbanásait, érezte az isteni szeretet szívverését. Szent János bevallotta neki, hogy ő is érezte az utolsó vacsorán e szeretetet, és ettől gyulladt fel lelke, ettől lett tűznél tüzesebb. Szent Gertrud kérdezte tőle: „És miért hallgattad ezt el, miért nem írtál legalább valamit róla a mi előhaladásunkra?” Szent János azt felelte: „Az én hivatásom volt, hogy az Isten örök Igéjéről írjak az újszülött Egyháznak annyit, hogy a világ végezetéig elég legyen az elmélyedő emberi értelem számára, bár fölrteni azt soha senki sem fogja; az isteni Szív dobbanásainak édességét feltárni az új idők számára tartatott fenn. Hogy amikor ezekről hall majd az elvénült világ, melyben az isteni szeretet már fogyni indult, fiatalodjék, és e szívveréstől új életre keljen”.

Szent Gertrud kora már a vénülésnek, a szeretet megfogyatkozásának jeleit mutatta. A XIII. század megélt az egyházi tudományok nagy felvirágzását, a középkori Egyház is e században jutott III. Ince pápával fényének, dicsőségének tetőpontjára. De a süllyedés jelei is mutatkoztak. A német-római császárság árnyékhatalommal foszlott, a középkori társadalmi rend bomlásnak indult, a keresztes lelkesedés tüze elhamvadt, a század végén a pápaság tekintélye is aláhanyatlott. A világot mindenfelé benső harcok rémségei remegtették, és már előrevetette árnyékát a következő század minden veszedelme az Egyházra.

Ebben a vénülő, megzsibbadt világban az Egyházat, Krisztus titokzatos testét az Úr Szívének dobbanásai élesztgették. Szent Gertrud volt e Szív választottja, aki az Úr Szívét hallgatta, és új időknek új dalait énekelte e szentséges Szívről társával, Szent Mechtilddel együtt.

A szentséges Szív megnyilatkozik Szent Gertrudnak, mint *az élet és szentség forrása* (Leg. III. c. 30.), mely *gazdag mindazok iránt, kik hozzá folyamodnak* (IV. 10.), mely az elvénült világnak megújult élete. (IV. 4.) E Szív Szent Gertrud számára is és minden hívő számára is *minden vigasztalás forrása* (II. 12.), melynek sebe égő szeretetre sebzi az emberi szívet (II. 4.) melynek sugárzása az emberi szív vágyódását magára vonja. A szent Szívből árad a dicséret a Szentháromságra (II. 5.). Benne találnak *lakóhelyet*, menedéket, kik Jézust szeretik, itt részesednek az áldások bőségében (IV. 58.). A szent Szív az Isten *szentélye* és titokzatos *frigyszekrénye*, melyben az *Istenség egész teljessége lakozik* (IV. 58.). Akik e szent Szívvel egyesülnek, mint Szent Gertrud is, azok az Isten választott edényei, akikben az Úr Jézus találja örömét. (I. 16.). Engesztelést áraszt e Szív a bűnökért, hisz ez *az áldozat oltára*.

Máskor úgy látja Szent Gertrud a szent Szívet, mint *kincstárt*, melyben az ég ajándékai vannak (IV. 39.). E Szív a Szentlélek hangszere, mely az eget gyönyörködteti (V. I.); arany tömjéntartó, melyről annyi illatos füstje száll az áldozatnak, amennyi népért az Úr szenvedett. A tisztítóhelyen szenvedő lelkeket is e Szív forrásai üdítik (V. 18.).

Helytelen tehát azt gondolni, hogy Jézus szentséges Szívének imádó tisztelete annyira új az Egyházban, hogy ez csak a XVII. században keletkezett volna Alacoque Szent Margit látomásai alapján. Az Úr Szívére *rátaláltak mindazok, akik az ő szeretetét keresték*.

Szent Gertrudnak a középkor végén ugyanaz a hivatása volt, mint Eudes Szent Jánosnak és Alacoque Szent Margitnak az újkor elején.

Az Úr Jézus szeretete fokról-fokra vitte előre kegyelmeivel Szent Gertrudot. Rövid időt leszámítva, majdnem állandóan társalgott égi Jegyesével és élvezte jelenlétének édes örömét, a szív ama békéjét, mely minden érzést meghalad. Az Úr rávéste Gertrud szívére öt szent sebének jelét, melyek égő, fájdalmas vágyódással töltötték meg, hogy „feloszoljon és Krisztussal egyesüljön”. Szeretetének *jeléül* az Úr átadta Gertrudnak saját Szívét és megsebezte öt szeretetének nyilával. Gyakran esett elragadtatásba, és az égi haza örömeit ízlelte előre. Hallgatta az angyalok énekét, hallgatta az égi szentek szavát, és társalgott az Isten Anyjával. Lelki szemei előtt néha feltárult a jövő, és a próféták lelke szállotta meg. Szívében az Úr Jézus lakozott, akinek öröme volt, hogy ily kedves nyugvóhelyet talált (Leg. I. 3.).

Ezek a rendkívüli kegyelmek sem tették Szent Gertrudot elbizakodottá. Minél jobban kitüntette az Úr, annál szerényebb és alázatosabb lett; a föld porának, féregnek, törpének gondolta magát. Az Úr legnagyobb csodáját abban látta „hogy a föld oly méltatlan bűnöst mint ő, elhordoz” (I. 11.). Végig megőrizte az imádságnak, a munkának, az önmegtágadásnak szeretetét.

Bár sokszor volt beteges, bár sokat szenvedett, annyira, hogy a toll is kiesett kezéből, és diktálni kényszerült, még sem kívánt kivételeket magának ellátásban, ápolásban; végezte éjszaka is a zsolozsmát, és élte szent Benedek leányának egyszerű, békés életét.

Szemefénye lett apátasszonyának és testvéreinek, jó példája ragyogott, szeretete vonzott, bölcsessége nemcsak zárdáját, hanem a kívülállókát is megvilágította, vezette. Sokan jöttek

hozzá felvilágosításért, útmutatásért a lelki életben, vigasztalásért és segítségért az élet bajaiban. Szent Gertrud bőven árasztotta magából az Isten azon adományait, melyeket az Úr azért bízott rája, hogy másoknak juttassa általa. Ezért írta könyveit is.

Ily élet fejlesztette ki a szent Szívnek és a szent Keresztnek eme virágát, míg az Üdvözítő el nem jött, hogy leszakassza. Az isteni szeretet vágyakozása – mely oly fönségesen csendül ki Lelkigyakorlataiból – fölemésztette különben is beteges, gyenge szervezetét, és vitte őt égi Jegyesének ölelő karjaiba.

Halálát előre látta. Az ég énekei csendültek meg halálos ágya mellett. Az örömnak, a hazatérésnek énekei! Vége már a számkivetésnek, a zarándokságnak, Egyiptom földjéről az ígérlet földjére költözik az Úr választottja! Útjára kísérőknek eljönnek az ég angyalai, a dicsőült szentek, élükön a szüzek királynéjával, Szűz Máriával. Hozzájuk fordul – utoljára porhüvelyében – Szent Gertrud, a minden szentek litániájával köszönti, kérleli őket. A szentek feldíszítik lelkének menyegzős ruháját saját érdemeiknek, imádságaiknak ékszerével. Aztán „lehajolt hozzá a Magasságbelinek Fia, a dicsőség királya, szívére vont a kimondhatatlan kegyességgel az ő jegyesét; magába szívta isteni erővel jegyesének lelkét, mint ahogy a déli nap melege felszívja, felemészti a harmatcseppet” (Leg. V. 32.) – (1302.).

„Így jutott el a hosszú röpülésben fáradt galamb – a bűnös föld vizei felett – a béke olajágával égi Jegyese szívének menedéketadó hajlékába”, melyre annyira vágott. Megtalálta, amit keresett: a menyegzős ház örök örömeit, békés nyugalját az Úr Jézus Szívében. Ünnepe a római misekönyv november 15-én, Szent Benedek rendje november 17-én üli.

Mivel Szent Gertrud nálunk még alig ismeretes, azok számára, kik e nagy szentet meg akarják ismerni, ideiktatjuk a következő műveket:

E. Michael: Geschichte des deutschen Volkes III. kt., 1903. 181–187. l.

J. Weissbrodt: Der hl. Gertrud Gesandter der göttl. Liebe. Freiburg.⁴ Herder, 1915.

G. Dolan O.S. B.: Sainte Gertrude. Sa vie interieure. Maredsous² 1923. (Igen tartalmas és szép mű.)

Dom Besse O. S. B.: Les Mystiques Benedictins. Maredsous (Belgium), 1922. 216–253. l.

Műveinek összkiadása: *Revelationes Gertrudiana ac Mechtildiana*. Edit. Solesmensionum O. S. B. Monachorum. Parisiis, 1875. (Az első kötet Szent Gertrudé.)

Szent Gertrud lelkigyakorlatai

A londoni Oratorium nagyérdemű elüljárója, Faber Vilmos, a híres aszketikus író mondja: „Szent Gertrud az istendicséretnek és a jámbor sóhajoknak volt a szentje. Bárcsak újra azzá lenne az Egyházban, aki az elmúlt századokban volt: a benső élet tanítója és prófétája, mint Debora, aki Efraim-hegyén egy pálmafa alatt ült, zengte dicsőítő dalait és Izrael fölött ítélkezett.

„Ahol az Úr törvénye, ahol Krisztus lelke uralkodik, ott van a szabadság. Senki sem olvashatja Szent Benedek régi iskolájának aszketikus íróit anélkül, hogy észre ne vegye a szabadság lelkét, mely szívüket megtöltötte. Szent Gertrud nagyszerű képviselője ez iskolának: mindenütt Szent Benedek lelkét leheli”. –

– „A szabadság lelke ott van meg, ahol a szív független mindentől, ami nem Isten, és épp ezért szabadon – aprólékos kényszer és aggságoskodásra vivő módszerek nélkül – szárnyal a szentek izzó röptével az Istenszeretet irányában, „vigadozva, mint egy óriás, szaladja végig pályáját”. (Zsolt 18,6) (Wolter főapát)

Ez a lélek sugárzik a *Lelkigyakorlatok* minden sorából. Szent Gertrud azért írta meg e művét, hogy testvéreit a zárdában ne csak példájával, szavával, hanem írásával is táplálja, vezesse az isteni élet útjain. E munkájával lett századok tanítója; a keresztény világban műve révén tisztelete annyira elterjedt, hogy a nagy léleknevelő szentek, mint Szent Terézia, Szalézi Szent Ferenc, Liguori Szent Alfonz jártak Szent Gertrudhoz a lélek iskolájába és a legnagyobb hittudományi és aszketikus írók is magasztalták. Az Anyaszentegyház liturgiája is magasztalással dicséri Szent Gertrud „boldog lelkét, mely az isteni bölcsesség széke lett”; műveit, „melyek telve isteni bölcsességgel”, hisz „az Úr Jézus kinyilatkoztatásai alapján azt írta, amit Jézustól tanult” (Officiumának olvasmányaiban).

A *Lelkigyakorlatokban* Szent Gertrud egyszerű, nyugodt, végletektől tartózkodó, harmonikus, erős és szelíd lelke nyilatkozik meg. Nincs ebben semmi újsághajhászás, eredetiségre való törekvés; a Szentírás kenete fénylik rajta, alig van mondata, melyben ne a sugalmazott szavak csengnének; és a *liturgia tömjénes illata* árad belőle. Olyan e mű, mintha a zsolozsmázó kórus tovább sugárzó hangulata élne benne, mintha a zsolozsma nagy dicséretei, az allelujás örömök, a miserere bűnbánata, a himnuszok, zsoltárok istenmagasztalásai vinnék, ragadnák tovább a lelket, mikor a kórus már elnémult. Beosztása, szerkezete a liturgiát másolja; a keresztség, a beöltözés, a fogadalomtétel liturgiáját, a napi zsolozsma időbeosztását; az istentisztelet dramatikus párbeszédei jelennek meg benne és stílusából gyakran kicsendülnek a zsoltárok gondolatrítmusa, a himnuszok, szekvenciák rímei. Szent Gertrud Szent Benedeknek a leánya, élethivatása az istentisztelet. A misztikus irodalomban is páratlanul áll, ahogy lelkét a liturgia áthatja.

Megmutatja a mai hívőnek a módot, hogyan kapcsolhatja *magánjátatosságát* az Egyház ősi, a Szentlélek vezetése mellett kialakult *nyilvános istentiszteletéhez*.

Szent Gertrud *Lelkigyakorlatai* nemcsak tanítást adnak, hanem életet. Akit ezen könyv által Szent Gertrud kézen fog, azt mindjárt elragadja az isteni gondolatok magaslataira, belementi a hullámozó, az ég magasságáig szökő vagy a lélek mélyét felkorbácsoló, majd csendes-szelíden ringó érzések tengerébe.

A Lelkigyakorlatokat Szent Gertrud hét napra osztja fel. A teremtés hét napja Szent Gertrud szemében a lelkiélet *nagyhetévé* válik. E hét napon a Szentlélek *újáteremti a lelket*. Gyönyörű gondolatsorral kapcsolja Szent Gertrud az egyes napokhoz az újáteremtés állomásait.

Bár Szent Gertrud szeme előtt egy szerzeteshivatásban eltöltött emberi élet áll, még sem pusztán szerzetesek számára való ez a könyv. A szerzetesi élet állomásai *benső tartalmukkal* szépen alkalmazhatók más élethivatásokra is.

Az első négy nap, mintegy az újjáteremtés *kezdeté*, a következő három az új élet *tartalma és befejezése*. Az első négy nap gyakorlatait Szent Gertrud az Egyház *szentségeinek, szentelményeinek liturgiájához* fűzi. Ezek arra szolgálnak, hogy a lélek visszaidézze ama nagy napok emlékét, behelyezze magát ama gondolatokba, érzésekbe, melyeket a szertartások jelentenek és fölkeltnek, és így tegye lelkét alkalmassá mindvégig ama kegyelmek befogadására és megőrzésére, melyeket a szentségek, szentelmények közölnek.

Aki messze akar jutni, annak vissza kell gondolni a pontra, melyből kiindult, másként eltéved; a nagy folyamokban azért van mindenütt víz, mert a források folyton ontják magukból. Éppígy: aki a lelki életben akar előhaladni, annak mindig szüksége van a kezdet kegyelmeire; a további élet kegyelmei is a kezdetből, a forrásokból buzognak: az Egyház szentségeiből és szentelményeiből.

1. Az **első gyakorlatnak** célja a keresztségi kegyelem megújítása. A keresztség nagy napja az újjáteremtés kezdete. A lelket a sötétségből Krisztus világosságába emeli, a kárhozott gyermeket Isten fiává fogadja a megszentelő kegyelem által; beleilleszti, mint új tagot, Krisztus titokzatos testébe, az Egyházba. A keresztségi kegyelem szükséges a további szentségek és a szentelmények fölvetelére.

A lélek ez ájtatosságban először is visszagondol keresztségének napjára; aztán az apostoli hitvallást mondja el, hisz hit nélkül nincs üdvösség. Majd a fölkeltett hit a Szentháromság színe elé állítja, kihez imádságában fölemelkedik. Elméjében sorra veszi a keresztség szertartásait: a kereszttvetést, az ördögűzést, kézrátételt, a sót, a fül megnyitását (Effeta). Őrőangyalához és a keresztségben nyert védőszentjéhez könyörög. Majd magára a vízzel való keresztelésre gondol és az Úr Jézustól kéri az élet vizét. Fölkelti a krizmával való megkenésnek és az ártatlanság fehér ruhájának emlékét; kézbe veszi a hit világosságának gyertyáját, és így készül elő a szeretet lakomájára, a szentáldozásra. Végül a bérmálás kegyelmének megújítását kéri az Úrtól.

1. A **második gyakorlat** bevezetés a szerzetesi hivatásba a *szertesruha fölvétele által*, mely a lelki *megettérésnek* a jelképe. Épp ezen jelképes jelentése miatt ez a gyakorlat is minden hívő által alkalmazható. Hiszen először is a legtöbb hívő tagja valamely jámbor egyesületnek, melyben beöltözés vagy ehhez hasonló szertartás van, mint pl. a harmadrendekben, Szent Benedek oblatúsintézményében, a skapulárétársaságban, ennek felel meg a Mária-kongregációk jelöltségébe való fölvetel is; másodsor pedig a *megettérésre* szüksége van mindenkinek, aki Istent halálos bűnnel megbántotta, és így ezen imádságok alkalmasak a *bűnbánat szentségéhez* való előkészületül is.

A beöltözés egyházi szertartásának egyes tényeihez kapcsolja Szent Gertrud ez ájtatosságot. A lélek Jézust akarván a megettéréssel követni, először hozzája fordul imádságban, majd a boldogságos Szűznek közbenjárását kéri és a Szentlélek kegyelméért esedezik. Visszagondol arra, midőn elhagyta a bűn világát és egyedül Jézusban kíván elrejtőzködni. Magára ölti lélekben a megettérést jelképező ruhát, és a Szentháromságot hívja segítségül. Majd édesanyját, a boldogságos Szűzet választja vezérül az új életúton és szeretetének jeléül tisztaságát ajánlja fel az Úr Jézusnak. Le kell vetnünk a régi embert az ő cselekedeteivel, és magunkra kell öltöznünk az új embert – ez az erkölcsi célkitűzése e gyakorlatnak.

3. A **harmadik gyakorlat** a *szűzavatás* gyönyörű ősrégi szertartásához kapcsolódik. A szerzetes itt fogadalmaira gondoljon, a pap fölszenteltetésére. A világi hívek gondolhatnak a jámbor társulatokba való végleges fölvetelükre, mellyel Istennek tetsző életet fogadtak, de gondolhatnak életükben fölmerülő ama szent pillanatokra is, melyekben teljesen megértették

például a szentmiseáldozat jelentőségét és önmagukat az Úr Jézus áldozatával egyesülten átadták az Úrnak.

Ebben a szertartásban az ősegyház lelke nyilatkozik meg Szent Gertrud ájtatosságán keresztül. Az egész szertartás jelképesen fejezi ki azt a viszonyt, melyben a keresztény lélek áll az ő Istenéhez: a jegyesi viszonyt. Az istenszeretet ormaira emeli a lelket ezen ájtatosság. De – jaj – a földi ember a legmagasabb ormokon is földi nyelven szól és az istenszeretet magaslatain sem talál más szavakat a földi szeretet, szerelem szavainál. Az égi haza nyelvét még nem értjük; azért kell a legmagasztosabb szeretetet is ama szavakkal kifejezni, melyeket megértünk.

De épp ezért nem szabad félreérteni őket!

Megszentségteleníti a legfönségebb érzéseket, aki nem tiszta, hanem földi képzetektől szennyes elmével olvassa e gyakorlatokat. Az Úr Jézus maga a lelkek Jegyesének nevezi magát, és Szent Pál apostol kijelenti, hogy a földi házasság szerelme *jelképe* ama szeretetnek, mellyel Krisztus szereti az ő Egyházát, annak tagjait, a halhatatlan lelkeket.

E költői szépségű gyakorlatban először az Úr Jézus mutatja meg magát a léleknek. Majd a megszemélyesített szeretet hívja, keltegeti a lelket. Ily megszemélyesítése elvont tulajdonságoknak, legtöbbször *isteni tulajdonságoknak*, gyakori Szent Gertrud e művében. Amikor tehát egy megszemélyesített isteni tulajdonsághoz fordul kérésünk e gyakorlatok során, magához az Istenhez könyörgünk, mert hiszen bár elménk megkülönbözteti Istentől a tulajdonságait, a valóságban az Isten maga azonos minden tulajdonságával.

A lélek készségesen átadja magát az Úr szeretetére. Amikor a szertartást végző püspök, Krisztus helyettese, elmondja a hármasság hívást – jöjjetek, jöjjetek, jöjjetek – a lélek boldog, hogy az Úr választottjai közé állhat, és elhatározásához minden szentek segítségét kéri. Majd a szűzavatás gyönyörű prefációját imádkozza el a test és lélek teljes tisztaságáért. Lélekben felveszi a szüzek fátylát, és fejére teszi a jegyeskoszorút; veszi az eljegyzést jelentő gyűrűt, mely Krisztussal köti össze. Fönségesen szárnyaló imádságokkal kéri a Szentháromság áldását és a Szűzanya pártfogásába ajánlja magát. Az ájtatosságot a Tedeum, a hálaadás fejezi be.

4. A negyedik gyakorlat az előbbinek kiegészítése. Sok szerzetben szokásos a fogadalmak évi megújítása. Ehhez kapcsolódik Szent Gertrud ezen ájtatossága, melyben a fogadalomtételnek Szent Benedek rendjében szokásos módja van felhasználva. Lelkiéletünkben fölhasználhatjuk ezen ájtatosságot, valahányszor Istennek való önátadásunkat akarjuk megújítani.

A szeretettől égő lélek siet ez ájtatosságban az ő Urához. Zsoltárokat énekelve közelít hozzá, majd minden szentek pártfogásában bízva teszi az Úr oltárára fogadalmának kézzel írt bizonyosságát. Örövendve hajtja magát a szent Regula igájába, magára veszi a szerzet ruháját. Önmagát átadván az Úrnak, a szentáldozásban elnyeri őt magát. Vágya, szeretete arra üzi, hogy teljesen az Istenbe temetkezzék.

5. A további három gyakorlat a lelkiélet *tartalmát* és *célját* fejezi ki.

Az **ötödik gyakorlat** arra szolgál, hogy az Isten szeretetét gyullassza fel a lélekben. Első felében reggelre, délre és estére osztja be szárnyaló, a szeráfok lelkével szálló imádságait a szeráfi szűz, Szent Gertrud. A második felében a napi zsolozsma részeinek megfelelő hét órára nyújt tüzesen égő szeretetimádságokat. Bárcsak gyújtanák fel az istenszeretet lángjait ezen imádságok a mai lelkekben is; bárcsak vezetnének sokakat az Úr szentséges Szívéhez és a szeretet hősi áldozatkészségével töltenék meg a fáradt lelkeket!

6. A hatodik gyakorlat az Isten dicséretének és a hálaadásnak van szentelve. A lélek szárnya könnyen elfárad, ha Szent Gertrudot akarja követni eme gyakorlatban. Azért jó az egyes részeket külön-külön venni. Hisz itt az a Szent Gertrud szólal meg, aki a titkos jelenések prófétájával, Szent János evangélistával annyiszor látta elragadtatott látomásaiban az eget! A középkor nagy költője, Dante sem jutott tovább az égiek szemléletében, mint

Szent Gertrud. A lelket mindjárt odaragadja a Szentháromság trónusa elé; a földi fényhez szokott szem alig bír e fényforrásba nézni, és földi hangokhoz szokott fülünk Szent Gertrud ajkáról égi hangokat hall. Magasztos zene ez; egy szentnek lelkében az érzések teljes skálája dalol; énekli az Isten szépségét, jóságát, fönségét, énekli Krisztus irgalmát, magasztalja végtelen kegyelmeit. Mily gyenge az ember e magasztaláshoz! Azért keres folyton társakat, hogy az egész föld kórusa zengje a lélek Istenének dicséretét. Megszólaltatja a három ifjú énekével az egész természetet, megszólaltatja az Egyházat, de az egész világ sem elég arra, hogy az Istennek méltó dicséretet énekeljen. Azért fordul a szentséges Szűzhöz, aztán magához az Úr Jézushoz, hogy velük egyesülten hozza meg a Szentháromságnak a nagy dicséret áldozatát.

7. A **hetedik gyakorlat** a bűnök kiengesztelésére és a halálra való előkészületre van szánva.

Az ájtatosság első felében a hét zsolozsmaóra idejére nyújt áhítatgyakorlatokat; a másik felében délre és estére.

Akármennyire szárnyalt is a lélek az előbbi gyakorlatban az Istenhez, mégis érzi, hogy zarándokutat jár a földön, és a föld pora, salakja tapad hozzá. A bűnbánat a lelkiélet állandó alaphangja kell, hogy legyen; az istendicséret magasztos csengésébe belezúgnak a siralomvölgyének gyászos mély dalai; csak így lesz összhangzó, mint az orgona, az élet éneke.

Ez ájtatosságban egy szép középkori himnusz versei után a lélek az Istent engeszteli. Az Isten megszemélyesített tulajdonságaihoz fordul: az Irgalomhoz, a Szeretethez, Igazsághoz, a Békéhez, Bölcsességhez, Kegyesességhez. Így akar behatolni az Úr Jézus Szívébe, hogy irgalmat, üdvöt nyerjen. A szentséges Szívben megtalálja az ítélő Bírót, az ő irgalmas, kegyes Istenét. Bűnbánattal készül a lélek a halálra, mely azoknak, kik Istent félik és szeretik, nem rettenetes többé, hisz rajta keresztül jutnak az égi hazába, az élet nagyhetének örök nyugvónapjára, a boldogság szombatjára.

Szent Gertrud e lelkigyakorlatokkal akar bennünket vezetni célunk felé. Kövessük nagy lélekkel az ő útmutatását. E könyvet nagy lelkihaszonnal használhatja a pap, a szerzetes éppúgy, mint a világi hívő. Hatszáz esztendőnek gyakorlata próbálta ki, hatszáz esztendőnek sok istenkereső lelke jutott segítségével az Isten megtalálására.

Használhatjuk ez ájtatosságokat imádságoskönyv gyanánt; a tartalomjegyzék eligazít, mikor melyik imádságához nyúljunk, jó útmutatónk, segítségünk lesz a lelki visszavonulásnak, a szoros értelemben vett „lelkigyakorlatoknak” napjain; megédesíti elmélkedéseinket, szárnyakat ad földre súlyosodó elménknek, szívünket megtölti a legmagasztosabb érzésekkel. Szent Gertrud maga mutatja meg, hogy használjuk az egyes gyakorlatokat. Kövessük őt, kiben az isteni bölcsesség szólalt meg.

*

Még néhány szót e mű fordítására vonatkozólag. A fordítás a legjobb szövegkiadás, a solesmesi bencések kiadása alapján készült az eredeti latin szövegből. Állandó felhasználást nyert boldogemlékü Wolter Mór beuroni főapátnak kitűnő német fordítása, főleg a nehezebb, kényesebb helyeknél. Dr. Szunyogh X. Ferenc O. S. B. magyar fordítása az első négy gyakorlatról ugyancsak jó szolgálatot tett a fordítónak, akinek munkáját stílárisszempontról dr. Bánhegyi Jób nézte át.

A fordító teljesen tudatában volt annak, hogy Szent Gertrudnak magyarul való megszólaltatásához sokkal nagyobb nyelvi készség, igazi költői szárnyalás, művészi kifejezőmód kellett volna. Hogy mégis vállalkozott e munkára, azt a Lelkigyakorlatok olvasása közben szerzett ama meggyőződésének köszönhettem, hogy jobb e kincseket – ha

gyenge foglalatban is – átadni a magyar hívő közönségnek, mint továbbra is rejtve tartani őket.

Talán azok is igazat fognak adni a fordítónak, kik e fordítás nyomán jutnak közelebb Szent Gertrud lelkéhez.

Imádság Szent Gertrud tiszteletére (Missale Rom.)

Isten, ki szűz Szent Gertrud szívében kedves lakóhelyet készítettél önmagadnak, töröld le szívünk szennyét az ő érdemei és közbenjárása alapján, és add, hogy az ő társaságában örvendhessünk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Első gyakorlat: A keresztség kegyelmének megújítása

Hogy Uradnak élted végén keresztségben nyert ártatlanságod köntösét fehéren, a keresztes hitnek pecsétjét sértetlenül és épen mutathasd be, légy rajta, hogy meghatározott időben, főképp húsvét és pünkösd ünnepein, szent keresztséged emlékét megünnepeljed. Legyen vágyad: újjászületni Istenben az új élet szentségével és Istenben újra gyermekké válni. Ezért mondd:

Az Úr legyen irántam irgalmas és áldjon meg engem. Ragyogjon rám arcának fénye és könyörüljön rajtam. Szívem áldja őt egész őszintén és igazán. Induljon meg szívem talaja az Úr arcától, és újuljon meg lelkem az ő ajkának leheletétől; hogy szent Lelke bevezessen engem az igaz földre.

Aztán mondd el a Hiszekegyet kérve az Urat, adjon erőt, hogy egészen ellene mondhass a Sátánnak; és tartsa meg benned az igaz, élő és ép hitet élted végéig.

Imádság

Kegyelmes, igaz Istenem és Uram, Teremtőm és Megváltóm! Megjelöltél engem orcád szent fényével, megváltottál egyszülött Fiaid drága vérének árán, és Lelked erejével az élet reményére újjáalkottál a szent keresztségben. Add, hogy igaz, egész és ép szívvel hathatósan ellene mondjak a Sátánnak, minden pompájának és minden cselekedetének. Add, hogy élő és buzgó, tetteiben gazdag hittel híven higgyek tebenned Teremtőmben szent Fiaid, Jézus Krisztus által, aki az út, igazság és az élet, és a Szentlélek erejével! Add, hogy tied legyek és halálomig állhatatosan megmaradjak benned. Amen.

Annak emlékére, hogy kereszttel megjelöltek hited zálogául, mondd:

Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság! Hitemet vezesse és erősítse végtelen hatalmad; tanítsa és világosítsa bölcsességed, segítse és tegye teljessé jószágod, hogy halálom óráján sértetlenül és épen vihessem eléd minden erények gazdag kamatjával.

Az *ördögűzés* (exorcismus) emlékére kérd az Urat, engedje megértened és okosan legyőznöd a Sátán minden cselét; hogy ellenséged sohse örvendjen veszteden, hanem minden kísértésben legyőzötten fusson, sőt az első összecsapásra megszégyenüljön.

Imádság

Uram Jézus Krisztus, ki mint a világ főpapja haláloddal új életre támasztottál engem, Lelked erejével távoztasd el tőlem a Gonosznak minden incselkedését. Légy velem, és tépd széjjel a Sátán hálóját, irgalmaddal tartsd távol tőlem a szívnek minden vakságát. Krisztusom, a te nagy szereteted vigyen a kísértésben diadalra. Alázatosságod tanítson meg rá, hogyan kerüljem el a gonosznak törét. Igazságod fénye vezessen, hogy egész szívvel járjak színed előtt. Nagy irgalmad, áldásod járjon előttem és kövessen; őrizzen éltem végéig. Amen.

Jelöld meg homlokod és szíved a *szent kereszt jelével*, mondván:

Az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében. Tőled veszem, keresztrefeszített szerelmem, édes Jézusom, kereszted jelét homlokomra és szívemre, hogy védelmed alatt örökké éljek. Add az égi törvények élő hitét, hogy tág szívvel járjak parancsaidnak útján.

Tedd, hogy életem által szívem-lelkem méltó temploma legyen Istennek és hajléka a Szentléleknek. Amen.

Most pedig kérd, tegye rád kezét maga az Úr Jézus, a Főpap, hogy örökké a Magasságbelinek védelmében lakjál, és az ég Istenének pártfogása őrködjön fölötted.

Szívem szerelme, Jézusom, kezednek árnyékába fogadj be engem, a te jobbod vezessen engem. Nyisd meg kegyelmed ajtaját, hogy bölcsességed jelével ékesen megvessek minden földi vágyat, és parancsaid édes illatában vígan szolgáljak neked szent Egyházadban és nap- nap után erényről-erényre szálljak. Amen.

Hogy az Úr adja *angyalát* utad vezéréül:

Édes Jézusom, békesség Fejedelme és a nagy tanács Angyala, légy vezérem és öröm vándorutamon, hogy meg ne inogjak, és el ne tévedjek mellőled. Küldd el szent angyalodat az égből, hogy atyai gondviselésedből őrködjék fölöttem, vezéreljen a te kedved szerint, és a te utaidon vigyen hozzád vissza sértetlenül. Amen.

Üdvözöld őrzőangyalodat:

Üdvözlégy, Isten szent angyala, testem-lelkem őrzője; fogadj engem hűséges atyai gondodba Jézus Krisztusnak édes szíve által, annak szeretetében, ki téged is, engem is teremtett, és a szent keresztségben neked ajánlott. Légy segítségemre, hogy száraz lábbal jussak át ezen élet áradt folyamán, és veled örvendve jussak el annak az arcnak boldogító látására, kit te szemlélsz, és az isteni fölség szépségének minden örömet meghaladó szemléletére.

Most imádkozzál, hogy ajkad megteljék a bölcsesség sójával; hogy a hitnek ízét a Szentlélek által megérezzed.

Add, édes Jézusom, a bölcsesség sóját és az okosság Lelkét irgalmad jeléül az örök életre. Amen.

Add, hogy ízleljem szent Lelked édességét, adj éhséget a te akaratod után, és add tudnom a te kívánságodat, hogy szolgálatom mindig kedves legyen előtted. Amen.

Jelöld meg füledet és orrod a szent *kereszt* jelével, és kérd az Urat, nyissa meg szívedet törvénye hallására; és tudásának illatával áraszsa el egész valódat.

Jézusom, szívemnek édes pásztora, engedd, hogy kicsi, méltatlan bárányod mindig meghallja és kövesse szavadat; engedd, hogy élő hitének édes illatával járjon az örök élet legelőjén. Add, hogy mindörökké benned nyugodva lássam, mily igazán édes vagy, Uram!

Vedd kezedbe az üdvözítő *keresztet*, mint diadalmas zászlót. Hogy legyőzted a gonoszt, imádkozzál:

Add jobb kezembe, drága Jézusom, szent keresztedet, hogy ez legyen fegyverem az ellenségnek ármányaival szemben és a te segítséged záloga. Amen.

Áldjon meg az Atya végtelen hatalma, áldjon meg a Fiú bölcsessége, áldjon meg a Szentlélek szeretete, és őrizzen az örök életre. Amen.

Most pedig kérjed Szűz Máriát, könyörögje ki számodra élted teljes megújhdását. Legyen ő, a titokzatos rózsa, e szentségben a te anyád, hogy szíveddel jó és hűséges gyermeke légy. Födje be lelkedet ő, a tisztaság gyöngye, az ártatlanság palástjával; legyen édes pártfogód, és Fiának, lelked királyának őrizzen meg téged szeplőtelenül. Írassa be nevedet Izrael választottai közé, hogy együtt légy azokkal, kik minden újtukon Isten színe előtt járnak tiszta szívvel.

Üdvözlégy Mária, jóságos királyné, az Irgalom olajága; üdvözlégy jóságos királyné, éltünk orvossága. Üdvözlégy szűz Anyja az Isten Fiának, ki égi fényt adott az egész világnak és illatát árasztá Izraelre.

Egyszülött Fiaid által mindenkinek Anyja lettél, hisz egyetlened nem átalotta, hogy testvére legyen az embernek. Az ő szerelméért, bár méltatlan vagyok rá, végy édesanyai pártfogásodba; segítsd, ápd, növeld hitemet; légy szülője lelki megújulásomnak és hitemnek, hogy örökké egyetlen édesanyám maradj; viseld gondomat életemben és halálom óráján fogadj anyai szereteted teljességébe. Amen.

Gondolj a *névre*, amelyet a keresztségben kaptál és imádkozzál így:

Édes Jézusom, írjad nevemet mézédés neved után az élet könyvébe. Mondd lelkemnek: Enyém vagy, rád ismertem én, Üdvösséged; nem mondanak téged többé Elhagyatottnak, hanem ez lesz a neved: Az én tetszésem benne; hogy veled legyen osztályrészem az élők földjén mindörökké.

Annak emlékére, hogy *keresztvízzel* leöntöttek ezen szavakkal: Én téged megkereszteltem az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében.

Jézusom, az élet forrása, adj élő vizet innom, melynek te vagy a kútfeje, hogy megízlelve Téged, sohse szomjazzam másra, csak reád. Meríts bele engem egészen irgalmad örvényébe. Keresztelj meg drága halálod szeplőtelenységében. Tisztíts meg megváltó szent véreddel. Az oldaladból áradó vízzel moss le rólam minden foltot, mellyel a keresztség tiszta köntösét beszennyeztem. Árassz el szent Lelkeddal és vedd birtokodba tiszta szívemet és lelkemet. Amen.

A *krizmával* való megkenés emlékére kérd az Urat, hogy az ő Lelkének kenete tanítson téged mindenre.

Mennyei Atyám, aki a te Fiaid, a mi Urunk Jézus Krisztus által vízből és Szentlélekből újjáteremtettél, add nekem ma minden bűnömnek teljes bocsánatát, és a Szentlélek kenetével erősíts meg az örök életre. Békéd legyen velem örökké. Amen.

Vess keresztet melledre és vállaidra, mondván:

Add, hogy jóságod szeretetéből vállamra vegyem parancsaid édes igáját és könnyű terhét, és hogy hitednek titkát, mint mirhacsokrot szívemen viseljem mindörökké, hogy szívemben mindig te uralkodjál, kit értem keresztre feszítettek. Amen.

A *fehér ruha* emlékére így imádkozzál:

Jézusom, ki az igazság napja vagy, add, hogy téged öltselek magamra; add, hogy úgy éljek, mint te akarod; engedd, hogy a szent keresztség fehér köntösét a te vezetésed alatt tisztán, szentül és szeplőtelenül megőrizzem, bírói széked előtt tisztán felmutathassam, és így elnyerjem az örök életet. Amen.

Gondolj az *égő gyertyára* és kérd a benső megvilágosodást.

Édes Jézusom, elolthatatlan fény, – gyűjtsd meg bennem szereteted mécsesét, úgy hogy el ne aludjék. Taníts meg keresztséged feddhetetlen megőrzésére, hogy midőn hívásodra elmegegyek menyegződre, lássam igaz világosságodat és isteni édes arcodat. Amen.

Annak emlékére, hogy magadhoz vetted Jézus Krisztusnak, a szeplőtelen báránynak éltetendő testét és vérének:

Uram, Jézus Krisztusom, őrizze dicső szent tested és drága szent véred testemet, lelkemet az örök életre. Békéd legyen velem. Legyen benned Jézusom, ki az igazi békesség vagy, örökké nyugvásom a te békéden, hogy általad eljussak ama békéhez, mely meghalad minden tapasztalatot; hogy téged lássalak benne vígadózza mindörökké. Amen.

Legyen vágyad ezen áldozásban, hogy egész életed elrejtve maradjon az Úrban, és halálod óráján tökéletesnek találtsd.

Lelkem édes vendége, drágalátos Jézusom, szent tested vétele törölje el minden bűnömet, pótolja mindazt, amit hanyagul tettem, adja vissza elpazarolt életemet. Legyen örök üdvösségem, testem-lelkem megújulása, szeretetem lángalobbanása, az erény kivirágzása és életemnek tebenned örök beboltozása.

Adja meg e szentáldozás lelkem szabadságát, testem egészségét, erkölceim jóságát. Legyen türelmem pajzsa, alázatosságom győzelmi jele, bizalmam támasztéka, bánatom vigasztalása, állhatatosságom segítsége. Legyen hitem fegyvere, reményem szilárdsága, szeretetem teljessége. Általa teljesítem törvényedet, újítsam meg lelkemet; általa legyek szent az igazságban, és benned egészen jámbor.

Fakasszon bennem – e szentáldozás – erényeket, és ölje ki vétkeimet; növelje bennem a jót, és legyen szeretetednek örök szövetsége. Míg test szerint tart vándorlásom, lelkem vágya mindig ott lakozzék, ahol te vagy az én boldogságom.

Ha majd levetem éltem végpontján a test siralmas burkát, találjam meg az élet édes gyümölcsét, midőn megdicsőült emberséged új csillagzatában istenséged fényét láthatom.

Ott ragadjon el engem arcod szépséges rózsája; levévén e világ nyomorúságát, ott vigadjak és ujjongjak a te asztalodnál; legyen enyém szereteted kincse, miként a jegyes örvend szíve királyának szépségén. Amen.

Újítsd meg a *bérmálás kegyelmét* is magadban.

Győzedelmes Jézus, fönséges főpap, tégy izmossá végtelen hatalmaddal, övezz fel a lélek kardjával, hogy bizton győzzek a te nevedben a Sátán ezer ármányán.

Így fejezd be ájtatosságodat:

Istenem, Uram, Teremtőm és Megváltóm, újítsd meg ma bensőmben Szentlelkedet, végy be fogadott gyermekeid sorába mint újszülöttet, hogy örvendve hirdessem az ígélet fiaival: elnyertem kegyelmed árán, amit a természet nem adott meg.

Adj nagy hitet, vigadó reményt; adj tűrést a bajban, örömet a te dicséretedben, add, hogy buzogjon bennem a lélek, hogy neked, igaz királyomnak híven szolgáljak, és éberem kitarthatok veled éltem fogytaig. Add, hogy amit most reménykedve hiszek, akkor színről-színre lássam; lássalak téged isteni mivoltodban szemtől-szembe.

Ott te lész újjáalkotóm, ott édes színed előtt legyen örök nyugvásom. Amen. Amen. Amen.

Hűséges Isten, soha meg nem csalatkozott igaz *Amen*, add szomjaznom a kedves Ament, mivel mindent magadhoz vonzol, add ízlelnem az édes Ament, mivel mindent felüldítesz; add, hogy abban az üdvözítő Amenben érjem el végemet, mivel mindent beteljesítesz, hogy örökké élvezhessem a múlhatatlan és édes Ament, melyben látni fogom e száműzetés után az igaz Ament, Jézust, az Isten Fiát, aki egyedül tölti meg a szerető szívet, az Atyával és Szentlélekkel együtt minden jóban részesít, és nem veti meg, amit alkotott. Amen. Amen. Amen.

Ezzel az imádsággal bízd az Úrra hitedet és a keresztségben nyert ártatlanságodat.

Édes Jézusom, őrizd meg szíved hajlékában keresztségem szeplőtelen tisztaságát és hitemnek bizonyosságát, hogy a te hűséges őrzésed alatt mindkettőt sértetlenül adjam át halálom óráján.

Nyomd szívemre szíved pecsétjét, hogy veled éljek, és e számkivetés után baj nélkül örvendezve jussak hozzád. Amen.

Második gyakorlat: Lelki megtérés (A beöltözés évfordulójára)

Valahányszor azt akarod, hogy lelked első megtérése legyen, a világ elhagyásának emlékét megülje a jószándék felindításával, mellyel szívedet minden erődből az Istenhez fordítod: használd ezen gyakorlatot. Kérd az Urat, építse föl benned szeretetedből és más erényeidből saját monostorát.

Jézusom, kit szívemből szeretek, tudom, hogy nincs gyümölcse lelkemnek, ha Szentlelkednek harmata nem öntözi és szereteted sugara nem melegíti; kérlek, légy irgalmas hozzám, végy szerető karodra, és gyullaszd föl bennem Lelkednek tüzet. Íme: testemet és lelkemet neked adom, legyen a tiéd.

Szeretett Jézusom! Árassz el áldásoddal. Nyíljál meg számomra, és engedj be édességed tárházába. Szívem-lelkem utánad eped. Kérlek, csak te légy a gazdám. Tied vagyok, te pedig enyém vagy. Add, hogy lelkem új lendülettel növekedjek élő szeretetedben; kegyelmedből legyek virágod, mint a völgyek lilioma a folyóvizek partjain.

Kérd Szűzanyádat, könyörögjön érted:

Édes Szűzanyám, Mária, Isten után legnagyobb bizalmam, te hófehér liliom! Mondj értem jó szót szerelmes fiadnál, szólj erős szót értem. Légy hűséges védőm, vágyaimnak irgalmas szószólója, mert benned bízom, Krisztus után egyetlen reményem.

Mutasd magad kegyes Anyámnak! Add, hogy az Úr jóvoltából tagja lehessen a szeretet zárdájának és tanítványa a Szentlélek iskolájának, mert ezt te bárkinél jobban kieszközölheted szent Fiadnál. Hűséges Anyám, légy gyermeked gondviselője, hogy az élő szeretetnek legyek a termése, az égi kegyelem harmatában nőjek és kitartsak az életszentségben.

Kérd a Szentlélek kegyelmét, hogy előhaladást tehess a szeretetben:

Jöjj el Szentlélek Isten, jöjj isteni Szeretet, töltsd be szívemet, melyben – jaj – nincs semmi jó! Gyullaszd fel bennem szeretetedet. Adj világot, hogy megismerhesselek. Vonzz magadhoz, hogy benned gyönyörködjem. Add, hogy élvezzelek!

Hagyd el a világot és mindent, ami nem Jézusod, édes szerelmed.

Drága Jézusom, ki ad nekem galambszárnyakat, hogy vággyal szálljak feléd, míg benned nem nyugodhatok?

Rejtsd el magad Jézus Krisztusban:

Édes Jézusom, Benned az Isten szeretetből emberré lett; azért jöttél, hogy keresd és üdvözítsd, ami elveszett.

Szállj le hozzám, szerelmem, és vonj egészen magadhoz. Rejts el atyai védelmed szilárd szikláján. Jóságos szíved rejtekében zárj el engem mindentől, ami nem te vagy, minden érték közt legdrágább; adj helyet Izrael választottai közt, hogy Jeruzsálem leányaival nálad legyen osztályrészem. Amen.

Borulj le Jézus lábához:

Áldj meg, áldj meg, szerelmes Jézusom, kegyelmes Szíved irgalmával irgalmazz nekem. Ne vágyódjak mást ismerni, csak Téged; szereteted iskolájában kegyelmed legyen a fegyelmem, malasztod a mesterem, és így legyen előhaladásom jeles és kitűnő.

Mikor lélekben beöltözködöl a szent szerzet ruhájába:

Mennyei szent Atyám, add, hogy benned legyen előhaladásom a szentségben és érényekben azon szeretet által, mellyel arcod lényével megjelöltél.

Jézus Krisztusom, aki saját véreddel váltottál meg, oltsd rám szentséges életednek tisztaságát.

Mindenható, vigasztaló Szentlélek, aki lelki névvel magadhoz kapcsoltál, add, hogy egész szívvel szeresselek, egész lélekkel rajtad csüngjek, minden erőmet szerető szolgálatodra fordítsam; engeddd, hogy kedved szerint éljek, és ha meghalok, szeplőtelenül menjek be a menyegzőre.

Kérd Szűzanyádat, legyen vezéred a szeretetben vagy más hivatásodban.

Mária, Istennek Anyja és Szűzanyám! Öltsd rám Jézusnak, a szeplőtelen báránynak, ruháját,¹ hogy általad fogadjon el, tápláljon, magánál tartson, kormányozzon és gazdagítson engem a legfőbb szeretet. Amen.

Égi Jegyesednek ajánld fel a tisztaság fogadalmát.

Édes Jézusom, egyedül téged választottalak lelkem Jegyesének, életem jóságos kísérőjének. Érted eped a lelkem. Legyen tied szívem szeretete, légy társam és vezérem. Neked ajánlom testem-lelkem, neked szolgáljon; mert egészen a tied vagyok, és légy te egészen az enyém.

Forrassz magadhoz örök szeretet; legyen tied tisztaságom, hisz csak te vagy egészen édes, jóságos, boldogságos Jegyesem! Atyai jóságod vonz, neked fogadok tehát engedelmességet; édes kegyességed eláraszt, szolgálatodra adom tehát akaratomat; hisz rajtad csüngeni – jobb mindennél; téged szeretni – minden vágnál édesebb.

Szívem egyetlen választottja, egészen neked ajánlom magamat, neked akarok élni, mert nincs édesebb és boldogítóbb, mint veled, édes Jézusom a legbensőbbben egyesülni!

Tedd szívemet hasonlónak Szívedhez, hogy mindég kedvedben járhaszak.

R. Megvettem a világ Országát és minden földi pompát az én Uramnak, Jézus Krisztusnak szeretetéért, akit megláttam, megszerettem, akinek hittem, akit kiválasztottam.

V. Szívem jó szóra áradt; azt mondom: „munkám a királyé”, akit megláttam, megszerettem; akinek hittem, akit kiválasztottam.

R. Tisztaság szerzője és őre, Szűznek szülötte, Krisztus, aki mindeneket felgerjesztettél a tisztaság szeretetére. Te vagy a szüzek éke, reménye, koronája. A boldogságos Szűzanya, Mária, közbenjárására őrizd meg testem-lelkem tisztaságát.

V. Élet világossága és forrása az örök fényességnek, minden jóságnak boldog szerzője.

Imádság

Mindenható örök Isten, tekints kegyesen imádságunkra, és adj nekünk, szolgálóidnak, akik neved tiszteletére egyazon szeretetnek szövetségére lépünk, igaz hitet, törhetetlen reményt, tökéletes szeretetet, iparkodást a jócselekedetekben, állhatatosságot és végső szilárdságot. És minden szentjeidnek érdemére és közbenjárására engeddd, hogy legyen szívünkben tiszta érzés, hősi tűrés, szeplőtelen jámborság, neked kedves engedelmesség, örök béke, érintetlen elme, tiszta lelkiismeret, igaz bűnbánat, erős lélek, sértetlen élet, hibátlan befejezés, hogy becsületes versenyfutás után boldogan léphessünk be országodba. Amen.

¹ Szószertint: gyapját.

Harmadik gyakorlat: Lelki eljegyzés és önátadás az Istennek (A szent fogadalom évfordulóján)

A lelki szeretet nászát, tiszta lelkednek Jézussal, égi jegyeseddel való eljegyzését a szeretet elszakíthatatlan kapcsával így üljed meg:

Krisztus szava a lélekhez

Nézz rám, galambom, ki vagyok. Én vagyok Jézus, édes barátod. Nyisd ki előttem szíved mélyét; mert az angyalok országából vagyok, szépséges alakú. Az isteni Napnak fényessége vagyok. A tavasz ragyogó napja vagyok, mely mindig világlik, és az alkonyt nem ismeri. Lényem dicsőséges ragyogása mindent felülmúl, betölti az eget és a földet; csak az örökkévalóság méri nagyságát. Fejemen az istenség királyi koronája. Vérpiros rózsacsokor a homlokomon, érted kiontott vérem rózsáiból. A nap alatt és a nap fölött nem találsz hozzám hasonlót.

Intésemre előjönnek a szüzek liliomos seregei. Az örök élet kórusában, boldog istenségemben járok előttük. Örökké tavaszló örömmel árasztom el őket. De azért nem mulasztom el, hogy szememet a földi völgyekre ne fordítsam, ahonnét a szeplőtlenül viruló ibolyákat szedem össze.

Aki engem akar szeretni, azt eljegyzem magamnak; azt nagy, erős szeretettel szeretem. Ajkára adom a szüzek énekét, mely oly édesen hangzik fel ajkaimról, hogy szeretetem édes kötelékébe vonzza őt. Ami vagyok természetemnél fogva, azzá teszem kegyelmemmel. Átölelem szerető karjaimmal, isteni szívemhez szoritom; szeretetem égő tüzén elolvasztom, mint a viaszt olvasztja a tűz.

Ha enyém akarsz lenni, édes galambom, kell, hogy okosan, édesen, erősen szeress, és mindezeket boldogan fogod önmagadban megtapasztalni.

A Szeretet keltegeti a lelket

Ébredj, lelkem; meddig alszol még? Halld a szót, mit neked hirdetek. Az égbolt fölött van egy király, ki utánad vágyakozik. Teljes szívvel szeret, módfölött vonzódik hozzád. Oly édes hozzád való szeretete és oly hűséges, hogy érted alázatosan elhagyta égi országát. Míg téged szeretett, túrta, hogy latorként elfogják. Viruló testét vígan adta érted halálra, mert oly benső, égő szeretettel szeret, oly buzgóság epeszti érted.

Ő az, aki vérében tisztára mosott, halálával megváltott téged. Meddig várjon még, míg viszont szereted? Nagy áron vett meg, nagy árt adott szeretetedért. Jobban szeretett, mint saját dicsőségét; jobban szeretett, mint saját testét, hisz érted azt sohase kímélte. Ő, az édes szeretet, a hűséges szerető, viszont kívánja szeretetedet. Ha rögtön elfogadod szeretetedet, kész a te eljegyzésedre. Azért siess, adj választ neki.

A Lélek szava, mellyel Istennek felajánlja magát

Anyátlan árva vagyok, koldusszegény a sorsom. Jézuson kívül nincs vigasztalóm. Lelkem szomjúságát csak ő olthatja el. Ő szívem egyedüli választottja. Királyok Királya ő, és az uralkodók Ura. Ha a Nagykirály éreztetni akarja velem, nyomorult szegénnyel, az ő kegyét; ha irgalmasságának mértéke szerint akar velem bánni – végtelen kegyessége szerint – ez

egyedül jóságos, kegyes akaratán múlik. Tulajdona vagyok; testem-lelkem az ő kezében. Tegyen velem, ahogy kegyelmének tetszik.

Ki adja meg nekem, hogy szíve szerint való legyek, hogy fönséges tetszését találja bennem! Ez volna egyedüli örömöm, vigasztalásom.

Édes Jézusom, szívem egyetlen szerelme; édes, szeretve-szeretett Jézus, kinél jobban soha senkit nem szerettek, ragyogó, virágzó tavaszi nap, utánad sóvárog, sóhajt és eped szívem szerelmes vágya. Bárcsak egyesülhetnék veled egészen; akkor belőled sarjadnának, igaz Napom, lelkem virulásának rózsái és gyümölcsei. Várva-várok rád.

Jöjj, mint a gerle az ő párjához. Bajoddal és szépségeddel sebet ütöttél szívem mélyén. Szerelmem, szerelmem, ha tied nem leszek, soha boldog nem leszek. Ím vágyadat és az enyémét, barátom, barátom, töltsd be igazán.

Krisztus szava

Szentlelkemben eljegyezlek téged, felbonthatatlan kapoccsal magamhoz kötlek. Vendégem lesz, élő szeretetem fogságába zárlak. Rád adom drága vérem bíborpalástját, keserves halálom színaranyából adok fejedre koronát. Én leszek vágyad betöltője, én leszek vígságod mindörökre.

Ezután a lélek, Krisztus hűséges jegyese, egészen Istennek szenteli, ajánlja magát; eljegyzi magát egyedüli választottjával, készen arra, hogy szüzességét Krisztusnak híven megőrzi; hozzá, égi Jegyéséhez rendületlen kitartással hú marad a tisztaság vagy szüzesség megőrzésével; tiszta szívvel, tiszta testtel, legbensőbb szeretettel ragaszkodik hozzá, és teremtett dolgok szeretetével nem válik hozzá hűtlenné. Most pedig énekeld Jegyessed magasztalását:

Kicsoda oly végtelen és fönséges, mint te, Jézusom, édes Istenem, és mégis megtekinted az alázatosakat? Kicsoda hasonló hozzád, Uram, a hatalmasok közt, és mégis a világ erőtleneit választod ki? Ki volna hozzád fogható, hisz te teremtetted az eget és a földet; neked szolgálnak az angyalok seregei, és mégis megosztod boldogságodat az emberek fiaival?

Mily nagy vagy, királyok Királya, uralkodók Ura, aki a csillagoknak parancsolsz, és mégis az ember felé fordítod szívedet? Mily kiváló vagy, kinek jobbában kincs és dicsőség vagy? Tied a boldogság teljessége, és mégis földi arát választasz? Végtelen szeretet, hova alázod fönségedet? Meddig vezeted a bölcsesség forrását? Igen, bizony, a nyomorúság fenekéig. Ó szeretet, tied a kiváló, édes bor, mely szívemet legyőzi, és mámorba dönti.

A Szeretet szava

Ő a mi Istenünk, aki szeretett minket, győzhetetlen, felfoghatatlan, felbonthatatlan szeretettel. Hogy eljegyezhesen minket, földi testet öltött magára; egész valójával szeret; jegyese mindenki, aki őt szereti.

Jöjjetek, jöjjetek, jöjjetek.²

Megyek, megyek, megyek, édes Jézusom, kit szeretek, akit keresek, akire vágyódik a lelkem. Megyek hívó szavadra, szeretlek teljes szívvel, teljes lélekkel, teljes erőmmel, mert édes, kegyes vagy és mert szeretsz. Ne engedj megszegyenülnöm, hanem tégy velem kegyességed szerint és irgalmad sokasága szerint.

Kérd eme *litániával* minden szentek segítségét.

² A püspök hívó szózata a szüzavatáskor.

Örök fények forrása, teljes Szentháromság egy Isten, mindenhatóságod erősítsen, bölcsességed kormányozzon, isteni jóságod alakítson engem szíved szerint.

Mennyei Atya, királyok Királya, Fiadnak, a Királynak menyegzőjét légy kegyes megtartani bennem.

Jézus Krisztus, az élő Isten Fia, fogadj el szerető arádul, mert te vagy Királyom és Istenem.

Vigasztaló Szentlélek Isten, ki az Atya és Fiú szeretetkapcsa vagy; szívemet a te szereteted által egyesítsd örökre Jézus Szívével.

Szűz Mária, a Királynak, a Báránynak, a szüzek Jegyesének Anyja, vezess be tiszta testtel és szívvel Jézusnak, szent Fiadnak, házába.

Mindnyájan szent angyalok és arkangyalok, legyetek segítségemre, hogy angyali tisztasággal lépjem át Jézusomnak, jegyesemnek hajlékát.

Mindnyájan szent pátriárkák és próféták, eszközöljétek ki nekem oly nagy szeretetet, amilyent jegyesem, Jézus kíván tőlem.

Mindnyájan szent apostolok; kérjétek, adja meg nekem az Isten Igéje mézédés ajkának ama csókját, melyben ti részesültetek.

Mindnyájan szent vértanúk; eszközöljétek ki számomra azt a vágyat, hogy kezemben a vértanúság pálmaágát tartva mehessek annak elébe, kinek rózsza- és liliumcsokor van tűzve fejére.

Mindnyájan szent hitvallók, kérjétek: minden erényben és életszentségben, legyek méltó tanítványa Jézusnak, az én jegyesemnek.

Mindnyájan szent szüzek, könyörögjétek érettem, hogy Jézusomnak szívsebében, mint gerlemdár, rakhasson fészket az én szeretetem.

Mindnyájan szentek, kérjétek, hogy oly fölkészülten mehessek a Bárány menyegzőjére, miként ti járultatok Isten színe elé.

Légy irgalmas, és alakíts szíved szerint, Uram!

Légy irgalmas, és ments meg mindentől, Uram, ami tőled elválaszt!

Megtetesülésed szent titka által add, hogy édesen, okosan, hősieen szeresselek.

Kinszenvedésed és kereszthalálod által add, hogy meghaljak önmagámnak, és csak neked éljek.

Dicsőséges feltámadásod és csodálatos mennybemeneteled által add, haladjak nap-nap után erényről-erényre.

Halálom óráján irgalmad mélységével könyörülj rajtam, és engedj vigadnom arcod örömeivel, Uram!

Az ítélet napján ne féljen lelkem a rossznak hallásától; inkább add hallanom dicsőséges szavadat: jöjjetek, Atyám áldottai!

Szűzanyád által add, hogy mint arád megízleljem szent szereteted nászát.

Mi bűnösök, kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy a neked felajánlott tisztasági fogadalmat sértetlenül és épen – mint szemed fényét – számodra megőrizzed: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy a jegyesi szeretetben és a nászölelésben megmutassad nekem, ki vagy és milyen: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy Szentlelkednek zálogát szereteted teljes nászajándékával együtt nekem megadjad: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy halálom óráján menyegzős ruhában, égő szövétnekekkel az okos szüzek közt jegyesként jöjj jegyesed elé: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy mézédés ajkadnak csókjával vezess be, mint jegyesedet, szereteted nászlakába: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy mindnyájan, kik itt szolgálunk neked, egész szívvel téged szerethessünk, elválaszthatatlanul tied lehessünk, szívünk és testünk örök ártatlanságában tetszésedet elnyerhessük: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy azt kérhessük tőled, amit te kegyesen meghallgatsz: kérünk téged, hallgass meg minket.

Jézus, az élő Isten fia, hathatós szeretetteddel hallgass meg minket.

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit, töröld el minden vétkeket nagy irgalmaddal.

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit, minden hanyagságomat pótolj kifogyhatatlan jóságoddal.

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit, halálom óráján bocsáss el békességben, hogy szemtől-szembe lássalak.

Uram, irgalmazz!

Krisztus, kegyelmezz!

Uram, irgalmazz!

Imádság

Jézusom, viruló jegyesem, ahogy a halál kiváltja a lelket a testből, úgy váltsa ki szereteted szívemet, és vegye magához, hogy elválaszthatatlanul tied legyek.

Végy be, Jézusom, irgalmad örvényébe, kegyességed mélyén moss meg minden szennytől. Végy engem, Jézusom, kegyelmes ölelő karodra, hogy teljes egység szövetségében tied legyek. Végy be szereteted menyegzős házába, és add nekem mézédese ajkad csókját.

Imádság a test és lélek teljes tisztaságáért

Isten, ki kegyesen benne lakozol a tiszta testekben és a romlatlan lelkekben, Isten, ki az első emberek ördögi cselre elkövetett bűnével megromlott emberi természetet szent Fiad által annyira helyreállítod, hogy nemcsak eredeti ártatlanságát adod vissza, hanem már idelelni elvezeted az örök élet némely javainak birtokába, és azokat, akik a halandóság sorsát sínylik, az angyalok tökéletességébe emeled: tekintsz kegyesen rám, méltatlan szolgálódra, aki megtartóztatásom fogadalmát kezébe teszem le.

Neked ajánlom áhítatomat, hisz tőled nyertem azt, amit fogadalmamban neked adok. Mert hiszen – jaj– hogy győzhetné le a halandó testbe zárt lélek a természet ösztönét, a szabadság csábítását, a szokás hatalmát és az ifjú kornak ingerét, ha te nem gyűjtanád föl a szabad akaratban a tisztaság szeretetét, nem táplálnád szívünkben a vágyat utána, és nem adnál erőt megtartására?

Kegyelmed, mely előmlik minden népre, megtalálja az újszövetség fogadott örököseit minden népből, mely az ég alatt lakik, és számuk a csillagokéval vetekszik. Bőséged forrásából gyermekeid közül, kiknek nem a vér, nem is a test akarata, hanem a Szentlélek adott életet, némelyiknek lelkébe, a többi erények mellett, a tisztaság adományát is árasztod. Mert bár a házasságnak méltóságát nem csorbítod semmi tilalommal, sőt inkább megújítod az áldást, melyet kezdettől fogva adtál ezen szent köteléknek, mégis kiválasztod ama lelkeket, akik elutasítják maguktól a férfi és nő házassági kapcsát, és inkább azt a titkot óhajtják megvalósítani, melyet a házasság kifejez (a te szereteted kapcsát egyházához és a lélekhez). Ezen választott lelkek megvetik a testi nászt, és egész szívvel óhajtják a veled való egyesülést, melynek a testi nász csak jelképe.

A szüzesség felismerte szerzőjét, és mert az angyalok tisztasága a vágya, átadja magát Annak, aki, mert szűznek szülötte, szüzeket fogad el jegyeseiül. A te segítségédért könyörgök, Uram, és a te áldásoddal óhajtók megszilárdulni. Add védelmedet és kormányozz

engem. Ne lopóddzék be lelkembe a régi ellenség, ki minden magasabb törekvést alávaló csellel akar meggátolni, ne tépje meg gondatlanságom által teljes tisztaságom pálmaágát; ne rendítse meg bennem a tisztaság szilárdságát, hisz erre még az özvegyek is kötelezve vannak.

Szentlelked ajándéka által nőjön bennem okos szerénység, bölcs jóság, komoly szelídség, szabad tisztaság. Égjen szeretetem, és ne legyen másé, csak a tiéd, éljek dicséretesen anélkül, hogy dicséretre vágyjam. Legyek magasztalód testem szentségével, lelkem ártatlanságával; legyen szeretetem és szolgálatom a tied. Légy dicsőségem, örömöm, üdvöm, bajban vigaszom, kétségben jótanácsom. Légy védelmem, ha támadás ér, légy türelmem, ha szorongattatás ér; légy gazdagítom a szegénységben, táplálóm a böjtben, altatóm az ébenörkődésben, orvosom a betegségben.

Legyen az enyém mindaz tebenned, amit minden fölött szeretni óhajtok. Add, hogy megtartsam azt, amit fogadtam. Add, hogy neked, a szívek vizsgálójának, ne testtel, hanem lélekkel keressem tetszésedet; végy be az okos szüzek sorába, akik égi jegyesüket égő lámpával fogadják, és olajukat el nem felejtik magukkal hozni. Ne érjen váratlanul az égi király megjelenése, hanem vígan menjek lámpámmal a kezemben a szüzek seregének elébe. Ne maradjak kinn a balgákkal, hanem jussak be a királyi házba az okosakkal. Legyen mindörökké helyem Jézusomnak, az Isten bárányának kíséretében tisztaságom által.³

Annak emlékére, hogy a rendi *fátyolt* átvetted, mondd:

R. Rámöltötte az Úr az üdvösség ruháját, és a vígság fátylával betakart engem. És mint jegyesét, koszorúval ékesített engem.

V. Arany nyakéket adott rám az Úr, és drága ékszerekkel tett ékessé. És mint jegyesét, koszorúval ékesített engem.

Imádság

Szerelmem, kit ezer közül választottam ki, add, nyugodhassak szereteted árnyékában, míg ártatlanságod ruhájával betakarsz. Add nekem a tisztaság fátylát. Add, hogy szeplőtlenül vigyem el a te vezető gondod alatt dicső bírói széked elé, és tisztaságomnak százszoros gyümölcsét nyerjem.

Gondolj a *koszorúra*, melyet fejedre tettek és mondd:

A. Megjelölt engem arcomon, hogy más szeretőt ne ismerjek, csak őt.

R. Szeretem Krisztust, akinek nászlakába beléptem, akinek Szűz az anyja, akinek Atyja nőt nem ismer; akinek éneke édes fülemnek. Ha őt szeretem, tiszta, ha érintem, szemérmes, ha magamnál tartom, szűz vagyok.

V. Tejet és mézet vettem ajkáról, és vére pirosra festette arcomat. Ha őt szeretem, tiszta; ha érintem, szemérmes; ha magamnál tartom, szűz vagyok.

Imádság

Testvérem és jegyesem Jézus, Nagykirály, Isten és Bárány; tégy jelet lelkemre, olyat, hogy a nap alatt semmit se válasszak, semmit se kívánjak, semmit se szeressek mást, csak téged, és te, kedvesek legdrágábbja, légy annyira enyém a lélek nászában, hogy igazán jegyessed, arád legyek a felbonthatatlan szeretet által, mely erősebb, mint a halál.

A *gyűrű* átvételének emlékére:

A. Gyűrűjét adta zálogul ő, aki nemességben és méltóságban mindenkit megelőz.

³ A Pontificale Romanum-ból – a szüzek avatása.

R. Szíve már szívemmel egyesült⁴, és vére pirosra festette arcomat, akinek szűz az Anyja, és akinek Atyja nőt nem ismert.

V. Az ő jegyese vagyok, akinek angyalok szolgálnak, akinek szépségét nap és hold bámulják.

Imádság

Jézusom, szűzi tisztaságnak gyümölcse és virága, örökségem, kiváló osztályrészem és királyi nászajándékom, te nekem a hit gyűrűjével, a Szentlélek pecsétjével eljegyzésem zálogát adtad. Add, hogy méltó legyek hozzád, élő liliomom, drága virágom! Add, hogy égő szeretetemben oly elválaszthatatlanul tied legyek, hogy kívánjam a halált, azért, hogy mindig veled lehessenek. Add, hogy a szövetség, melyre velem léptél, vegye el szívemet, ne legyen tovább velem, hanem osztatlan szeretetben maradjon tenálad.

R. Megvettem a világ országát és minden földi pompát az én Uramnak, Jézus Krisztusnak szeretetéért, akit megláttam, megszerettem, akinek hittem, akit kiválasztottam.

V. Szívem jó szóra áradt; azt mondom: „munkám a királyé”, akit megláttam, megszerettem, akinek hittem, akit kiválasztottam.

Imádság

Add, kérünk, mindenható Isten, hogy én, méltatlan szolgálód, aki az örök jutalom reményében neked, Uramnak, szentelem magam, teljes hittel, állhatatos lélekkel álljam szent fogadásomat. Mindenható Atyám, te avass fel, áldj és szentelj meg mindörökké. Adj alázatosságot, tisztaságot, szófogadást, szeretetet, minden jótettben bőséget. Adj nekem, Uram, gyenge tetteimért dicsőséget, félénkségemért tiszteletet, tisztaságomért szentséget, hogy szent angyalaiddal örökké áldhassam fonséges uralmadat. Amen.

Gondolj a *püspöki áldásra*, és kérd a teljes Szentháromság áldását.

Áldjon meg, és legyen velem az Atyaistennek édesatyai jósága és fenséges istensége. Áldjon meg és fogadjon el magáénak Jézus Krisztus, az Isten Fia, aki kedves rokonommá, emberi természetével testvéremmé lett. Áldjon meg, és tegyen termékeny a Szentlélek Istennek kegyessége és tüzes szeretete. Áldjon, szilárdítson, erősítsen meg a teljes Szentháromság.

Áldjon meg és egyesítsen magával Jézus Krisztusnak, az Istennek magasztos embersége, aki engem a világból kegyesen kiválasztott, halálával megmutatván, mennyire szeret, és szeretetével magához vont, hogy üdvös, élő és édes áldásával megértsem az erények gazdagságát, őrizzem épen, szeplőtlenül a szent tisztaságot, mit neki fogadtam. Áldjon meg, hogy álljam fogadásomat, megőrizzem alázatosságomat, szeressem tisztaságomat, béketűrő maradjak, és kitartsak az életszentségben mindhalálig. Áldjon meg, hogy az élet után elnyerjem a tisztaság koronáját, fehér ruhával követve téged a liliomos seregekben, szeplőtelen, Szűz szülötte, Bárány, bárhova mész, szüzek virága. Amen.

Kérd az Urat, adjon át őrzésre liliomos édesanyjának, a boldogságos Szűznek, miként a püspök átadja a szerzetesnőt apátnőjének.

Vágyaimnak kedvese, Jézusom, legdrágább minden kedvesek közt, ajánlj és adj át édesanyádnak, a szüzesség királyi rózsájának; legyen ő szeretetedért mindvégig őre és vezére szűzi életemnek. Adj át az ő édes kezére, mely téged, Isten Fiát nevelt és táplált; védje, segítse tisztaságom szent fogadalmát, vezessen hibátlanul a szűztisztaság önmegtágadó útján. Kérlek, mondd a szüzesség rózsájának rólam: „fogadd őt anyai gondodba; isteni szeretetem

⁴ A szentáldozásban.

hatalmával neked adom őt. Vigyázz rá. Anyám, hogy szeplőtelenül őrizd számomra, és szívem szerint gondját viselvén, add majd vissza őt”. Amen.

Itt mondd el a *Tedeumot*.

Téged Isten, dicsérünk – Téged Urunknak vallunk;

Téged örök Atyaisten! – Az egész föld tisztel.

Neked mindnyájan az angyalok – neked az egek és minden hatalmasságok,

Neked a kerubok és szeráfok – szüntelen szóval énekelnek:

Szent, szent, szent – a seregeknek Ura, Istene.

Teljesek az egek és a föld – fölséged dicsőségével.

Téged az apostoloknak – dicsőséges kara,

Téged a próféták – dicsőséges száma,

Téged a mártíroknak – fényes seregei dicsérnek.

Téged széles e világon – vall és dicsér az Anyaszentegyház.

Végtelen fölségű – Atyaistent:

A te tiszteletreméltó – igaz és egyetlenegy Fiadat,

A vigasztaló – Szentlelket is.

Te dicsőség – királya Krisztus!

Te az Atyaistennek – örökké Fia vagy;

Te az ember megszabadításáért fölvevén az emberi természetet – nem iszonyodtál a szűznek méhétől.

Te meggyőzvé a halál fullánkját – megnyitád híveidnek a mennyországot.

Te az Istennek jobbján ülsz – Atyádnak dicsőségében.

E világra jövendő – Bírónak hiszünk Téged.

(Térdelve)

Téged azért kérünk, légy segítséggel a te szolgálóidnak – kiket szent véreddel megváltottál.

(Állva)

Engedd, hogy az örök boldogságban – A Te szenteid közé számíttassunk.

Üdvözítsd Uram, a Te népedet – és áldd meg örökségedet,

És igazgasd őket – és magasztald fel őket most és mindörökké.

Minden napon – áldunk téged,

És dicsérjük a Te nevedet örökké – s mindörökkön örökké.

Méltóztassál Uram! e mai nap – minden bűntől minket megőrizni.

Könyörülj rajtunk Úristen – könyörülj mirajtunk.

Legyen a Te irgalmad, Uram, mi rajtunk – amint Tebenned bízunk.

Tebenned bízam, Uram! – örökké meg nem szégyenülök. Amen.

Azután mondd el a következő imádságot:

Neked, teljes Szentháromság, akiből az élő istenség fénye ragyog, a teremtés ereje buzog, akiből a lényeges bölcsesség, az özönlő édesség, a tüzes szeretet, a mindent átható szentség és mindent betöltő jóság árad: neked szóljon a dicséret, magasztalás és dicsőség; tied legyen a hálaadás, hatalom és ragyogás!

Istennek örök Igéje! A Libanon magasba szökő cédrusfája, aki istenséged ágait királyi fönséggel a kerubok fölé tárod szét: e siralomvölgyének mélyéig leszállva keresed a kis csemetét, hogy magadhoz öleljed, és szeretetedbe fogadjad.

És te, Szeretet – Isten, a Szentháromság összetartó kapcsa; te nyugalmat és örömet az emberek fiai közt keresed, a szent tisztaságban, mely szereteted erejétől sarjad és égi örömeiben tüzesedik ideleln, mint tövisről szakított rózsaszál.

Ó szeretet, szeretet, melyik a boldog ország útja? Hogy jutok el a lélek gazdag legelőire? Merre visz az út az Istentől harmatos rónák felé, amelyeken lankadó szívek találnak üdülést?

Ó szeretet, csak te tudod, merre visz az élet és igazság útja. Tebened teljesül a Szentháromság egyesítő szövetsége. Te adod a lélek gazdag ajándékait. Te veted el az élettermés bőséges magvát. Te árasztod ki az isteni édes örömeket. Belőled harmatoznak a seregek Urának áldásai – a lélek drága adományai – amelyek határinkon – jaj – ritkán találhatók.

Ó szeretet, szeretet, a szép szeretetben vezesd hozzád utamat. Szűz szeretettel követlek mindvégig, bárhova méysz. Megyek utánad oda, ahol te isteni fönséggel kormányzol és uralkodol; ahova élő szereteted egységében, égő istenséged élő barátságában vezeted a boldog égi karokkal a szüzek ezerszer ezreit.

Ott hófehér ruhád ékesíti őket; ott az örök nász boldog énekeit zengik. Ó szeretet, e nyomorúságban őrizz szereteted árnyékában, hogy e száműzetés után hibátlan lépjem át szentélyed küszöbét. A szüzek seregében üdíts fel isteni barátságod kútfején, és tölts be édes örömeiddel. Amen, Amen – mondják mindenek.

Negyedik gyakorlat: A szerzetesi fogadalom megújítása (A fogadalom megújítása napjára)

Ha fogadalmadat meg akarod újítani és ezáltal magadban újra égő buzgóságot gerjeszteni, add át magadat Istennek édes illatú égő áldozatul a következő imádságok kíséretében.

Mindenható, kegyes, irgalmas, szelíd, jóságos, a bűnön könyörülő Istenem, nagy irgalmasságra kérlek, tekints rám kegyesen, bár csak száraz ág vagyok. De te ültetted el ezen szent szerzet kertjében! Bár a növény idejét – jaj – nem használtam fel, hanem élettelenül éltem kertedben, mégis kérlek, tekints rám e mai napon végtelen jóságoddal és irgalmas szeretetteddel, tekints édesanyádnak, dicsőséges védőnknek, a boldogságos Szűz Máriának hozzám való szeretetére, Szent Benedek Atyánknak, nagy törvényhozónknak közbenjárására! Add, hogy általad életre duzzadjak, és lombot hajtsak; szent igazságodban virágba szökjem. Legyek igazán jámbor szerzettedben, éljek tökéletes lelkiéletet; neked, szerelmesemnek hadd nyújthassam át az erényes életszentség gyümölcsét – éltem szüretjén, halálom óráján. Legyek akkor tökéletes a jámborságban és teljesen megérett a te színed előtt. Amen.

Könyörögj először is áldásért:

Végtelen hatalmad, bölcsességed, jóságod, Istenem, édes szerelmem, áldjon meg engem! Add, hogy készséges akarattal járjak nyomodban, színlelés nélkül tagadjam meg magamat, és rádszegzett szívvel, testtel-lélekkel, kövessék nagy tökéletesen Téged. Amen.

Kérd a Szentlélek kegyelmét.

Édes szerelmem, Istenem, irgalmam! Íme, küldd már el a magasból Szentlelkedet, és új szívet-lelket teremts bennem. Szent keneted oktasson meg mindenről, hisz ezer közül választottalak ki téged, és szeretetedet többre tartom minden vonzódásnál, az önszeretetnél is többre. Gyarapodjék lelkem erénye a szent szeretet ragyogó szépségével, hisz ez a te vágyad. Nagy az én óhajlásom utánad; engedj ékesen járulnom teled. Amen.

Lélekben hallgasd a hívó szöveget:⁵ Jöjjetek (Venite) és feleljed:

Íme, hozzád sietek, akit szeretek, akinek hittem, akit kiválasztottam.

Imádság

Jézusom, lelkem vígsága, szívem-ajkam felbuzgó dicsérete; utánad megyek, bárhova mérsz. Ha lefoglalod szívemet, és birtokodban tartod, soha senki el nem szakíthat tőled engem.

A második hívásra: Jöjjetek – mondd:

Íme, hozzád sietek, akit szeretek, akinek hittem, akit kiválasztottam.

Imádság

Elválaszthatatlanul átölellek, és szívemhez szorítlak, édes Jézusom. Íme, szívem egész szerelmének vagy már a foglya; bár ha búcsúzóra ezerszer áldanál is engem, mégse válok meg tőled soha.

⁵ A szertartást végző főpap háromszoros felszólítása: Venite: Jöjjetek.

A harmadik hívásra: „Jöjjetek, leányok”.

Íme, hozzád sietek, akit szeretek, akinek hittem, akit kiválasztottam.

Imádság

Dicsérjen helyetted téged, Isten, isteni erőd, hatalmad teljessége: adjon elégtételt helyetted emberségednek irgalmas jósága; magasztaljon, áldjon helyetted a Szentháromság végtelen fönsége, azzal a magasztalással, amely egyedül elég neked, és amellyel pótolod teremtményeidnek gyarló dicséretét önmagadban.

A püspök ezen szavaira: „Jöjjetek, az Isten félelmére tanítlak titeket”, mondd:

Imádság

Édes Jézus, jó pásztorom, hadd halljam szavadat, és hadd ismerjek rá. Végy karodra. Hadd pihenjen öleden báránycád, aki lelkeidből sarjadt. Úgy oktass ki, hogy féljek tőled. Úgy mutasd meg magadat, hogy szeresselek. Úgy hívj, hogy kövesselek. Amen.

A. Lépjetek hozzá, és megvilágosodtok, és arcotokat nem éri szégyen.

Imádság

Íme, hozzád lépek, Istenem, emésztő tüzláng! Porszem vagyok; szerelmed lángja nyeljen el, emésszen föl egészen! Hozzád lépek, édes világom! Ragyogjon rám arcod világossága; a sötét éjfélet legyen bennem déli napvilággá előtted. Eléd járulok, boldog eggyélevés! Tégy veled eggyé élő szerelmed forrasztó tüzeiben.

Mondd el a 23. zsoltárt.

23. Zsoltár

Az Úr a föld minden telijével
S amik a földön laknak, mindenek.
Mert tengerekre ő ágyazta őket,
Az ár fölött ő állította meg.

Ki fog felhágni az Úrnak hegyére?
Ő szent helyén ki kap helyet?
A tiszta szívű, ártatlan kezű,
Kinek hívságra lelke nem vészett,
S nem esküdött hamis hitet.

Az vesz áldást az Istentől, Urától,
Ítéletet ő szabadítójától.
Ez ama nemzetség, amely Istent keres,
Mely Jákob Istenének arcáért epedez.

Emeljétek föl fejetekeket, ajtókat,
Tárujjatok, örök kapuk:
S a dicsőség királya bevonul.
Kicsoda ő, a dicsőség királya?
Az Úr, a nagyhatalmas és erős,

A harcokon hatalmas Úr!

Emeljétek föl fejeteiket, ajtók,
Támuljatok, örök kapuk:
S a dicsőség királya bevonul.
Kicsoda ő, a dicsőség királya?
A seregeknek Istene, az Úr.

(Sík S. ford.)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek. Miképpen kezdetben volt, most és mindörökké. Amen.

A. Ez ama nemzetség, amely Istent keres, mely Jákob Istenének arcáért epedez.

Imádság

Édes Jézusom írd be, és sorold azok közé, akik ismernek téged, Izrael Istene; végy föl ama nemzetségbe, amely arcodért epedez, Jákob Istene; a téged szeretők népébe, seregek Istene!

Add, hogy tiszta szívvel, ártatlan kézzel vegyem áldásodat és irgalmadat, szabadítom, Istenem.

50. (Miserere) Zsoltár

Könyörülj rajtam Isten,
Nagy irgalmad miatt,
Könyörületed nagy volta szerint
Töröld el gonoszágomat.
Teljességgel moss meg bűnömtől engem,
És vétkeimtől tisztogass meg engem.
Mivelhogy bűnöm én elismerem,
Elöttem van én vétkem szüntelen.
Teellened vétkeztem egyedül,
És gonoszát előtted cselekedtem;
Ám te Uram igaz vagy igéidben
És diadalmas te ítéletedben.
Bűnben fogant engemet anyám,
És e világra vétkekben születtem.

Ám te az igaz szívet szereted,
Rejtsd hát szívembe bölcsességedet.
Hints meg izsóppal és én tiszta leszek,
Moss meg, s a hónál fehérebb leszek.
Add hallanom a vígasság szavát,
Hadd ujjongjanak megtört csontjaim.
Fordítsd el orcádat vétkeimtől,
Töröld el minden gonoszágaim.
Szívet teremts Uram tisztát belém,
Adj lelket újra szálegyeneset,
El ne taszíts orcád elől Uram
És meg ne vond tőlem Szentlelkedet.

Add vissza nekem az Üdv örömét
 S készséges szívvel áldj meg engemet:
 És én a bűnösöknek utat mutatok hozzád
 És megtérnek az istentelenek.
 Szabadíts meg a vértől, üdvösség Istene,
 Hadd áldja nyelvem igazságodat.
 Nyisd meg ajkamat Istenem,
 S hirdetni fogja szám nagyságodat.
 Ha kedved telne véres áldozatban:
 Én áldoznék neked,
 De égő áldozatban nem telik örömed.
 A töredelmes lélek: az áldozat Istennek,
 A megroskadt, megtört szívet, ó Isten, nem veted meg.

*

Légy jó Uram Sionhoz, add rá kegyelmedet,
 Hadd épüljön meg Jeruzsálemed.
 Akkor lesz kedves, igaz áldozat,
 Égő és teljes áldozat,
 És akkor hordanak majd
 Oltáraidra kövér tulkokat.

(Sík S. ford.)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek Istennek. Miképpen kezdetben volt, most és mindörökké. Amen.

A. Szívet teremts, Uram, tisztát belém – Adj lelket újra szálegyeneset.

Imádság

Szereteted örvényébe meríts be mélyen! Szeretet, kegyelmeddel moss meg minden bűnömtől engem és adj új életet, igaz életet!

90. Zsoltár

Aki az Úrnak lakozik lakában
 S a fölségesnek árnyékában.
 Bízvást beszél az Úrhoz: „Te vagy a menedékem,
 Istenem, benned bízom, kösziklám vagy Te nékem”.
 Megment az Úr a madarász törétől,
 A romlás pestisétől.
 Szárnyának veszen árnyékába téged,
 Ölelő szárnyai alatt lészen te menedéked,
 Paizs és páncél az Úrnak hűsége.

Nem félj a rémtől, mely éjtszaka jár,
 Ne bántson a nyíl, mely naponta száll;
 Sem a sötétben kúszó döghalál,
 Sem sorvadás, mely fényes délben pusztít.
 Ezrek hulljanak bár balod felől
 És tízezrek jobb felől:
 Baj meg nem érhet tégedet.
 Ám bizony, hogy meglátja tenzemed,
 Hogy meglakolnak mind a bűnösök!

Mivelhogy az Úr a te reménységed,
 A Magasságos lőn a menedéked.
 Szerencsétlenség tégedet nem érhet,
 Sem veszedelem sátradhoz nem férhet.
 Angyalainak parancsolt felőled,
 Hogy oltalmazzák minden utadat.
 Tenyerükön fognak hordozni téged,
 Köbe ne üssed lábadat.
 Áspiskígyón jársz s baziliszkuszon majd,
 Oroszlánkőlykeket tiporsz szét és sárkányokat.

(Isten)

Megszabadítom, mivelhogy bizalma
 Bennem vagyon.
 Mivelhogy nevem ismeri,
 Én fölmagasztalom.
 Ha kiált hozzám, meghallom szavát,
 Mellette lészek a szorongatásban,
 Megóvom és dicsőségessé teszem.
 Hosszú évekket bőséggel megáldom
 És megmutatom neki üdvösségem.”

(Sík S. ford.)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek Istennek. Miképpen kezdetben volt,
 most és mindörökké. Amen.

A. Aki az Úrnak lakozik lakában, a fölségesnek árnyékában nyugszik.

Imádság

Lelkem elfogadója, én menedékem a gonosz napokon, védő szárnyadnak végy árnyékába
 a kísértés idején, és az igazság paizsával oltalmazzál. Légy velem minden szorongatásban,
 te vagy reményem; távoztass tőlem minden testi-lelki bajt, és légy védelmem.

És e számkivetés után mutasd meg magad, édes szabadítom. Amen.

Litánia

Uram, irgalmazz,
 Krisztus, kegyelmezz,
 Uram, irgalmazz.

Szentháromság egy Isten, add, hogy szívem téged szeressen, téged féljen, téged kövessen; te vagy igaz szerelme.

Szűz Mária, a szentség paradicsoma, tiszta lilionszál; légy őre és vezére ártatlanságomnak, mert benned van az igazságnak és útnak minden malasztja.

Mindnyájan szent angyalok és arkangyalok, kérjétek ki számomra azt a kegyet, hogy tiszta testtel és lélekkel szolgáljak királyomnak; akinek szolgálni dicsőség, akinek szolgálatára ti színe előtt álltok anélkül, hogy megunnátok, és nagy a vígságtok.

Keresztelő Szent János, kérjed ki nekem: világítson meg az a fény, kiről te bizonyoságot tevé.

Atyám, Ábrahám, eszközöld ki számomra azt a szófogadó hitet, mely neked igaz istenbarátságot szerzett.

Istenszerette Mózes, kérd nekem azt a szelíd, békés, szerető lelket, mely téged a felséges Istennel való társalgásra méltóvá tett.

Tisztos próféta és király, Dávid, kérd nekem a hűségnek, alázatos készségnek teljességét, amely által Isten szíve szerint való lettél, hogy az Istenkirálynak kedves légy és igen jó.

Mindnyájan szent pátriárkák és próféták, kérjétek számomra az Istent megértő és befogadó lelket.

Szent Péter, apostolfejedelem; a te kulcsaid hatalma által legyek büntelen.

Szent Pál, választott edény, kérd Istent, hogy igazán szeressem.

Drága Szent Jánosom, Jézusszerette tanítvány, kérd számomra azt a jámborságot, szeplőtlen szentséget, melyre annak a liliumnak ága, virága vet szemet, akit a te gondod őrizett.

Mindnyájan szent apostolok, Jézusomnak, jegyesemnek testvérei és barátai, kérjétek, hogy egyesítsen vele felbonthatlan szeretet.

Szent István, első vértanú, kérjed, epedjek a vértanúság után Jézus szerelméért, legyen ő a védőm, aki halálodban téged vigasztalt.

Szent Lőrinc, győzhetetlen harcos, kérj nekem szeretetet, halálnál hatalmasabbat, mellyel legyőzted a lángot és kínzódat.

Mártírok virága, Szent György lovag, olyan lelket kérj nekem, mely Isten szolgálatában meg nem szalad.

Mindnyájan szent vértanúk, kérjétek, legyen enyém a tűrés, mely Jézus szerelméért testet-lelket odaadni kész.

Szent Gergely, apostoli pásztor, kérd nekem, hogy halálig ébren őrködjem szent fogadalmamban.

Szent Ágoston, az Egyház tüköre; kérd, hogy egészen az Istennek és Egyházának éljek.

Szent Atyám, Benedek, minden szerzetnek nemes fundamentoma, Istennek drága szentje, eszközöld ki számomra a lelkiélet szilárd állhatatosságát, hogy elnyerjem veled az örök élet pálmaágát!

Mindnyájan szent hitvallók, kérjétek, öltön rám az Úr hitvalló szépséget, hogy teljes életem hirdesse az Isten irtalmas tetteit.

Szent Katalin, akin az égi szeretet ütött sebet, ha te értem jót állsz, csak Jézus lesz a vágyam, és mindent megvetek, ami földi.

Szent Ágnes, aki a Bárány nyomában jársz kedvesen, kérd: égő szívvel csak Jézust, jegyesemet szeressem, akinek szerelme téged magához vont, megajándékozott és menyegzős házába fogadott.

Szent Mária Magdolna, Jézus lelkes szeretője, kérd, legyek szerzetemnek buzgó gyermeke.

Mindnyájan szent szüzek és özvegyek, eszközöljétek ki: úgy haladjak a lelkiélet szentségében, hogy elnyerjem százszoros jutalmamat.

Mindnyájan Isten választott szentjei, eszközöljétek ki számomra szent rendem azon szellemét, mely által veletek elérem az örök hazát, ahol az Isten minden és nincs más, csak boldogság.

Légy irgalmas bűneim és hanyagságaim iránt, Uram, és elvesztett életem romjait állítsd helyre végtelen jósággal.

A kislelkűségtől és a felfuvalkodástól, az elvetemültségtől és a testiségtől, a lélek vakságától és meddőségétől, az erkölcsi hanyagságtól és gabszástól ments meg Uram, engem.

Atyai irgalmad által adj nekem lelki látást, és nevelj meg e szent szerzet fogadalmában (melyet most fogadok előtted), mert bevallom, előtted semmi vagyok, semmit sem tudok és semmit sem tehetek.

Szűzanyád által vezess a szeplőtlen úton, hogy testem-lelkem tessék neked.

Én, méltatlan és tékozló gyermeked, bűneimmel – jaj – megszűntem gyermeked lenni. De bízom atyai jóságodban. Kérlek, tekints rám, irgalmad nagysága szerint töröld el minden gonoszságomat. Hallgass meg engem!

Hogy a szent szerzetben győzhetetlen lelket, megtörődött szívet, készséges elmét, méltó testet adni méltóztassál: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy szent malasztodat, a lelkiélet ízét és vágyát belém önteni méltóztassál: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy a világot velem teljesen elhagyasd és egész lélekkel szolgálatodba vonj: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy a szent szerzetben hivatásomat hűségesen megtartsam, és szándékomban állhatatosan megmaradjak: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy mindnyájunknak, akik e szent helyen neked szolgálunk, összefogó lelket és a szeretet békéjében való összetartást adni méltóztattál, ez élet után pedig a megígért dicsőség jutalmára érdemesíts: kérünk téged, hallgass meg minket.

Hogy isteni tekintélyeddel minden bűnömötől feloldozni, szent szándékomban megszilárdítani, szent emberséged egész szeretetével hozzám kegyesen leszállani, és engem mindenben meghallgatni méltóztassál: kérünk téged, hallgass meg minket.

Jézus, az élő Isten Fia, csak te ismered egészen vágyamat; alakíts szíved szerint: kérünk téged, hallgass meg minket.

Isten Báránya, fogj engem kézen az úton, amelyen járok, hogy el ne tévedjek.

Isten Báránya, add, hogy amit nevedben elkezdtem, segítségeddel valóra váltsam.

Isten Báránya, bűneim ne gátoljanak utamban, hanem segítsen át mindenem irgalmad.

Krisztus hallgass meg, add halálom óráján üdvözítő boldogságodat.

Uram, irgalmazz.

Krisztus, kegyelmezz.

Uram, irgalmazz.

Imádság

Isten, minden erényvirág ültetője és őre, add, hogy én, kicsi kis mag a te vetésedben, szent fogadalmammal nagyra nőjek, a tökéletes élet százszoros termését hozzam, és éltem végéig lankadatlan hűséggel álljam szent szolgálatodat.

Fohászkozd az isteni Bölcsességhez segítségért:

R. Küldd el, Uram, fönséges trónusodról Bölcsességedet, hogy velem legyen, és velem működjék, hogy mindig tudjam, mi kedves előtted.

V. Add nekem, Uram, a Bölcsességet, amely veled tanácsot ül, hogy mindig tudjam, mi kedves előtted.

Lélekben add át az Úrnak fogadalmad kéziratát.

Szerelmes Jézusom, az a vágyam, hogy a szeretet Reguláját veled vegyem magamra; hogy ezáltal benned megújítsam és eltöltsem életemet. Add át életem Szentlelked védelmébe, hogy készséges szívvel kövessem mindig parancsaidat. Erkölceimet tedd hasonlóvá önmagadhoz: szilárdíts meg békédben és szeretetedben. Érzéseimet zárd el szereteted fényével, hogy szívem mélyén csak te légy mesterem, vezérem, tanítóm. Végy be oly mélyen Szentlelked örvényébe, hogy egészen beléd temetkezzem, benned meghaljak önmagamnak, és ne tudjon senki más temetésemről, csak te, szeretet Istene. A szeretet zárjon le pecsétjével, és adjon át neked felbonthatatlanul. Amen.

Fordulj az Úrhoz, és gondold rá, mit kíván először engedelmességből tőled:

Az én szerelmesem így szól hozzám: „Tégy engem, mint pecséted, szívedre és karodra; mert erős, mint a halál, a szeretet”.⁶

Készülj rá, hogy a szép szeretet útjára lépsz az Úrral.

R. Szeretlek, Uram, én nagy erősségem, Uram, kösziklám, váram, szabadítóm.⁷

V. Áldott az Úr, kiáltom, elleneimtől megment engem:⁸ Uram, kösziklám, váram, szabadítóm.

Vedd magadra a szent Regula igáját és mondd:

Végy fel engem, mennyei Atyám, atyai szeretetedbe, hogy e szent hivatás versenypályáján, melyen irántad való szeretetből kezdem a versenyfutást, te légy pályabérem és örök osztályrészem. Szerelmes Jézusom, végy fel kegyes testvéri szeretetedbe, hogy a nap egész hevét és terhét velem viseljed, és minden dolgomban te légy vigaszom, minden utamon kísérőm, társam, vezetőm. Végy fel engem, Szentlélek, Szeretet-Isten, kegyes irgalmadba és szeretetedbe, hogy te légy egész éltemben tanítómesterem és szívem édes szerelmese. Amen.

Borulj le az Úr színe előtt és mondd:

Uram, irgalmazz.

Krisztus, kegyelmezz.

Uram, irgalmazz.

50. (Miserere) zsoltár ([mint előzőleg](#))

Lábad elé borulok, kegyes Atyám. Íme bűneim gátat emeltek közéd és közém. Nagy irgalmaddal könyörülj rajtam, és szakítsd le régi bűneim sövényét, mely elválaszt tetőled. Vonj oly erővel magadhoz, hogy kiolthatatlan szereteted édességét érezzem, és okosan szeretve kövesselek téged.

Imádság

Kegyes Jézusom, bár az akarás az enyém, de a végrehajtás emberi gyengeségem miatt nem áll módomban: azért segítő kegyelmeddel fordítsd magadhoz szeplőtelen szereteted törvénye által elmémet. Légy velem, Uram, míg lankadatlan járom törvényeid útját, és hozzád ragaszkodom. Segíts és erősíts a szent hivatásban, melyet fogadtam, szerelmed szerelmével.

Vedd lélekben a szerzet ruháját és imádkozzál.

⁶ Én 8,7.

⁷ Zsolt 17,2.

⁸ Zsolt 17,4.

Jöjj, isteni nemes szeretet! Én ugyancsak ingó nádszál vagyok, de ha rámtekintesz bimbót bontó tekintetteddel, liliumhoz leszek hasonló. Ha elültetsz jobboldal a szent alázatosság mély völgyében, áradó szereteted folyamának partján, hol kegyelmed és bocsánatod nagy vizei ömlenek tova: akkor én, a te vetésednek száradt hajtása, aki nélküled üres semmi vagyok, Szentlelked bőségéből föléledek, és virágokat hajtok neked, édes hajnalom. Akkor általad levetem a régi embert az ő cselekedeteivel, és felöltöm az új embert, aki Isten szerint alkottatott az igazságosságban és az igazság szentségében. Amen.

R. Megvettem a világ országát és minden földi pompát az én Uramnak; Jézus Krisztusnak szeretetéért, akit megláttam, megszerettem, akinek hittem, akit kiválasztottam.

V. Szívem jó szóra áradt; azt mondom: „munkám a királyé”, akit megláttam, megszerettem, akinek hittem, akit kiválasztottam.

Mi közöm már a világgal, drága Jézusom! Íme, az égben sem akarok mást, csak téged; csak téged szeretlek, te vagy a vágyam, szerelmem, óhajom, szomjam, csak téged szeretlek. Egészen ellankadok érted, kedvesem, kedvesem! Ragadj el égő tüzed lángjával; hadd legyek úgy a tiéd egészen, hogy halálom óráján levetvén a test porát, örökké benned legyen üdvöm. Mert szeret téged a lelkem, mert szívem érted eped; mert utánad sóvárog minden erőm, és életem elhagy, hogy utánad menjen. Jézus, legdrágább szerelmem, te vagy egész igaz és biztos örömem, kiváló osztályrészem; csak téged óhajt és szeret a lelkem.

(Lélekben) járulj a szentáldozáshoz; add át magadat egészen az Úrnak, hogy csak neki élj.

Ki vagyok én, Istenem, lelkem éltetője? Jaj, mily messze vagyok tőled! Íme, olyan vagyok, mint a hitvány por, melyet felkap a szél a föld színéről. Szereteted hatalmával küldd el mindenható szerelmed forró viharát, és leheleted forgószelével kapj fel oly erővel magadhoz, hogy atyai gondviselésed ölébe jussak. Add, hogy ott igazán elveszítsem magamat, és lelkem benned – én szerelmem – elragadtassék. Ott, ott tűnjön el gyenge énem, ott hagyjon el egészen régi magam, hogy benned nyoma se maradjon annak, aki voltam, mint ahogy elvész a porszem, melyet a szél elragad. Ragadj el úgy szerelmed tüzébe, hogy leégjen rólam mindaz, mi gyarló, és kívüled ne legyen még lélekzetem sem. Add, hogy úgy veszítsem el magamat tebenned, hogy mindörökké csak benned leljek önmagamra. Amen.

Legyen vágyad: az Úrban halni meg.

Ki vagyok én, Istenem, szívem szerelme! Jaj! Mily távol vagyok tőled. Íme, én jóságodnak kicsi kis cseppje vagyok, és te vagy a nagy édes tenger. Én szerelmem, nyisd ki, nyisd ki, csak egy kicsinyég is kegyes szíved kamráját! Ereszd rám atyai jóságod minden csatornáját! Áraszd rám örvénylő irgalmad minden forrását! Nyeljen el szerelmed mélysége! Merítsen el fenékgig kegyes bocsánatod tengere! Veszejtsen el szereteted özöne, mint ahogy elvész a csepp a tengerárban. Jaj, csak halnék, halhatnék meg végtelen irgalmad áradatában, mint ahogy elhal a szikra a vizek hatalmas hullámában. Szerelmed zápora hulljon rám. Szerelmed pohara döntsön mámorba! Bölcs szereteted titkos szándéka tegyen velem, amit akar; ölje meg bennem az önszeretetet, hogy dicső életre támadjon az örök szeretet. Ott, ott vesszen el életem tebenned, ahol örökké élsz, éltető szerelmem, Istenem! Amen.

Legyen vágyad: eltemetkezni az Úrban.

Ki vagyok én, édes szent Istenem? Jaj, bizony söpredéke vagyok minden alkotásodnak. De te vagy bizodalمام; benned van minden hiányomnak bőséges pótlása.

Szerelmem, én igen nagy szerelmem! rakd föléim jóságod, bocsánatod kincses halmát; boríts el jóságod, kegyed nagyságával.

Add, utolsó leheletem Szentlelkeddel egyesítsen, elalvásom szerelmed leplébe takarjon. Add édességeidet ízlelnem és úgy átadnom neked, boldog üdvöm, lelkemet, hogy magamból kilépve hozzád érjek, ölelő karodba kerüljek, és mézédés ajkad csókjába temessen el a szeretet.

A megváltás halotti leplével takarj be! Halálod drága keneteivel kendőzd be testemet! Végy be átszegzett szíved márványsírjába, zárj el édes orcád zárókövével, hogy örökké te légy az öröm. Ott, ott nyugodjak atyai szereteted üdítő árnyékában. Legyen örök pihenésem a te drága barátságod örökké élő emlékezetében.

Benned, ó erős szeretet, porladjon el testem. Beléd, ó élő szeretet, szálljon át az élttem. Beléd, ó édes szeretet, hulljon át egész valóm! És arcod édes világosságában nyugodjék örökre lelkem. Amen.

Most pedig hálaadásul mondd el a Magnificat-ot.

Magasztalja az én lelkem az Urat,
 És vigadoz az én lelkem szabadító Istenemben,
 Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát.
 És íme, mostantól fogva boldognak hirdet engem minden nemzedék.
 Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas,
 Kinek szent az ő neve.
 És az ő irgalma nemzedékről-nemzedékre száll,
 Azokra, kik őt félik.
 Hatalmas dolgot művel karjával.
 Elszéleszti a kevélyszívűeket.
 A hatalmasokat leveti trónjaikról,
 És fölemeli az alázatosakat.
 Az éhezőket betölti jókkal,
 És a gazdagokat éhesen elereszti.
 Oltalmába veszi Izraelt, szolgáját,
 Megemlékszik irgalmas ígéreteiről:
 Miket ígért atyáinknak,
 Ábrahámnak és az ő ivadéknak mindörökké.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek. Miképpen kezdetben volt, most és mindörökké. Amen.

Életem Istene, lelkem éltetője! Neked, szerelmes jegyesemnek, Atyámnak és Gondviselőmnek, ajánlom szerelmem kincsét, odateszem Szentlelked tűzhelyére, szerelmed égő tűzébe. Érted, érted rálépek ma a rögzös útra, mert tudom, jobb az életnél is a te irgalmad.

Én szerelmesem, Szentlelked fegyverzetével készíts el engem a harcra, hisz a te jóságodban van bizakodásom; szalaszd meg incselkedő ellenségemet, és ami bennem nem egészen a tied, hajtsd ki belőlem olthatatlan szerelmeddel. Add szerelmed édes segítségét, add jóságod vonzó édességét; add, szeresselek. Szeretlek, drága erősségem; viszem, hordom szerelmed könnyű terhét és gyönyörűséges igáját; légy vezérem, hogy a szolgálatodban eltöltött évek kevés napnak tűnjenek föl szereteted nagyságához képest.

Szentlelked édes fuvalma rövidítse meg és üdítse fel a napnak terhét és melegét. Éltető szereteted hassa át életem műveit és gyakorlatait. Örökké csak téged magasztaljon az én lelkem, lankadatlanul neked szolgáljon az én életem, és vigadozzon lelkem szabadító Istenemben. Legyen minden gondolatom, minden tettem neked hálaadás és dicséret. Amen.

Befejezésül ajánld magad az Úrnak.

Most bocsásd el, Uram, a te szolgádat
Igéd szerint békeességben.
Mert látták szemeim Üdvözítődöt,
Kit minden népnek számára küldtél:
Világosságul a pogányok megvilágosítására
És népednek, Izraelnek, dicsőségül.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek. Miképpen kezdetben volt, most és
mindörökké. Amen.

Most fogadj be engem, én szerelmem, királyom, Istenem; kegyes Jézusom, isteni Szíved
gondjába. Hogy ott éljek, forrassz magadhoz szeretetteddel. Irgalmaid örvénylő nagy
tengerébe meríts bele. Ott adj át túláradó jóságod kegyelmének. Íme, most ragadj el égő
szereteted lángjával, hadd tüzesedjék a lelkem, hadd égjen el benned. Halálom óráján pedig
atyai gondviselésedbe végy fel engem.

Ott vigasztalj, édes szabadítóm, elragadó jelenléted örömeivel. Ott add ízlelnem
megváltásod édes gyümölcsét. Ott hívjál szép szerelmed zengő énekével magadhoz. Ott ölelj
át kegyes kiengesztelődésed jeléül. Szentlelked édes fuvalmával vonj, vonzz és ragadj el. A
teljes egyesülés csókjával meríts be végtelenséged gyönyörébe. Add, hogy lássalak, bírjalak,
ízleljelek örök boldogságban, mert lelkem utánad vágyik, Jézusom, minden kedvesek
legdrágábbja. Amen.

Ötödik gyakorlat: Az isteni szeretet fölkeltése

Valahányszor az istenszeretet gyakorlatainak akarsz élni, vond el szívedet minden rendetlen hajlamtól, távolítsd el az akadályokat és hiábavaló gondolatokat, válassz alkalmas napot és órát – legalább három órát, reggel, délben és este. Használd föl ezt az időt arra, hogy az Urat kárpótold azért, hogy eddig nem szeretted teljes szívvel, teljes lélekkel, teljes erővel. Ezen pillanatokban maradj az Úrnál imádságodban egész érzéssel, áhítattal, figyelmeddel, mintha Jézust, jegyesedet látnád magad előtt, aki úgymint jelen van lelkedben.

Kora hajnalban

Siess az Úr elé; mondd el e három zsoltárverset és a hozzáfűzött imádságokat.

Isten, hajnalban hozzád serkenek:
Érted eped a testem,
Téged szomjaz a lelkem,
Az asszú sivatagban,
Mely puszta és vizetlen.
Szentélyedben, Uram, megjelenek előtted,
Akarom látni erődet és nagyságodat.

(Zsolt 62,1–3)

Szeretet-Isten, te vagy teljes, egész szerelmem. Te vagy drága Üdvözítőm. Minden reményem és örömöm. Fő, nagy javam, birtokom. Hajnalban hozzád kelek és feléd nézek, mert te vagy az örök kellem és szépség, te vagy szívem szomjúsága. Te vagy, aki lelkemet egészen betöltöd. Ha jobban ízlellek, nagyobb lesz éhségem, ha jobban szomjazlak, nagyobb lesz epedésem utánad.

Szeretet-Isten, ha láthatlak, az lesz legragyogóbb napom; az lesz az Úr szentélyében eltöltött nap, mely jobb ezer más napnál; az után sóhajt bennem a lélek, melyet megváltottál. Jaj, mikor látom orcád édességét? Vágyában ellankad a lelkem, ha üdvöd bőségére gondol. Inkább leszek megvetett Istenem házában, csak hadd sóvároghassak édes arcod vigasztalása után.

Ó Szeretet, téged látni annyi, mint lélekben az Istenbe révülni. Hozzád ragaszkodni annyi, mint veled lelki nászban egyesülni. Lelkem ragyogó világa és dicsőséges hajnala: virradj és derülj föl reám, hogy fényedben lássam a világosságot, és általad éjszakám napra forduljon. Drága hajnalom, legyen számomra minden, ami nem Te vagy, hívságos semmiség. Jöjj, jöjj hozzám kora hajnalban, hogy mindjárt egészen hozzád simuljak.

Világot és Istent hozó szeretet, gyere hozzám gazdagon, hogy benned felolvadjak. Hadd merüljek el benned, hogy sohase találjak rá magamra másképp, csak a veled való örök egyesülésben.

Szeretet, te vagy az a rendkívüli szépség, az a remek ékesség, melyet ez életben csak a szeráfok szárnyán át lehet látni. Jaj, mikor csendesít el nagy szépséged! Isteni sugárzástól ékes, fölséges hajnalcsillag! Mikor ragyog már rám jelenléted?

Csodálatos szépség, mikor leszel már az enyém? Bárcsak néhány sugara törne át a föld homályán bájodnak, hogy előízét érezhetném jóságodnak, kiváló örökségemnek. Fordulj felém egy kissé, rózsák rózsája, hadd tekintsek rád.

Te vagy a Szentháromság fényes tüköre, kibe ott színről-színre, itt pedig csak fátyolon át lehet tekinteni a tiszta szív szemével. Hints meg a te tisztaságoddal, és tiszta leszek. Szívem mélyét érintsd a te ártatlanságoddal, és fehérebb leszek a hónál. Győzzön le, kérlek, szereteted hatalma, és érdemeid szentsége borítson el, és nem választ el tőled, Szépséges, az én rútságom.

Tekints rám és nézz meg; add, hogy rád ismerjek és értsenek. Te előbb szeretted engem. Te kiválasztottál, bár én nem választottalak. Aki utánad eped, te önkényt felüldited; az örök világosság fénye ragyogja át fejed.

Mutasd meg orcádat, add látnom dicsőséged. Mert arcod ékes és édes és az isteni hajnalpírban fényességes. Az Alfa és Omega ragyog orcádon; szemedben az örökkévalóság fénye ég. Ott tündöklük a megváltás ragyogó világa; ott az igazság fénye és a szeretet dicsősége egymásra talál. Az élet illata árad belőled, tej és méz csepeg ajakodról.

Mily szép vagy Szeretet, mily kedves és csodás; mily boldogító elragadó örömben! Te vagy az első az istenség királyi székén, a Szentháromság kincse van terajta. A nagy Istennek vagy együttlakó élettársa, az Isten Fiával vagy elválaszthatatlanul összeforrva.

Ó Szeretet, ha majd elközelget éltem alkonya, kelj fel korán, alkonyicsillagom, és ha a számkivetés földjét elhagyom, engedj az örök élet forrásvizéhez; add, úgy legyen vége zarándokságomnak, hogy akadály nélkül bejussak a Bárány menyegzőjére. Te légy vezérem, és megtalálom barátomat, jegyesemet, ölelő karjába fogok omlani, és soha-soha többé ez ölelésből ki nem szabadulok.

Ó Szeretet, Dávidnak kulcsa; nyisd meg nekem a szentek szentjét; eressz be oda; hadd lássam boldogan Sionban az Istent, kinek édes orcáját látni vágyakozik és epedez én lelkem.

Délben

járulj Jegyessed színe elé, aki szeretve szeret téged; kérd, hogy ő, az igazság Napja, gyullassza fel szeretetével langyos lelkedet; hogy szíved oltárán a szeretet parazsa soha ki ne aludjék. Mondd a következő imádságokat:

„Hadd szeresselek, Uram, erősségem!
Istenem, ki megsegítesz engem.
Védőm vagy és üdvösségem vára.”⁹

Ó Szeretet, szerelmem zsenge rózsája, jegyzálogom és drága nászajándékom! Íme érted vettem meg a világot; föld sarának tartok minden földi örömet, hogy a te menyegződ lehessen egyedüli vágyam!

Bocsáss be szereteted rejtekébe. Íme, szívem már csókodért dobban. Nyisd ki szép szerelmednek nász lakát. Hisz lelkem már egyesülő ölelésedért eped.

Terítsd meg már bőséges irgalmad asztalát, hívj édességeid lakomájára. Add örök kegyelmed igen jó étkét, csak ez erősítheti meg az én lelkemet.

Most lakomázzunk együtt, ó drága főjavam! Benned minden javak felfoghatatlan bősége, túlnagy sokasága; csodálatosan osztod meg magad teremtményeiddel.

Enmagaddal tölts be engem bőségesen! Mert hiszen hogy égne a szikra, ha nem saját tűzében! És hol lehetne másutt a csepp, mint saját forrásvizében?

Lelkemet, szellememet nyelje el, vegye körül szereteted tüze; a hitvány poron uralkodjék mindenható irgalmad. Ó Szeretet, édes déli napmeleg! A benned való nyugvás órái, amelyek békével tele, minden fölött örvendeztetnek. A te nyugovásod szombatjain az Isten jelenléte ragyog, és a boldogarcú Jegyes szépsége ékeskedik.

⁹ Mal 4,2.

Szerelmesem, akit minden teremtmény közül választottam, mondd meg most, mutasd meg, hol lesz, hol pihensz délfelé. Íme ég és túlárad a lelkem, ha édes nyugalmasra gondolok.

Ó Szeretet, itt, vonzalmad üdítő árnyékában pihenni: ez a reményem, ez a vágyam. Békéd ölen lakozik Izrael bizodalmasan. E nagy nyugalmasnap szombatjára vágyik erősen a lelkem.

Ó Szeretet, ki téged élvez, az örök Igével egyesíti lelkét, teljesen egybeolvad Istenével. Aki veled él, egészen az Istenbe ömlik; aki veled egyesül, eggyé lesz az Istennel. Te vagy a béke, amely meghalad minden tapasztalatot; te vagy az út, mely az örök nász felé visz.

Ó, hacsak egy pillanatra is veled nyugodhatnék szereteted sátrában, csak hallhatnám egyetlen vigasztaló szavadat; hogy ajkadról venné lelkem ez édes szót: „Én vagyok a te üdvöd; nyitva számodra Szívem kamrája”.

Mert hiszen miért is pazaroltad volna szerelmedet másért ily csúnya, rút teremtésre, minthogy önmagadban megszépítsed! Kegyes szerelmed vonz és csalogat, Szűz Máriának ékes virágszála!

Ne szégyeníts meg reményemben, hanem add, hogy nyugalmas talájam benned. Nincs számomra kívánatosabb, nincs kedvesebb; nincs vágyam, erősebb: mint ölelő karodba zárkózni, ó Szeretet; mint Jézusom árnyékában nyugodni, mint az isteni szeretet hajlékában lakozni.

Ó Szeretet, ékes déli fény, hogy benned nyughassak, ezer halált is elbírnék. Jaj, csak szerető arcodat hozzám fordítanád, én kedvesem!

Jaj, csak mehetnék oly közel hozzád, hogy már nem melletted, hanem benned volnék! Hogy a te melegedből, déli Nap, bennem, por-hamuban az erények virágai kelnének, és a te szerelmed úgy megtermékenyítené lelkemet, hogy a lelki tökéletesség sarjadna belőle. Akkor e siralom völgyéből való távozásom után, kívánatos színed előtt örökké az volna dicsőségem, hogy te, makulátlan tükör, ily nagy bűnöshöz nem átallottál lehajolni!

Ó Szeretet, halálom óráján adjanak erőt szavaid, amelyek üdítőbbek a bornál; vigasztaljon ajkad, mely méznél édesebb.

Te légy az út és ne bolyongjak úttalan úton. Te légy segítségem, és veled eljutok az isteni szép, jó mezőkre, ahol a Báránynak, jegyesemnek közelségét élvezem vigadozva. Amen, mondják mindenek.

Este

pedig egész fáradtan, lankadtan az örök istenlátás vágyától, omolj Jézusnak, jegyesednek ölelő karjaiba. Mint a dolgos méhecske, csókot nyomjad szerető Szívére; kérd erős csókját, hogy meghalj tőle önmagad számára, és halálodban Istenhez térj meg; lelked vele egyesüljön. Ezen epedő vágy adja ajkadra ezt az imádságot:

„Mint szarvasgím a források vizére,
Úgy sóvárog utánad én Istenem, a lelkem.
Szomjazik lelkem az Isten után,
Az élő Isten, az erős után,
Mikor lehet már elejébe mennem,
És arca előtt megjelennem.
Könny a kenyerem, éj-nap untalan,
Amikor egyre mondják: „Istened merre van?”

(Zsolt 41,1–3, Sík S. ford.)

Isteni szeretet édes csókja, te vagy a forrásvíz, amelyre sóvárgok. Szívem érted eped, jaj, csak nyelnél el, te bővizű tenger, engem, kicsi kis csöppet! Te vagy az ajtó, melyen lelkem belép, bárcsak magamból mindig beléd szállhatnék!

Nyisd ki szentséges Szíved üdvözítő ajtaját! Íme, szívem már nincs is velem; te drága kincsem, kamrádba zártad el. Te vagy én egyetlen, szívszerette valóm; utánad ég, sóvárog a lelkem.

Mily jó társam vagy! Barátságod jobb az életnél. Illatod, mint az isteni békének, irgalomnak balzsama. Nálad az isteni vigasztalásnak bőséges, gazdag orvossága. Vigyél be, ó Szeretet, élestáradba, hadd ízleljem sorra ott rejlő jó boraidat!

Ím minden edényed telve az Isten jóságával, a Szentlélek bőségével.

Jaj, csak teljesüljön, amit kívánok, legyen enyém, akit választok; igazán hozzád térhessek, pihenhessek irgalmad édes ölén. Jaj, csak föltaláljalak kedvesem, szívem fenekén, csókkal, öleléssel veled maradhassak.

Szeretet, te vagy a Szentháromság édes csókja, benned egyesül az Atya és a Fiú. Te vagy az üdvözítő csók, az isteni Fölség a Fiú által emberségünknek adott téged.

Mézédes Isteni Szeretet, én a hitvány porszem, téged kívánlak; benned találkozzék lelkem az Istennel! Hadd érezzem, tapasztaljam, mily édes az élő Isten, az én szerelmem; ölelj át, légy az enyém!

Szeretet Isten, te vagy drága birtokom, égen-földön ne legyen más reményem, vágyam, sóhajom. Reménységem vagy és örökségem, éltem feléd tart szüntelen.

Én szerelmem, teljességed legyen célom és befejezésem. Mutasd meg, hogy tiéd vagyok, hogy lelki nászban enyém lettél, ha majd éltem bealkonyul. Én szerelmem, te légy édes Istenem arcán a felragyogó alkonyocsillag fénye! Elmúlásom idején jelenj meg előttem, drága-kedves Estióra; vándorlásom végórája benned érjen el; szíved édes nyugvóhelyén hadd pihenjek el.

Szeretet, Istenem, ha elér a feloszlás, lelkem beléd omoljon; te légy a palástom, királyi ékes, benned lásson meg a halhatatlan Jegyes; menyegzői ruhában, gazdag nászadománnyal.

Ó Szeretet, vonzalmad pecsétje zárja le végórámat; nyomja rám jegyét örök irgalmadnak. Harmatozó áldásod bősége vigyen akadálytalanul a te házádba, hol örökké téged bírlak, téged szeretlek.

Ó Szeretet, legkedvebb Alkonyom! add lássalak halálom óráján vigadó örömmel!

Tisztítson meg minden folttól az a szentséges láng, mely istenséged tüzeiben szüntelenül ég.

Édes Alkonyom, ha majd rámszakad éltem estéje, add, szenderüljek el tebenned édesen, legyen enyém is a szeretteidnek elkészített nyugalom. Szép szeretetednek kedves, csendes szeme hozza rendbe kelengyémet. És ha szegénynek találod éltemet, jóságod gazdagságával egészítsd ki; hadd éljen szerelmed boldogságában szegény lelkem biztonságosan.

Ó Szeretet, ha majd lelkem örvendve, vígan búcsút mond testemnek, te légy elfogadó Alkonyom! Urához visszatérő lelkem hadd pihenjen benned szépen, csendesen. Akkor mondd citerás szavad énekével: Ím itt a Jegyes; már siess hozzá, légy az övé, hadd vidítson föl arcának dicsősége.

Ó, de boldog, ki zarándoklásának végét tebenned találja. Jaj, jaj nekem! Meddig tart még az utam! Milyen lesz az a pillanat, mikor eljő számomra az örök-édes jelen, melyben meglátom Istenemnek, királyomnak, jegyesemnek dicsőségét, mikor végnélkül bírom, mikor örökké boldog leszek általa. Akkor majd igazán látom, szemlélem Jézusomnak kívánatos, kedves arcát, melyre oly sokáig sóvárgott és epedt a lelkem. Akkor rázműzül és megtölt a boldogság forrásvíze, mely most még zárva van előttem az istenség tárházában.

Akkor látom és szemlélem az Istent, legdrágább szerelmemet, kiért most ellankad szívem és lelkem.

Jaj, mikor, mikor mutatod már magadat, hogy lássalak és merítsek belőled vígan, élő forrásom, Istenem! Akkor iszom és mámorba ringatom magam az élőforrás bővizével, mely az én lelkem kedvesének arcáról csörgedezik.

Édes Jézus, mikor látom arcodat? Akkor lépek be a csodálatos sátorba, egész az Isten színe elé; kiért sóhajtván eped a lelkem, míg számkivetésem tart. Mikor töltöd meg lelkem arcod örömeivel? Akkor nézem és csókolgatom lelkem igaz jegyesét, akivel már epedésem egyesít, akiért majd elhagy a szívem is.

Ki szabadít már meg a számkivetés zarándokságából? Ki ment ki e világ verméből? Jaj, mikor hagyhatom már el e testet, hogy szemtől-szembe lássalak, szeretet Istene, csillagoknak koronája! E halál kísértéseiből ragadj magadhoz, édes szerelmem.

Ha te velem vagy, szerelmes Istenem, biztos és vidám léptekkel hágom át a test bástyáját, és megyek oda, ahol már nem rejtvényben, de színről-színre láthatlak.

Örök fények forrása, Istenem, vonj vissza örvénylő folyamodba, melyből eredtem; ahol úgy ismerjelek, ahogy te ismersz, úgy szeresselek, ahogy te szeretsz. Hogy lássalak úgy, ahogy vagy, Istenem, téged és legyenek látásod, birtokló élvezésed által boldog mindörökké. Amen.

A nap folyamán

hétszer ajánld az Úrnak lelkedet, hogy isteni Szíve iránt újraéleszd szeretetedet.

A hajnali órákban

(Matutinum) kérd az Urat, hogy ő legyen tanítómestered és a Szentlélek kegyelmével tanítson meg téged, hogyan kell Őt szeretned. Kérd, vegyen be tanítványainak sorába, hogy szüntelen edzed magad a szeretet gyakorlataiban.

Uram Jézus Krisztusom, hozzád menekülök; taníts meg akaratom teljesítésére, mert te vagy az én Istenem.

Ó Szeretet, Mesterem, Uram, ki fönségesebb vagy az egeknél és mélységesebb az örvényeknél! A te csodálatos bölcsességed boldoggá tesz már csak azáltal is mindeneket, hogy rájuk tekintesz.

Te letekintesz nagy szeretetteddel a kerubokra éppúgy, mint azokra, akik a siralom völgyében alázatoskodnak, és a kisdedeknek tanítod üdvözítő igazságaidat.

Ne kerüljön el engem, világ söpredékét, a te tanításod, hanem életadó tudományod adjon nekem erőt. Jaj, csak fogadnál el gyermekednek, hogy egészen a tied legyek!

Most kezd el, ó Szeretet, bennem tanításodat, válts meg önmagamtól szereteted szolgálatára. Vedd birtokodba lelkemet, szenteld meg, gazdagítsd teljesen. Amen.

A Primára

(hat órakor reggel) kérd az Urat, eresszen be a szeretet iskolájába, ahol megtanulod Jézust ismerni, szeretni.

Szolgálód vagyok, édes Jézusom, adj felfogást, hogy megismerjem parancsaidat.

Szeretet Istene, mily gondosan veszed szárnyaid alá kicsinyeidet! Nyisd meg már nekem is szereteted iskoláját, hadd legyek benn a te vezetésed alatt, hadd fejlődjék szentté, tökéletessé a lelkem!

Jézusom, szerelmem, érzéseimet érintsd velős szeretetteddel, hadd legyek igazán eszes gyermeked. Te pedig légy atyám, tanítóm, mesterem. Áldj meg atyai áldásoddal, és leszakad, leszárad a bűnnek kérge lelkemről. Akkor megérti lelkem tüzes beszédedet, és a te Szentlelked lakozik majd bennem. Amen.

Terciára

(9 óra délelőtt) kérd az Urat, hogy a Szentlélek tüzes betűivel írja szívedbe az isteni szeretet törvényét; hogy minden órában Istennél maradj.

Édes Jézusom, bárcsak minden gondolatom, szavam és tettem arra irányulna, hogy igaz törvényeidet megtartsam minden időben.

Szeretet Istene, mily közel vagy azokhoz, kik téged keresnek! Mily édes, mily kedves vagy azokhoz, kik megtalálnak. Most kérlek, magyarázd meg nekem csodás ábécédet, hogy szívem veled együtt tanulhasson.

Mondd meg most élő szemléltetéssel, micsoda és milyen szép szereteted első dicső Alfája (A),¹⁰ ne rejtőd el előlem az isteni Bölcsesség életadó Bétáját (B) sem, amely a teremtmények sorát létrehozta. Szentlelked ujjával mutasd meg szereteted betűit külön-külön. Add, hogy édességeid előízének megtapasztalásáig a tiszta szív szemével vizsgáljam, nézzem, tanuljam őket; add, hogy megismerjem őket, ahogy csak lehet e földi életben.

Szentlelked segítségével taníts meg a tökéletesség Tau (T) betűjének ismeretére, és vezess el az Omegához (Ω),¹¹ melyben minden befejezést nyer.

Add, hogy ez életben úgy megtanuljam szeretettel teljes írásaidat, hogy szereteted teljéből még egy Iota (I) se hiányozzék bennem, amiért várnom kellene akkor, amidőn Te, szeretet Istene, édes szerelmem, magadhoz hívsz, hogy örökké téged lássalak. Amen.

Szextára

(déli 12 óra) kérd az Urat, hogy a szeretet művészetében annyira tökéletesítsd magad, hogy a szeretet által akarátának készleges eszköze légy, és alakulj az ő Szíve szerint.

Add édes áldásodat, kegyes Jézusom, Törvényhozóm, hogy erényről erényre szálljak és lássalak téged, istenek Istene Sionban.

Ó szeretet Istene, aki téged nem szeret, csecsemő még, aki nem tud szólni. Csak az nő nagyra, aki egészen a tiéd, és mindvégig szeret. Ne hagyj magamra nevelő iskolában, hisz még egész fejletlen vagyok.¹² Hanem inkább benned, általad, veled nőjek nap-nap után, szálljak erényről erényre; mindennap meghozva neked a szeretet új gyümölcsét; nagyobb fokra hágjak.

Nem elég nekem, hacsak betűzlek, nem; vágyam, óhajom, törekvésem, hogy mélyen tudjalak, erősen szeresselek; nemcsak édesen, de bölcsen szeresselek; elszakíthatatlanul tiéd legyek. Hogy már ne magamnak, hanem neked éljek. Most pedig, add, hogy igazán ismerjelek, és lelkemben végy szállást magadnak minden szentségben. Amen.

Nonára

(délután 3 óra) kérd az Urat, hogy ő, a királyok Királya, vegyen fel a szent szeretet hadseregébe, és tanítson meg rá, hogy viseld az édes igát és a könnyű terhet; hogy kövesd az Urat, kereszttel válladon; és vele szeretetben eggyévállva, mondd el ez imádságokat:

„Te vagy Uram én védőm, menedékem,
Te vagy velem minden szorongatásomban.”

(Zsolt 46,2)

¹⁰ A görög abc első betűje. – A betűmisztikában a három első betű a három isteni személyt, a többi a teremtmények sorát, az utolsó az Istenbe való visszatérést jelenti.

¹¹ A görög abc utolsó betűje.

¹² Szó szerint: mint csirke a tojáshejben.

Szeretet Istene, aki serény és erős lesz szeretetedben, az megállhat királyi színed előtt minden időben. Királyi fönséges szeretet, engedd, hadd esküdjek fel dicsőségedért a te seregedbe! Add, hogy hősi tettekre emeljem karom; add, hogy gyorsan, bátran támadjak az ellenségre, és úgy küzdjem végig szereteted hűséges harcait. Övezz fel a lélek kardjával hatalmasan, adj férfias lelket, hogy erőt, bátorságot, vitézséget mutassak, és győzhetetlen elmével szilárdan kitartsak veled.

Szeretetednek álljon minden erőm rendelkezésére, érzéseim is benned szilárduljanak, hogy bár gyenge vagyok nemre, erős lélekkel és férfias elmével eljussak szereteted azon fokára, amely a veled való teljes egyesülésre visz. Most pedig végy birtokodba, ó Szeretet, mert ezután azt akarom, hogy lelkem egészen nálad maradjon. Amen.

A vesperára

(az esti órákban) indulj el Jézussal, szerelmeseddel, a szeretet fegyverzetében minden kísértéssel szembe. Bizton bízzál abban, hogy az ő irgalma mindig segítségére lesz, és legyőzheted a világot, a testet és a gonosz lelket, és minden kísértés fölött győzedelmeskedel. Ezért imádkozzál!

Édes Jézusom, ne engedd, hogy lábam meginogjon, mert te, aki lelkem pásztora vagy, nem álmosodol és nem is alszol el.

Szeretet Istene, te vagy váram és bástyám! Akik e világban sanyargatást szenvednek, jól tudják, hogy a te békédben van vetve árnyékos nyugóhelyük, mely megvéd a hőségtől és a záportól. Most pedig tekints az én harcomra, és magad erősítsd ujjaimat a küzdelemre. Ha táborok támadnak is ellenem, nem rendül meg szívem, míg te velem vagy – kívül és belül – védőváram és erős tornyom.

Ha te velem, ki ellenem? Jöjjön csak, míg te védesz! A te szemed fölfedi nekem a Sátán gondolatait, és egy szavad elriasztja őket tőlem. Ha ezerszer vetne is gáncot ellenségem, a te drága kezedre esve azt átölelve tartom, és buzgón elborítom csókjaimmal; míg te harcolsz értem, míg te védesz, minden veszélyben épen állok hősiesen.

Tipord el bennem a Sátánt; üzd, hajtsd el szívemből minden gyarlóságomat! Színed előtt hulljanak el ezren balomról és ezerszer ezren jobbam felől. A baj pedig ne érjen hozzám, mert te velem vagy, igaz, fő, nagy jószágom. Bárcsak – és ezerszer bárcsak – rám szegeződnének a te éles nyilaid; és bárcsak szereteted lándzsája érné szívemet; hogy bizvást lakozhassam benned – Szeretet. Engedd, ó Szeretet, úgy essek zsákmányul a te kezedbe, hogy örökké meg ne szabaduljak Tőled. Amen.

Kompletoriumra

(lefekvés előtt) gerjeszd magadban azt a vágyat, hogy Szerelmesed az ő szeretetének borával mámorba döntsön, a világtól elválasszon, az Istennel egyesítsen. Kérd tőle: ölelő karjában leheld ki lelkedet az Istennek: Jézus szívén vesd le a régi embert, és úgy aludj el édesen, hogy szeretetedben naponként meghalván önmagadnak, egyedül Istennek élj. Kérd tőle: végórádban bizton állhass szembe a halállal; hisz ez lesz számkivetésed vége, a mennyország ajtaja és az ég kapuja. Imádkozzál:

Arcod rejtekében rejts el engem, kegyelmes Jézusom, azoktól, akik rám leselkednek; ne érje fejemet szégyen a kapuban, míg elleneimmel állok ítéletet, hanem inkább adj vigadást édes színed előtt.

Szeretet Istene, te vagy minden jónak teljessége és vége; te mindvégig szereted azokat, akiket kiválasztasz; ami kezed ügyébe esik, nem vágod ki az ajtón, hanem megtartod magadnak. Végy birtokodba egész magamat, és tarts magadnál örök birtok gyanánt mindvégig.

Most már ne is kímélj; üss sebet szívemen, velőig sikoltót; hogy az életnek szikrája se maradjon bennem. Vedd magaddal egész életemet, lelkemet csak tebenned őrizzed.

Ki adja meg nekem, Szeretet, hogy benned érjem végemet, a Te haláloed által megszabaduljak a test börtönéből és kijussak e számkivetésből! Mily jó leszel, Szeretet, téged látni, téged áldani, és mindörökre tied lenni! Ha majd meghalok, állj mellettem mint vigasztalóm; áldj meg, és vond rám az örök hajnalt, melyben téged látlak. Most pedig, Szeretet, rád hagyom, neked ajánlom életemet, lelkemet; most már hadd pihenjek, aludjak a te békecsészedben. Amen.

Azon nap folyamán, melyet az Isten szeretetének szentelsz, elmélkedj gyakran a következő gondolatokról, hogy érzed az Istennek, az igaz Napnak tüzén szeretetre gyulladozsanak, és ne hidegülj el, hanem napról-napra gyarapodjál a szeretetben.

Boldog a szem, mely téged lát, szeretet Istene! Jaj, mikor érek már el oda, ahol te vagy az igaz világosság, Istenem! Tudom, hogy egyszer látlak szememmel, Jézusom, szabadító Istenem! Boldog a fül, mely terád hallgat, szeretet Istene, élet Igéje! Jaj, mikor vigasztal meg mézéd hangod hívő szózata! Nem is félek a gonosz beszédőtől, hanem hamar hallom szavad dicsőségét. Amen.

Boldog a szaglász, mely téged érez, szeretet Istene, az élet legédesebb illata! Jaj, mikor fuvall már felém istenséged mézillatú árama! Megyek, gyorsan megyek a te látásod örök, gazdag és bájos legelőire. Amen.

Boldog az ajak, amely ízleli szavadat, mely olyan, mint a színméz. Szeretet Istene! Jaj, mikor telik meg lelkem istenséged bőségével; mikor részegül meg örömed túlaradásával? Add, idelelni úgy kóstolgassam édességedet, Istenem, hogy odaát örökké boldogan élvezzelek, életem Istene!

Boldog az a lélek, mely szeretetben veled ölelkezik; boldog a szív, mely szíved csókját érzi, szeretet Istene, és elválaszthatatlan baráti szövetségben él teveled! Jaj, mikor, mikor omolhatok ölelő karodra, mikor látlak már színről-színre téged, szívem Istene! Ments meg gyorsan, de tüstént, e száműzetésből, hadd lássam édes színedet boldogan. Amen.

Befejezésül

add át magad egészen az isteni szeretet hatalmának. Maradj egészen Jézussal, légy eszköze isteni Szívének, hogy örömet találja benned. Őrizzen meg téged magának, és te őrizd meg őt magadnak – az örök életre.

Szerelmemmel fogva tartlak, drága Jézusom; el sem engedlek; nem elég nekem, hogy megáldasz; téged akarlak, te vagy legjobb osztályrészem, te vagy reményem és várakozásom. Éltet adó szeretet, kelts életre az Isten eleven Igéjével, hisz magad vagy az Ige! Hozd rendbe bennem, ami elszakadt, elveszett a te szereteted számára.

Szeretet Istene, te teremtettél, te is teremts újjá! Ó Szeretet, te váltottál meg, pótolod, amit szeretetedben mulasztottam!

Szeretet Istene! Krisztus vérével megszerezte magadnak, szentelj meg az igazságban!

Szeretet Istene! Gyermekeddé fogadtál, táplálj Szíved szeretetével!

Ó Szeretet, magadnak és nem másnak választottál ki, add, csak tied legyek!

Szeretet Istene, ingyen szerettél, érdemem nélkül; add, hogy teljes szívvel, teljes elmével, teljes erővel szeresselek.

Ó Szeretet, mindenható Isten, szilárdíts meg szeretetedben! Bölcs Szeretet, add, hogy okosan szeresselek! Édes Szeretet, add, hogy édesen ízleljelek! Drága Szeretet, add, hogy csak neked éljek! Hűséges Szeretet, légy vigasztalóm, segítőm minden szükségben! Résztvevő Szeretet, te légy minden munkám munkása bennem! Győzedelmes Szeretet, adj kitartást melletted mindörökké!

Mélyszívű Szeretet, sohsem hagytál el, most hát neked ajánlom lelkemet! Halálom óráján végy magadhoz, tenzavaddal szólíts hozzád, mondván: Ma velem leszel; immár hagyd el a számkivetést, jöjj a múlhatatlan *Holnap*-ra, az örökkévalóságba! Ott leszek én, Jézusod, az örök *Ma*, a fényességes; én vagyok kezdete és vége minden teremtménynek; nem köszönt már rád többé a mulandó holnap, hanem bennem vár rád az örök *Ma*, hogy miként én élek, te is élj bennem, aki Jézusod, szerelmed vagyok és legyen végnélkül örvendezésed.

Ament mondjon testem-lelkem minden ereje, érzéke, mozdulása.

Hatodik gyakorlat: Dicséret és hálaadás

Válassz magadnak egy napot, melyet az Isten dicséretére szánsz egészen, hogy pótolj minden hanyagságodat, melyet az Isten dicséretében és a hálaadásban elkövettél eddigi életedben. Ez legyen a dicséret és hálaadás szent napja; ez emlékeztessen azon magasztos dicséretre, mellyel örökké szent napot ünnepsz az Úrnak, midőn Istened jelenléte elárasztja, az Úr dicsősége elborítja lelkedet.

Erre szolgálnak az istenkereső lélek emez ájtatos sóvárgásai. Vannak köztük olyanok, melyekről azt hihetned, inkább az égi szentek ajkára valók, mint a földi vándorokéra.

Jelenj meg tehát elsőbben is alázatos lélekkel az Isten színe előtt, és kérd, mutassa meg neked szentséges arcát:

Bár por és hamu vagyok, mégis megszólítom az én Uramat! Istenem, magasztos és főséges vagy, mégis irgalmad az alacsonyakhoz nagy; elmém-lelkem elfogy, ha végtelen jótéteményidet vizsgálom. Nyisd meg jóságos szíved kincseskamráját, ahol vágyaim netovábbját rejtegeted. Derítsd rám édes arcod színét, hadd öntsem ki lelkemet előtted! Nyisd meg békességed édes zálogát, irgalmadat, hadd ujjongjon lelkem, hadd szabaduljon meg nyelvem a te dicséretedre.

Ó Szeretet, lépj te helyettem a nagy Isten színe elé, és hirdesd ott vágyam kiáltó szavát; hisz elernyed már minden erőm – szomjúságomban. Vond, emeld lelkemet magadhoz, mert szabadító Istenemet várva ellankad már testem és szívem. Mutass be már Uramnak, Királyomnak, mert elolvadt már a lelkem, míg szerelmes jegyesemet várom.

Ó Szeretet, nagy gyorsan töltsd be már vágyamat, mert ha késel, elfogyok, meghalok a szeretettől.

Most pedig kezd el az Isten dicséretét:

Szállj, szállj lelkem, föl a magasba, ne maradjon rajtad a por sem; kelj fel és lépj Istened, Urad színe elé, hogy magasztald minden könyörülő irgalmát, mit veled cselekedett. De ki vagyok én Hozzá képest, hogy szólhatok csak egyet is, míg ő ezret! Ó Szeretet, tehetetlen vagyok; te szólj helyettem, mert nem tudom, mit mondjak életem Istenének! Elakad a nyelvem, ha arcának dicsőségét csodálom; elhagy a szavam és az eszem is, hisz fenségének fényében elapad szívem és erőm. Ó Szeretet, szólj te helyettem Jézusommal, az élet Igéjével és indítsd meg az isteni Szívet, melyben minden erőd oly fényesen ragyog.

Ó Szeretet, összeszedem erőmet, és általad mondom az Úrnak: Te vagy, aki lelkemet a porból felemeled! Te vagy elmém éltetője! Te vagy szívemnek Istene! Ó Szeretet, hangold fel lágyhangú húrjaidat, hadd halljam Jézusomnak, Jegyesemnek szavát; ő, életem Istene, kezdje el dicséretének énekét, ringassa el életemet, lelkemet saját dicséretének örömdalával.

Most pedig, Szeretet, tedd gyorsan, amit tenni akarsz. Mert nem bírom már a sebet, melyet rajtam ütöttél.

Bátorítsd elmédet, hadd örüljön az Úrban!

Emeld fel, lelkem, szemedet és nézd, tekintsd meg Királyod hatalmát, Istened szépségét, Szabadítod szeretetét! Legyen ráérkezésed, hogy lásd és ízleld, mily édes a te Jegyesed, mily szemrevaló az, kit ezer közül választottál.

Lásd, milyen és mekkora a dicsőség, amelyért a világot vetted meg. Lásd, milyen jó, amire vágyadat ráeresztet. Lásd, milyen a Haza, amely után sóhajtozol. Lásd, milyen a bér, amelyért munkálkodtál. Lásd, kicsoda, milyen, mekkora az Isten, akit szerettél, imádtál, akire mindig vágytál.

Életem Istene, nem tudom, hogy zengjem dicséretedet; nem tudom, mit adjak neked mindazon jókért, miket nekem adtál. Ezért hát a dicséret áldozatául felajánlom magam Tebenned és Tégedet énbennem. Nincs semmi másom; ami vagyok általad, életemet tebenned – ezt adom neked.

Te vagy életem. Te vagy mindenem. Te vagy dicsőségem. Te vagy az irgalom fénye, mely lelkemen ragyog. Neked szóljon a dicséret és a hálaadás. Jaj, mikor adhatom lelkem velejét égő áldozatul oltárodra; mikor hamvaszthatom el szívemet azzal a tűzzel, mely szüntelenül ég oltárodon; mikor áldozhatom egész magamat neked a dicséret áldozataként!

Szent, édes Istenem, tágítsd ki szívemet, bővítsd meg lelkemet, bensőm hadd teljék meg dicsőségeddel. Mikor hallom már e szót: Térj meg nyugvásodra, mert az Isten jót tett veled! Mikor hallom már ez édes hangot: Jöjj, lépj be Jegyessed hajlékába! Mikor nyugszom el, alszom el már benned, Jézusom, édes békességem, hogy dicsőségedet láthassam!

De te, lelkem Élete, hatalmas vagy, hogy megőrizzed örökségemet, hogy visszavedd magadhoz lelkemet, aki teremtettél. Szeretet, szeretet, mikor szabadítod már ki lelkemet börtönéből! Mikor oldod ki a test bilincéből egyetlenemet! Mikor vezetsz már el Jegyесem menyegzős házába, hogy örök szeretetben egyesüljek vele? Siettesd már, Szeretet, az én menyegzőmet, mert ezer halált is elszenvédnek azért, hogy ezt a boldogságot megérjem; bár abban sem saját kényemet, hanem a Te kedvedet keresem.

Aztán, mintha ájulásba esnél az Isten dicsőségének csodálatában, lépj Annak színe elé, kire az angyalok vágyva tekintenek; szívvel-ajkkal mondd el a 102. zsoltárt.

102. Zsoltár

Áldjad én lelkem az Urat!
Ami él bennem, szent nevét dicsérje.
Áldjad én lelkem az Urat
És emlékezzél minden jótettére.
Minden bűnödnek ő kegyelmet ad
És meggyógyítja rokkantságodat.
Lelked a mélyből kimentí azonnal
S megkoszorúz jósággal, irgalommal.
Jól tartja jóval minden vágyad
És mint a sas, megújul ifjúságod.

Igazságot teremt mindenkinek,
Igazat annak, akit gyötrennek.
Útjait ő Mózesnek tudtul adta,
Tetteit Izraelnek megmutatta.
Az Úr irgalmas és kegyelmes,
Nagyirgalmú és hosszan-türedelmes.
Nem hajtja egyre a törvényt az ajka
És mindörökké nem tart ő haragja.
Nem bánik velünk bűneink szerint
És nem fizet gonoszságunk szerint.

Földtől az ég amily magasra nyul:
Az őt félőkhöz olyan jó az Úr.
Amilyen messze van nap kelte s naplenyugta:
Tőlünk a bűneinket oly messzire dobta.

Mint fiaihoz az atya kegyelmes,
 Az őt félőknek Isten úgy kegyelmez.
 Ő ismeri, miből alkottatunk,
 És tudja jól, hogy por vagyunk.

Az emberélet olyan, mint a fű,
 Mint a mezők virága, úgy virít –
 És jó a szél és nincs többé sehol:
 Még a nevét sem tudja már a rét.
 Ám áll az Úr kegyelme,
 Az őt félőkön mindörökkön áll;
 Igazsága az unokákra száll,
 Kik a kötést meg nem vetik
 És megtartják parancsait.

Az Úr trónszéke a mennyekben áll,
 A mindenségen ő erős király.
 Áldjátok az Urat ti angyalok,
 Hatalmas harcosok, kik végzitek szavát!
 Áldjátok az Urat mennyei seregek,
 Szolgái, kik cselekszitek az Úr akaratát.
 Áldjátok az Urat ti minden művei,
 Minden helyen uralkodótokat!
 Én lelkem, áldjad az Urat!

(Sík S.ford.)

Áldott vagy Urunk, az ég boltozatján. Áldjon téged lelkem minden veleje és ereje; áldjon testem-lelkem minden valója. Téged magasztaljon minden, ami bennem van, veled örvendjen minden vágyam, mert örökkön-örökké tiéd minden dicséret és dicsőség. Elhagy a szívem és az erőm; utánad ered lelkem veleje, szerelmes Istenem, mert tenmagadért teremtetted engem. És lelkem is, melyet megváltottál, sóhajtoz, hogy hosszú még a zarándokság; elmém is utánad ereszkedik a szentek Szentjébe, ahol te, szívem királya, Istenem, testestül lakozol.

Mily boldogok, akik házadban lakoznak! És boldogságosak, akik édes színed előtt állnak. Végtelen fölségedért mindörökké áldnak! Mikor megy már be lelkem csodálatos sátradbba, hogy ez áldó szókkal magasztaljon: Szent, szent, szent vagy seregek Ura! Mily jó lesz ezt zengeni édes színed előtt örökké!

Mily dicső, mily kedves, mily dicséretreméltó vagy te, Istenem, királyi széken! Mily szemvidítő a te világosságod! Mily boldogító, téged, színgázat, látni! Mily dicső, mily édes és ékes a te dicséreted, melyet ezerszer ezren zengenek! Már most is ujjong szívem-lelkem, utánad repesve, Istenem! Mert nagy a te dicsőséged, én Istenem, mert szent és édes vagy; királyi trónusod előtt angyalaid és szentjeid dicsérnek.

De íme, lankad és elapad a lelkem, fáj neki ez az élet; csak arra vágyódik egész szívem, hogy feloszoljak, és veled eggyé valljak. Én is, bár utolsó teremtményed vagyok, oda vágyom a boldog seregek közé, akik dicsőségedet zengik az eget fölött, ott szeretném magasztaló áldozatomat neked bemutatni. Ott gyújtok majd, isteni Szíved aranyoltárán tömjént elmém-lelkem illatos imádságaiból, amelyeken rajt csillog nagyédes keneted ragyogása, mellyel életem szükségében, bajában vigasztaltál, én Atyám és Uram!

Szíved szálljon dicsérő szókra!

Áldjon, dicsérjen, magasztaljon helyettem minden műved, minden ingyenajándékod, amely tetőled való énbennem, életem Istene! Áldjanak könyörületed és irgalmad tettei és végtelen jótéteményeid, amelyekben lelkemet részesíted. Áldjon minden, mi bennem van: egész valóm és minden erőm, mert te vagy üdvösségem Istene, aki engem a porból felemeltél.

Az Úrnak és Báránynak trónusa előtt mondj hálaéneket Istennek minden jóságáért.

Zengjen neked hálát szívem minden vágya, kívánsága, magasztaljanak kegyelmeid. Számkivetésem sóhajai és sirámai neked énekeljenek, és áldjon téged az én várakozásom, tűrésem, utánad epedésem, Istenem! Hálát zengjen neked reményem, bizodalom, mely utánad vonz, Istenem, mert a porból magadhoz veszel majd, boldog Életem! Zengjen hálát neked, Istenem, a hit pecsétje, mellyel magadénak vallottál, mert hiszem, hogy végül is meglátlak e testben, téged, én Megváltóm! Hálát zengjen neked a vágyam, mely feléd siet, epedésem, mely érted emészt, mert ez élet után, én Istenem, Hazám, eljutok hozzád. Hálát énekeljen az isteni szeretet is, mely engem megelőzött, hogy szüntelen szeresselek, Istenem; mert te vagy egyedül áldott Istenem, édes szerelmem, mindörökké.

Ájtatos szívvel kérd Jézust, imádkozzék helyetted, és borulj le az Úr színe előtt imádással:

Mikor, mikor térhetek már be, szerelmes Jézusom házába, hogy áldozatot mutassak be, hogy a dicséret áldozatával hódoljak neked, hogy beváltsam fogadalmamat, melyet a szorongattatás idején neked tettem? Mikor, mikor jelenhetek meg szent trónusod előtt, hogy édes színedet lássam, akinek isteni fénye betölti minden szentek vágyát és szívükben, de ajkukon is örömdalt fakaszt?

Vágyaim öröme, Istenem, értsd meg kiáltásomat. Figyelj imádságomra és hallgass meg, mert Istenem, királyom, téged hív, téged akar, téged keres szívem sóhaja és lelkem óhaja. Utánad gyöngyöz a szemem, feléd iránylik tekintetem. Te vagy Istenem, édes szerelmem, ifjúkorom óta reményem; te vagy minden, amit akarok, remélek és kívánok.

Most pedig, szerelmes Jézusom, arra a nagyhatalmú szeretetre kérlek, amellyel az Atya jobbján ülsz, őrizd meg engem szentséges tested sebeiben, kezeden és lábodon és egyúttal Szívedben is; jegyezd fel ezekben nevetem, hogy sohase feledkezzél meg rólam, akinek megváltása neked oly sokba került. Istenem, irgalmasságom, végezd el helyettem minden jótéteményedért, melyben részesítettél, részesítesz és részesíteni fogsz, azon örök végtelen és változhatatlan dicséreteket, amelyeket csak te tudsz igazán elzengeni. Kezdj rá, édes Jézusom oly dicséretre, mely méltó nagy dicsőségedhez, méltóságodhoz, fönségedhez; zengj helyettem magasztaló éneket, zengj háladalt, magasztalván magadat önmagadban, bennem és helyettem, istenséged minden erejével, emberséged minden érzésével. Szóljon magasztalásod a világmindenség egész lelkesedésével. Szóljon addig, míg csak engem, a nagy természetnek atomját általad nem vezetsz – hisz te vagy az Út, hozzád nem vezetsz – hisz te vagy az Igazság és tebenned el nem rejtesz – hisz te vagy az Élet. Akkor osztályrészem lesz örökké kegyelemmel teljes arcod édessége.

Az Isten fönségének csodálatába elmerülve üdvözöld Szerelmesedet a zsoltár szavaival:

144. Zsoltár

Dicsérlek téged, Istenem, királyom.
Nevedet örök-mindörökkön áldom.
Mindennap áldlak tégedet,
Örökké, mindörökké magasztalom neved.
Nagy az Isten és áldani való,
Az ő nagysága meg nem fogható.

Egy nemzedék másnak dicséri tetteid,
 S hatalmasságodat fennen hirdetik.
 Fényességes vagy fölséged dicsében,
 Elmélkedem csodálatos igéden.
 Hangoztassák félelmes hatalmasságodat,
 Én hirdetem nagyságos voltodat.
 Nagy jóságod hírét áradva szétviszik,
 Igaz voltod ujjongva hirdetik.
 Könyörületes az Úr és kegyelmes,
 Irgalmassága hosszan-türedelmes.
 Minden emberhez jóságos az Úr,
 Minden művén kegyelme átvonul.
 Műveid, Uram, neved hirdetik,
 És magasztalnak minden szenteid.
 Te országod fényéről szólnak
 És hirdetik hatalmadat.
 Hallják az emberek nagyvultodat,
 És országod fényéről tudjanak.
 Örökös ország a te birodalmad,
 Mindörökkön örökké áll uralmad.
 Fölemel az Úr minden elbukottat,
 Megtámaszt minden elnyomottat.
 Bizván vetik szemük rád mindenek,
 És alkalmas időben te adod étüket.
 Megnyitod nekik jóságos kezed
 S áldással töltesz minden lényeket.
 Az Úrnak minden ösvénye igazság
 És minden tette irgalmasság.
 Aki hozzá kiált, az Úr ahhoz közel,
 Minden igazhoz, aki szót emel.
 Az Istenfélők vágyát teljesíti,
 Kiáltásuk meghallja és őket megsegíti.
 Megóvja az Úr, ki szereti őt,
 De elpusztít minden gonosztevőt.
 Beszélje szám az Úr dicséretét,
 Minden test áldja mindörökké ő szent nevét.

Dicsérlek téged Istenem, királyom!

Istenem, királyom, szerelmem és örömöm, neked dalol a szívem és a lelkem! Téged óhajt a lelkem üdvözölni, magasztalni, áldani, téged, lelkem élete, Istenem, élő, igaz Istent, aki az örök fények forrása vagy, ki édes színének fényességét rám, méltatlanra, árasztotta. Neked ajánlom megújult dicséretem és hálaadásom áldozataként erőm, érzéseim teljességét.

De mit adjak neked, Uram, minden jóért, amiben engem részesítettél? Íme látom, jobban szeretted, mint dicsőségedet, önmagadat sem kímélted értem. Azért teremtettél, azért váltottál meg, azért választottál ki, hogy magadhoz végy, hogy adj magadban boldog életet, hogy adj örökkévaló gyönyörűséget. És most – mi van még számomra az égben – ha Te távol vagy; mit kívánhatnék, akarhatnék javaidból – kívüled!

Te vagy, Istenem, reményem, dicsőségem, örömöm, boldogságom. Te vagy lelkem epedése, te vagy elmém élete, te vagy szívem örömujjongása. Hova visz még elmém, ha

téged csodállak, Istenem! Minden jónak te vagy kezdete és vége, és akik benned lakoznak, azoknak te vagy egyesítő gyönyörűsége. Szívem, ajkam téged dicsér. Tavaszló bájjal ragyog valód ünneplő szeretetedtől. Magasztaljon téged, és dicsőítsen isteni fölséged, mert te vagy az örök világosságnak kezdete és az élet forrása. Egy teremtmény sem tud méltán dicsérni. Csak magad vagy elég önmagadnak, ki önmagadban sohasem találsz hiányt. Mézédés arcod tölti el szentjeidet mindennél édesebb örömmel.

Áldd Uradat, a nagy Királyt, minden irgalmáért.

Áldjon helyettem csodálatos és dicső fényed, Istenem és magasztaljon végtelen fölségednek királyi ékessége. Áldjon mérhetetlen dicsőséged legfőbb ragyogása, dicsérjen végtelen hatalmad nagyságos ereje. Áldjon örök világosságod ősi sugárzása, és dicsérjen fénykoronád tündöklő szépsége. Áldjon téged igaz ítéleteidnek örvénye, és dicsérjen örök bölcsességed kifürkészhetetlen ösvénye. Áldjon sok irgalmad végtelen száma, és dicsérjen minden könyörületed mérhetetlen súlya.

Mutasd be Istennek az öröm áldozatát.

Örvendjen benned kegyelmed mélysége és végtelen jóságod túláradása! Örvendjen benned az a nagy-nagy, elömlő szeretet, amellyel az embert elárasztod, és kegyes irgalmadnak visszatarthatatlan árama. Örvendjen benned nagy édességed győztes hatalma és a szeretteidre váró teljes boldogság.

Most pedig imádva kérd az Urat, hogy vezessen be szent sátorába, és magasztalja helyetted önmagát.

Boldogságos élet, Istenem, akire egyedül tekint szemem. Mikor von már magához a szentek fényességében engem, kicsi kis szikrát, isteni életed sugara, hogy az én nyelvem is hallassa dicséreted örömujjongását trónusod előtt, ahol az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek a hála édes dalával egy dicséretet zeng mindenek ajka.

Mikor fogják már vágyaim szálait a szeráfok húrjaihoz, melyek örökké zengik előtted a kimondhatatlan dalt: Szent, szent, szent vagy! Mikor hangzik már ez énekbe az én szívem öröme, ujjongása is – szentjeid téged dicsérő seregében!

Mikor adod már rám, akit a vadász verméből kimentettél, tisztaságod hófehér ruháját, hogy láthassalak téged, aki ékesebb vagy az angyaloknál; ki a szüzek és szentek seregét vezérled. Mikor hallom már az örök nász új dalát, melyre te kezdesz rá édes citerádon előttük: azt a dalt, amelyben dicsőséges hangod az ég minden hangszerét meghaladja, amelyben a te dicsőségedet hallva, elnémul a nyelv és szenteidnek hangja.

Mily nagy az az öröme, amelyet a háromságos egy Istennek a Szentháromság egy Isten örök dicsérő, hálaadó egybecsendülő szava énekel; hisz erre elhallgatnak, főséges hangjukat visszafojtva az égi karok és a szeráfok serege leereszti szárnyát. Istenem, szívem Istene és vágyaim szerelme, zengjed hát helyettem önmagad mindent fölülmúló bőséges dicsőségéből ez örömdalt, és vedd hozzá isteni szíved ujjongó öröme, hálaadó dallamát; hadd magasztaljon téged helyettem boldogságod orgonája – minden jótéteményedért, hogy teremtettél, megváltottál, kiválasztottál.

Szödd bele dicséreted dallamába hozzád való szeretetemet, hadd maradjon benne szétválaszthatatlanul, hadd ujjongjon szívem lankadatlanul tebenned; hadd sóvárogjak e vándorlás nyomorúságos idején dicséreted után.

Hadd legyen vágyam hozzád térni, aki önmagáért teremtettél – mindaddig, míg levette a test súlyát, elédbe siethetek.

Majd ott, isteni színed látásával töltse be öröm a szívemet, és nyelvem áradjon a dicséret énekére. Ott örökké ujjongjak jóságodtól, legyek boldog édes arcod örök bírásától. Amen.

Míg lelked elragadtatva szemléli az Isten végtelen gazdagságát és boldogságát, dicséretének kimondhatatlan szépségét, szolgálóinak dicsőségét, ragyogó, dicsőséges arcának végtelen kedvességét, szólítsd föl az összes teremtményeket az isten dicséretére.

Áldjátok az Úr minden művei az Urat.

Dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké.

Áldjátok az Úr angyalai az Urat.

Áldjátok egek az Urat.

Áldjátok égfölötti vizek az Urat.

Áldjátok minden erők az Urat.

Áldjátok nap és hold az Urat.

Áldjátok ég csillagai az Urat.

Áldjad az Urat zápor és harmat.

Áldja mindenki az Urat.

Áldjad az Urat tűz és meleg.

Áldjad az Urat hőség és hideg.

Harmat és dér – áldjátok az Urat.

Fagy és hideg – áldjad az Urat.

Áldjad jég és hó az Urat.

Éjjel és nappal – áldjátok az Urat.

Fény és homály – áldjad az Urat.

Villám és felhő – áldjátok az Urat.

Áldja az Urat a föld.

Dicsérje és magasztalja őt mindörökké.

Hegyek és halmok az Urat áldjátok.

Áldja őt mindaz, mi zöldell a földön.

Kutak ti mind az Urat áldjátok.

Tengerek, folyók áldjátok az Urat.

Cethalak és mind, mik a vízben élnek, áldják az Urat.

Az Urat áldjátok égi madarak.

Vadak és barmok az Urat áldjátok.

Áldjátok az Urat emberfiak.

Izrael – áldja az Urat.

Dicsérje, magasztalja őt mindörökké.

Áldjátok az Úr papjai az Urat.

Az Úr szolgálói – áldjátok az Urat.

Az Urat áldja – az igazak szíve és lelke.

Az Urat áldja az alázatos szívű és az ő szentje.

Ananias, Azarias, Misael áldja az Urat.

Dicsérje, magasztalja őt mindörökké.

Áldjuk az Atyát és Fiút a Szentlélekkel.

Dicsérjük és magasztaljuk őt mindörökké.

Áldott vagy te Uram, az ég boltozatján, dicséretes, fölséges és nagy-magasztos mindörökké. (Benedicite. Dán. 3,57 s köv.)

Szívem és testem ujjongnak benned, élő Istenem, a lelkem is fölvidul benned, igaz szabadítom. Mily csodás a te templomod, erők királya, Istene, mily dicső lakóhelyed, hol te, fölséges Isten, mindenek fölött trónolsz fölségedben. Utánad vágyódik, majd el is hagy lelkem ereje, hogy dicsőségedbe érjen. Isten, én Istenem, szívem szerelme, öröme, ereje, menedéke, Istenem, dicsőségem és dicséretem, mikor magasztal már az én lelkem a szentek gyülekezetében!

Mikor lát már szemem téged Istenem, istenek Istene! Mikor adod már arcod látásának örömét, szívem Istene? Mikor váltod be már lelkem vágyát, dicsőségedet felragyogtatva? Istenem, legszebb osztályrészem, bátorságom és dicsőségem! Mikor megyek be már hatalmadba, hogy lássam erődöt és dicsőségedet! Mikor adod már rám a dicséret palástját a bánat lelke helyett, hogy angyalaiddal együtt minden tagom téged magasztaljon?

Életem Istene, mikor megyek be dicsőséged sátorába, hogy ott harsogjam el azt a nagy Alleluját és minden szentjeid előtt magasztaljon téged szívem és lelkem, mert nagy irgalmat gyakoroltál velem? Istenem, jóságos örökségem, mikor töröd már el a halál csapdáját, hogy lelkem szemtől-szembe áldjon, magasztaljon! Mikor lakozom már örökké sátorodban, hogy szüntelen nevedet dicsérjem, és új himnuszt énekeljek fölségednek irgalmad nagyságáról?

Nincs hozzádfogható az istenek közt, Uram és hasonlíthatatlanul nagy csodás dicsőséged mérhetetlen gazdagsága. Ki kutatja át bölcsességed mélyét, és ki számlálja meg bőséges irgalmad végtelen kincsét?

Nincs oly nagy, nincs oly kiváló más, mint te, Istenem, halhatatlan királyom.

Ki fejt meg fölséged dicsőségét? Ki töltekezhetik ragyogásod szemléletével?

Hogy volna elég a szem látásodra, fül hallásodra, ha arcod dicsősége előtt ámulva áll!

Istenem, én Istenem, csak te vagy csodálatos és dicső. Csak te vagy nagy, dicséretes, édes és drágalátos, csak te vagy szép és kedves, ékes és örömtadó, csak te vagy oly nagy és dicső, hogy égen-földön nincs hozzád fogható. Csodálatos fényed szívemnek minden dicsőségnél kedvesebb; csak tőle vigadhat a lelkem, csak tőle fordulhat ez élet bánatáról öröme, ujjongásra.

Mikor gyújtod föl elolthatatlanul lelkemnek világát, hogy úgy ismerjek rá magamra benned, mint ahogy te ismersz.

Mily áldott, mily boldog az, aki már színed dicsőségében van elrejtve! Mikor ragad el már engem, méltatlant, az a sugár, mely a szeretetben lelkemet veled egyesíti!

Egész bensőm azt mondja neked Uram, ki fogható hozzád? Igazán nincs párod a dicsőségben, mert csak te vagy dicső és nagy-magasztos mindörökké. Jaj, mikor emeled föl a szegényt a föld porából, hogy királyi színed előtt álljak, a porhamu helyett az örök boldogság koronáját véve tetőled, hogy az örök hála énekével lelkem dicséretet zengjen neked, minden jóért, mit ingyen adottál nekem.

Utánad forr a lelkem és szívem, Istenem, örökös osztályrészem. Benned ujjong a lelkem, szabadító Istenem! Ha minden teremtményeknek parancsolhatnék, valamennyit a te dicséretedre egyesíteném, ujjaidnak minden dicső alkotását. Ha rá gondol dicséretedre, máris olvadoz elmém és lelkem. Ha enyém volna az angyalok és emberek minden ereje, mindezt szívesen fordítanám a te dicséretedre, hogy láthassam, milyen a dicséret és ünnepi öröm a te szent trónusod előtt. Ott ülsz te örök nyugalomnapot, és veled a szentség frigyszekrénye, ott ezerszer ezernyi ezren állnak előtted és éjjel-nappal, szüntelenül zengik: Szent, szent, szent vagy serege Ura!

Ott vetném rá én is szívem kicsi kis tömjénszemét isteni szíved tömjéntartójára, melyen dicséretedre örök szerelmed illatos tömjéne szüntelen ég; hisz az a vágyam, sóhajom, hogy ez a kis, hiábavaló szív, Szentlelked fuvallatára föléledjen, és dicséreted egyetlen áldozati lángjába olvadjon. Legyen az a hosszú sóhaj, mely szívemből a föld mélyéről feléd száll, míg oly soká tart a várás – neked örök dicséret és hálaadás. Amen.

Elméd-szíved induljon az Isten dicséretére. Ha nem találsz rá méltó szavakat, kérd Jézust, szerelmedet, magasztalja helyetted önmagát, oly dicsérettel, mely neki tetsző, amely hozzá méltó, amelyben igazi öröme telik.

Áldjon téged, Istenem, édességem, istenséged ragyogása, mellyel elárasztottad a szent szűz tiszta méhét, míg téged hordozott. Áldjon téged, istenséged fölsége, mely lehajolt a szűz

alázatosságához. Áldjon téged bölcs mindenhatóságod, mely e szűzi rózsára annyi bájt, erényt, szépséget lehelt, hogy önmagad is megkívántad!

Áldjon téged csodálatos bölcsességed, melynek bő kegyelme által Szűz Mária élete, teste és lelke méltó lett hozzád. Áldjon téged hősi okos és édes szereteted, mely által te, szüzek virága, jegyese, magad is szűznek gyermeke lettél. Áldjon téged az, hogy fölségedet kiüresítéd, s ezáltal nekem megszerezted az örök boldogság kincsét.

Áldjon téged szent emberséged, mely engem istenséged bírására hív.

Áldjon téged az a számkivetés, amelyet harminchárom évig szenvedtél értem, hogy elveszett lelkemet az örök élet forrásvizére vezessed.

Áldjon téged emberi természeted minden munkája, fájdalma, izzadsága, amelyekkel megszentelted aggódásomat, vívódásomat, gyötrelmemet. Áldott légy, hogy bajaimat megismerted, és így nagyirgalmú Atyám, végtelen kegyelmű Istenem lettél.

Áldjon téged a bőséges szeretet, amely által lelkemet nagy áron megváltottad. Áldjon téged szentséges véred minden csöppje, amely lelkemet életre hozta, amellyel engem oly drágán megváltottál.

Áldjon drága halálod kínszenvedése, amely irántam való nagy szeretetből eredt. Erre támaszkodva pótlom mindazt, ami hiányzik érdemeimből; ezért bizvást tudom, hogy rám irányul a gondod; hogy enyém vagy te, és én a tiéd, mert örök jogon birtokba vettél.

Áldjon téged helyettem a győzelem dicsősége, amely téged testeddel az Atya jobbjára emelt, ki áldott Isten vagy mindörökké. Áldjon téged, lényed, erőd, dicsőséged, amely csodásán betölti, táplálja az égi seregeket.

Most pedig add át magadat egészen égi Jegyessednek, és kérd őt, hogy édesanyjával, a boldogságos Szűz Máriával, az égi seregekkel, a nagy dicséret áldozatát mutassa be önmagának – szeretetének ünnepi boldog örömeiben.

Magasztaljon téged helyettem, Istenem, a Szentháromság istensége, lényeges egysége, három személye, egybeolvadó szeretete. Magasztaljon téged felfoghatatlan felséged, változhatatlan örökkévalóságod, ronthatatlan tisztaságod, ősrök szentséged, dicső és teljes boldogságod. Magasztaljon emberi természeted tisztaságos teste, amellyel engem is tisztává tettél, vevén csontot csontjaimból, testet a testemből.

Magasztaljon drága lelked, az az értékes zálog, amellyel lelkemet megváltottad. Magasztaljon édes, isteni Szíved, amelyet a szeretet a halálban megnyitott. Magasztaljon jóságos és hűséges Szíved, melybe a lándzsa nekem utat vágott, hogy oda belépve szívem megnyugtassam. Magasztaljon az az édes Szív, zarándokságom egyetlen menedéke, amely oly kegyesen törődik velem, és epedése el nem csitul utánam, míg csak örökké magához nem vonz engem.

Magasztaljon téged a boldogságos Szűz Máriának szentséges szíve és lelke; hisz őt választottad üdvösségemért édesanyádnak, hogy enyém legyen mindég anyai kegyessége.

Áldjon téged a gond, amellyel üdvösségemet kerested, és nekem oly patronát adtál, aki által nálad kegyelmet találok, és akiben bizton bízom, hogy örök irgalmadat megőrzi számomra. Magasztaljon téged dicsőségednek e csodálatos sátora, amely egyedül volt arra méltó, hogy benne lakozzál. Ő legkönnyebben adja meg neked azt a dicséretet, amely éntőlem téged illet.

Magasztaljon téged az a hét dicső szellem, aki trónusod színe előtt áll. Magasztaljanak az angyalok megszámlálhatatlan seregei, akiket kiválasztott nemzetséged szolgálatára rendelsz. Áldjon téged a huszonnégy agg és minden pátriárka és próféta, akik leteszik koronájukat, úgy esnek térdre trónusod előtt, és citerán áldanak, magasztalnak téged. Magasztaljon az a négy szent szárnyasállat, mely egész erejével éjjel-nappal a te dicséretedet harsogja.¹³

¹³ A Titkos jelenések 3. és 4. fejezete említi az ég ezen lakóit.

Magasztaljanak hű barátaid, az Apostolok, akiknek közbenjárására csodálatosan őrződ Egyházadat. Magasztaljon a vértanúk győzelmes serege, akiken drága véred piroslik. Áldjanak a hitvallók nagy csapatai, akiknek lelkét csodálatos fényedbe ragadtad. Áldjanak téged a szent szüzek, akiket veled együtt a hóféhér ártatlanság koronáz. Magasztaljon téged az az új ének, melyet azok zengenek neked, akik követnek, bárhova méysz, édes Jézus, szüzek királya, jegyese. Magasztaljon téged Istenséged teljes bősége, amellyel elárasztod, betöltöd az égi Jeruzsálemet, isteni szíved ragyogásával.

Magasztaljon választottaid egész serege, a te örökséged és saját néped, mert ők veled és te övelük; örökkön-örökké vagy Istenük.

Magasztaljanak az ég minden csillagai, amelyek örvendve fényeskednek előtted és mindig készen állnak szolgálatodra. Áldjanak minden csodás műveid, amelyek égen, földön, föld alatt vannak; zengjék neked azt az örök dicséretet, mely belőled ered és hozzád, forrásához vissza is tér. Magasztaljon szívem és elmém, testem-lelkem egész valóságával, a mindenség hatalmával. Legyen tiéd, akiből minden, aki által minden, akiben minden – csak tiéd legyen minden dicséret, dicsőség, mindörökké. Amen.

Miután már Királyodnak és Istenednek dicséretében valamelyest felüdültél, kitágult szívvel indulj hozzá, hogy szeretetében örvendezzél. Vesd reá szíved minden szeretetét; ő tápláljon téged édességének áldásával idele; odafenn pedig vigyen el örök élvezésének áldására.

Isten, én Istenem, mert te az enyém vagy, semmim sem hiányzik. És mert én a tied vagyok, benned, Szabadítómban, dicsekszem mindörökké. Minden szomorúságomban te vidítsz fel ünnepi terített asztaloddal. És hol is volna jó sora én lelkemnek, ha nem tebenned, életem Istene? Ha ily édes e nyomorúságban a te dicséretedre való emlékezés, mi lesz majd akkor Istenem, ha istenséged sugárzásában megjelenik dicsőséged! Ha a cseppek, amelyeket most ízlelek, így felüdítenek, mi lesz akkor, édes Istenem, mikor egész bőséged az enyém lesz? Ha vigasztalásod most betölti jókkal vágyamat, mi lesz majd akkor, üdvösségem Istene, ha lelkemet egészen elnyeled?

Mily kiváló lesz édes szíved legelője, ha itt is már, bár ritkán és rövid pillanatra, édességeid legelőjén lelkem úgy elolvad a gyönyörűségtől. Mily jó lesz isteni arcod jelenlététől felüdülni, ha már itt is üdítésed benső áradásán oly kellemes-édesen táplálkozik elmém-lelkem veleje! Istenem, Istenem, ha te magadhoz fordítod lelkemet, nem hagyod, hogy rajtad kívül bármit érezzék, gondoljak, enmagamat is magadba vonzol, hogy már nem is gondolhatok magamra, mert el vagyok rejtve tebenned.

Mily nagy lesz örömöm, ujjongásom, vigadásom, ha megnyitod istenséged fönségét számomra, ha lelkem színről-színre láthat. Akkor már nem lesz semmi máshoz kedvem, mint mindig a te dicsőségedet szemlélni, Istenem és körüljárni az engesztelés oltárát, lelkem velejét rajta áldozatul hozni – ujjongó magasztalásoddal.

Akkor, lelkem, látsz és kiáradsz; csodálkozol és kitágul a szíved, ha feléd áramlik minden bősége, öröme, dísze a mindig imádandó Szentháromság nagy tengerének; akkor feléd jönnek a hatalmas nemzetek, amelyeket a királyok Királya és az uralkodók Ura erős kézzel megváltott az ellenség hatalmából; akkor elborít az isteni irgalomnak, mindenható szeretetnek, jóságának és bölcsességnek áradása, és örökké fogadott gyermeke lesz az Istennek. Akkor kezdedbe adatik a látás kelyhe és elámulsz; az Isten dicsőséges arcának mámorosító kelyhéből és az isteni öröm patakjából iszol; akkor a fényforrás maga fog téged felüdíteni gyönyörének teljességével. Akkor látod az egeket, amelyek az Isten dicsőségében ragyognak; látod azt a szűzi fényt, amely Isten után legjobban beragyogja az eget tiszta fényének világával; látod az Isten ujjainak csodálatos alkotásait és a hajnalcsillagokat: ezek mind örvendve állnak az Isten színe előtt, hogy neki szolgáljanak.

Szívem Istene, legkedvesebb osztályrészem, jaj, jaj, meddig marad még távol lelkem édes színed látásától? Csak te ismered egészen, mily nyomorult a sorsom ideleln, mily törekeny anyagból vagyok alkotva, mily szomorú e számkivetésnek a sorsa.

Vágyaim választottja, feléd eped minden, ami bennem van. Add, hogy hamar hozzád érjek, élő forrás, Istenem és benned merítsek mindörökké örök életet. Hamar ragyogtasd rám arcodat, hogy vigadva lássalak színről-színre. Hamar, hamar mutasd már magadat, hogy boldogan örüljek mindörökké.

Lelkem élete, vedd át vágyam harsogását, és ünnepi örömöd lantjára hangold át; vedd át életemet, szerelmedbe olvaszd be lelkemet, hogy egész életem és minden tettem a te dicséretedet zengje a tízhúrú lanton; minden szándékom belőled eredjen, veled járjon és benned végződjék – lelkem igaz Élete.

Szívem igaz szerelme, ez órában zengj magadnak helyettem oly ünnepi nagy dicséretet és hálaadást, hogy az égi rendek veled harsogjanak; hisz te vagy az én édes fő-javam, Istenem, hisz te könyörültél meg rajtam, aki alja vagyok minden alkotásodnak. Engedd, hadd ismerjelek, szeresselek, dicsérjelek, hisz te vagy üdvözítő Istenem, üdvöm forrása és lelkem élete.

Hadd öntse ki ama nagy dicséretben lelkem is csöppnyi velejét, mert szeretettedben egészen olvadoz, míg csak hozzád nem tér boldogan a lelkem, Istenem!

Add, ezen életben úgy vigadjak a dicséretedre való gondolástól, hogy utolsó órámon győzze le bennem a halált a te látásodnak, dicséretednek, a veled való boldogságnak vágya és nagy-erős szeretete; te pedig légy ama gyötrelemben a Kapu és a Haza, végy be az örök élet boldogságába, hadd vigadjon elmém-lelkem mindörökké. Amen.

Mint valami magányos gerlemadár, amely párjáért eped, te is – ez élet fáradtságától bánatosan ereszd le vágyaid szárnyát, amint teszik ama szent szárnyasok az Isten trónja előtt: valld be Urad, Istened előtt, hogy szíved máris ott van, ahol vágyaid kincse, és kérj boldog kimúlást tőle.

Szívem odaragad, ahova Jézus, az én életem akarja. Jézusom, akit mindennél jobban szeretek, te vagy lelkem kitartó élete. Te vagy lelkem egész epedése; csak utánad szomjazik a lelkem. Édes sebet ütött szívemen édes boldogságod, csodálatos szépséged, dicsőséges képed, elragadó ékességed; már fáj a lelkem, míg e föld világába nézek.

Már unom önmagamat. Meddig, meddig kell még várnom élvezésedre, szerelmes arcod nézésére? Te vagy lelkem epedése. Az ég, a föld és minden, ami bennük van, nélküled mint kietlen téli táj. Szerelmes arcod egyetlen vigasztalásom és tavaszi üdülésem.

Mikor adod már meg, szerelmem, azt a kegyet, hogy testem porrá váljék, és lelkem beléd ömöljön, aki élő forrása vagy? Istenséged fényének sugara, amelyek oly kedvesen ragyognak trónusodról, egész lelkemet nagyon elragadják. Mire várjon még a fának gyenge levele e világ nagy viharában?

Fogj meg, szerelmem, erős kezedd, hogy el ne merüljek e világban. Belőled, az élet buzogó forrásából, kedves csobogásnak hangja hallik; szívem egészen elrévül; soha még ily kedves hangok feléje nem szálltak.

Ez az élet álommá gyengült már előttem. Meddig csaljanak még álomképei?

Szerelmem, addig ne vedd le rólam bilincsedet, míg csak át nem adsz szívem kedvesének, míg csak ölében nem pihentetsz.

Életgyümölcsnek édes illata vagy te nekem, szívem választottja, elragadtad tőlem lelkemet, hogy undorítson már a test oszló szaga; és folyton a vágy eméssze szívemet.

Szerelmem, mikor szabadítasz már ki e testből, hogy szívem kedvesének adjam át magam, és vele vigadjak vég nélkül?

Istenséged egyetlen sugara, ha szent emberséged által hozzám elér, úgy felvidítja lelkemet, hogy akár ezer testem volna is, mégis azonnal megvetném.

Mily nagy lehet akkor egész ragyogásod rámomló boldogsága! Ezer halált is elviselnék, ha igazságod fényébe nézhetnék.

Szerelmem, légy irgalmas hozzám, és vigyél el üdvözítő jegyesemnek menyegzős ünnepére, hadd lássam dicsőségét. Csak istenséged gazdagsága elégítheti ki lelkemet, melyet önmagadért teremtettél. Édességed egyetlen cseppje, ha megízleltem, úgy elragadja lelkem, hogy az életnél is jobban ízlik a halál, amely által lelkem arcod örök látására talál.

Szerelmem, mikor választod már szét testemtől lelkemet, hogy lelkem benned lakozzék örökké édesen? Ölelésed olyannyira édes, hogyha ezer szívem volna is, mind azonnal elolvadna tőle. Csókod beléd meríti életemet, és elmémet egészen hozzád vonzza. Ó, mily szívesen lennék élettelen, hogy istenséged áramába merülnek szüntelen!

Szerelmem, tartsd meg már énbennem ünnepi menyegződet, ragadd ki lelkemet e siralom völgyéből, hadd merüljön el, mint csepp a tengerben, melyből eredt! Édes Jézus, szívem szerelme, minden fölött, ami kedves, nekem édesebb; légy te vezérem e nyomorúságban, hogy napjaimat a te dicséreteddel fejezzem be, és életemet kegyelmedben és barátságodban végezzem be.

Légy Jézusom, édes szerelmem, szegény jegyesednek menedéke, hisz nélküled nincs semmije, semmi vagyona. Légy kormányosa ez élet nagy tengerén, a halál rémült viharában légy vigasztalója. Add kegyes kezedet, légy bátorságom támasztéka, hadd támaszkodjam rád oly erősen, lelkem édes szabadítója, hogy hatalmadtól megsemmisüljön ellenségeim minden csele és gazsága.

Jézusom, kedves barátom, irgalmasságod mélye legyen biztos kikötőm, amelyben ellenségeim rettenetes támadásai elől menedéket találok. Te légy bizodalmas mentsváram, hadd meneküljek hozzád ellenségeim fogságából. Édes Jézusom, édes reményem!

Isteni Szíved irántam való szeretetből hasadt meg. Nyitva áll Szíved szüntelen minden bűnös előtt; legyen Szíved lelkem első menedéke, ha elhagyja a testet; végtelen szereteted örvénye nyelje el egy pillanat alatt minden bűnömet, hogy az égi vigadó karok közé akadály nélkül állhassak mindjárt.

Édes Jézusom, egyetlen üdvöm, megváltóm és Istenem; végóráimra küldd el védőmnek szerelmes édesanyádat, szűz Máriát, a tenger csillagát, hogy dicső arcának ragyogásáról, amely olyan, mint a hasadó hajnal, rád ismerjek, Igazság Napja, aki lelkemhez közelítesz majd fényed világosságában.

Szívem legédesebb választottja, te ismered szívem vágját, mert egyedüli óhajom te vagy. Jöjj, jöjj már hamarabb, hadd felejtsem el édes színed előtt minden bánatomat.

Szerelmes Istenem, légy őre halálom órájának, te zárd le pecséteddel, hogy hűség és őrzésed alatt, végtelen jóságod által lelkem ment maradjon minden ártalomtól. Kimúlásomban tündököljön bölcsességed, erősödjék meg irgalmasságod, hogy örökké lelkemen ragyogjon kegyelmed, amelyet te, királyom, gyakoroltál velem életemben és halálomban. Akkor majd vedd el hatalmaddal minden erőmet, és irgalmasságod szerint meríts be istenséged örvényébe; ott legyen szerelmes Jézusomnak arca táplálóm, erősítőm, fölvidítóm – a te dicsőségemben. Amen.

Ajánld halálodat másodszer is Isten kegyelmébe; hogy ő veled működjék mindig, és halálodat irgalma szerint rendezze el.

Istenem, Uram, édes Teremtőm és Megváltóm! Egyedül benned bízik a szívem; benned hittem, téged magasztaltalak, istenség tavaszi virága! Hullasd rám viruló emberi természeted harmatát! Édes szereteted hulló cseppjeiben vigadjon a lelkem, felejtse el e számkivetés baját. Benned sarjadjanak életre erényei, aki az erények virága, gyöngye vagy! Veled viselje el egykedvűen e nyomorúságos száműzetést; veled viselje türelmesen az aggodalmat és szorongatást.

Istenem, királyom, aki a Szentélyben lakozol, akiben életem Jézussal rejtve van, íme tiszta örömeid rázmúduztak. Elvesztem benned önmagam elől és élve beléd estem. És most – hova menjek nélküled? Sem égen, sem földön, nem ismerek mást, csak tégedet. Izrael dicsősége, Istenem, aki a Szentélyben lakozol, benned vagyok, mozgok, élek; csak tebenned bízom. Benned tágul a szívem, te vagy egyedüli teljes örömöm és minden vágyam. Fényed sugara alvó lelkemet fölébresztette.

Ó, mikor merül el már a lelkem örök élvezésednek élő folyamában? Mikor ragadja már el lelkemet szereteted özöne, mikor ad már engem vissza Neked, életem Istene, üdvösségem szerzője, lelkem fölemelője, hogy lássam édes színedet! Hisz nélküled semmi vagyok, mit sem tehetek, mit sem tudok és érzek. Csak benned remélek, csak feléd vágyom; élettől ragyogó arcodat kívánom látni, örökké veled eggyé válni egész szívvel, teljes elmével és erővel.

Te pedig szenteld egész valómat és életemet a te dicsőségedre és dicséretedre; hogy elmém veleje minden gondolattal, szóval, tettel, minden rezdüléssel téged dicsérjen; téged dicsérjen testem minden ereje is – irántad való teljes szeretetből.

Indítsa meg irgalmad örvényét irántam, Istenem, az, hogy lelkem még mindig a test börtönében sínylődik; utánad, élővizek forrása után, epedve, vágyva, sóhajtván; szenved a lelkem e számkivetésben, és nem is tudja sem kezdetét, sem végét. De te, irgalmasság Atyja, nem vetheted meg, nem hagyhatod el kezéd alkotását. Induljon meg irántam irgalmad, tekintsz irgalmas szemekkel számkivetéseimre, hisz velem együtt te is elszenvetted, míg harminchárom esztendeig e földön sínyletted; akkor könyörültél meg rajtam is, midőn megváltásomért a kereszten édes Szíved irántam való szeretetből meghasadt.

Istenem, lelkem boldog élete, légy te a győzelem és a diadal minden kísértésben, légy a türelmem minden betegségemben, légy vigasztalásom minden szomorúságomban; légy minden gondolatomban, szavamban, tettemben a szándék, a kezdet, a vég és a befejezés. Légy egész életemben megszenteléseim; a hosszú várakozásban, egész a küzdelem végéig állhatatosságom.

Drága örökségem vagy és kiváló osztályrészem! Feléd száll minden vágyam és reményem. Kimúlásom órájára úgy rendezz el mindent kegyes irgalmaddal, hogy szent kereszted zászlaja legyen akkor a Sátán minden támadása ellen erős védelmem; és győzedelmes szenvedésed dicső fegyverei; a szegrek és a lándzsa, legyenek védőim ezer cselével szemben; szeretetedből fakadó győzedelmes halálod bátyázzon körül és szentséges véred jegye legyen rajtam; te légy vezérem és útitársam, hogy a halál szűk fokán nyugodtan menjek át.

Most pedig ne hagyj el, üdvösségem; hanem mutasd meg magadat szereteteddel, kegyes irgalmaddal, hogy színről-színre lássalak, Istenem, szerelmem, aki önmagadért teremtettél. Mutasd meg majd édes Jézusom, ki lelkemet a porból fölemeled, a te látásod tükrében istenséged ragyogását. Töltsd meg lelkemet édes-fényes dicséreteddel, hogy örökké örvendjen benned a szívem, édes szabadítóm.

És egyetlen lelkem is, amelyet megváltottál, örvendjen házad javaiban; ragyogjon rajta édes színed látásának dús öröme; vigadjon, örüljön, hogy legyőzte a test, világ s a gonosz lélek számtalan gáncsvetését, a halál gyötrelmét; örüljön annak, hogy téged, boldogító, örök élet, édes örökség, örökké bírni fog. Ott dicsérlek téged veled örök szeretetben egyesülten, minden jóért, amiben részesítettél, szüntelen dicsérem Nevedet, mert te vagy életem Istene, lelkem Megváltója és szerelmese.

Most kérd az Urat, áldjon meg, és erősítse meg benned szeretetét, míg el nem jutsz az ő látására.

Szívem Istene, lelkem szerelme, dicsérete, magasztalása! Istenem és királyom! Ezer közül választott kedvesem! Lelkem édes Jegyese! Erők királya, Ura, akire egyedül sóhaj és vár szívem! Szeretet Istene, te ajándékozzál meg áldásod bőségével. Tied legyen leheletem,

akaratom, szeretetem, veled legyen a lelkem, míg csak örökké veled nem egyesül. Égő szeretet Istene, te áldj meg erősen, hathatósan, édesen, jóra serkentve e vándorlásban, hogy lelkem, egész erőm, teljes valóm, olthatatlanul égjen, mint kis szikra szereteted lángjában.

Te légy, élő Szeretet, az én áldásom, mely minden jóval megtolt; tedd lelkemet méltó jegyessé, hogy egész életemben legyen rendezett szeretet. Halálom pedig, boldog Életem, a hitben, reményben, szeretetben töltött élet befejezése legyen. Add, hogy az egyház minden szentségével méltón előkészüljek; minden erőmet szolgálatodra szenteljem, minden képességemet szeretetedre szánjam, és így jusson el lelkem elhagyva a test béklyóját, hozzád, édes szerelmem. Veled járjak, bizton, bátran, el egészen a Szentháromság mélyéig; ahol minden bűnöm megbocsátva, minden vétkem szeretetteddel elfödve, életem minden romjával beléd vész, aki gazdag vagy szeretetedben, én Jézusom és nekem tökéletesen visszaállítod életemet. Ugyan most lelkem eped és lankad az élet bajában, de ott megújul benned, éltetadó Szeretet; és mint az újra éledt sas, vígan fog ujjongani, arcod örömén örvendezni. Ott megtalálom, meg is ragadom az örök élet végtelen boldogságát, amelybe te merítesz bele, szeretet Istene. Amen.

Hetedik gyakorlat: A bűnökért való engesztelés és előkészület a halálra

Tűzz ki egy napot magadnak, és ezen engeszteljed Istent bűneidért; e napon a hét zsolozsma-óra idején szedd össze elmédet, hogy az örök Szeretettel társaloghass. Vedd rá a Szeretetet, szóljon helyetted az irgalmak Atyjához, engesztelje meg őt; szent Fia szenvedésének kincstárából törlessze minden adósságodat, még legkisebb hanyagságodat is; hogy élted végén nyugton légy, mert minden bűnöd bocsánatát egészen elnyerted.

Az éjjeli zsolozsma idején (Matutinum) mondd el e verset:

Csodás kegyelmű Szeretet,
Taníts szeretni Tégedet.
Szívünkől bűnök éje tűnt,
Jóságos arcod add nekünk.

Kegyességed késztesen arra, hogy bűneinket irgalmaddal lemossad; engem pedig méltatlant, szívem vágya szerint részesíts halálom óráján akadály nélkül édes arcod örömében; hadd legyen tebenned örök pihenésem.

Az Atyát engeszteld az Irgalommal és a Szeretettel. Így imádkozzál:

Istennek édes Irgalma, szelídséggel és kegyességgel teljes, íme én nyomorult hozzád fordulok lelkem fájdalmában és aggságában irgalmas tanácsért, mert tebenned van minden reményem és bizalmam. Te sohasem vetted meg a nyomorékot. Te még a legundokabb bűntevőt sem üzted el. Nem mutattál ajtót annak, aki hozzád menekült. Nem feledkeztél meg arról, akit a gondok gyötörtek. Az ínségeskedőn mint édesanya segítettél. Aki szent nevedet segítségül hívta, meghallgattad. Ne vess el engem sem, bár méltatlan vagyok, bár sokszor megbántottalak; ne űzz el magadtól hanyag, haszontalan életem miatt.

Ne vess meg, és ne mondjad rólam: Miért él ez a föld hátán? Inkább tégy velem irgalmas lényeged szerint: légy kegyes, kegyes hozzám! Íme, bár érdemekben koldusszegény vagyok, mégis sietek a szegények ama menedékhelyére, melyet a te irgalmas szereteted tölt meg minden jóval, hogy ne kelljen gyümölcstelen életem esős, fagyos ege alatt hajléktalanul elpusztulnom. Bízva bízom, hogy kezdetől bőséges alamizsnát kapok, mellyel helyrehozom elpazarolt életemet. Nagy irgalmad palástja betakarja majd melegen mezítelen voltomat. Szereteted befödi minden vétkeimet, és pótolja minden mulasztásomat. Nyisd meg hát biztos hajlékidat, hadd nyerjem el irgalmadat. Általad jöjjön segítségemre az isteni kegyes szeretet, mely egyedül adhat elmémnek, lelkemnek biztos egészséget.

Ó szeretet, szeretet, tekints az én Jézusomra, a te királyi rabodra, akin az iralom koronája ragyog, akit ezen órában oly erővel megragadtál: vedd át tőle minden javát, vagyonát; hatalmas zsákmányoddal gazdagítsd az égieket és földieket, tölts be jóval mindent dicsőséges rabod bőségéből.

Ezzel a drága zsákmánnyal, ezzel a drágalátos raboddal váltsd meg az én elveszett életemet; ne hétszeresen, hanem százszorosan térítsd meg haszontalan mulasztásaimat. Mert hiszen ha enyém volna az angyalok és emberek minden életjava, még mindig nem érne fel azzal az értékkel, amelyet kívánatos rabod képvisel; és mit érek én, embersöpredék, porhamu: hozzá képest!

Ó bárcsak lenne sorsom: hogy engem is rabul ejtenél az én szerelmes Jézusommal; bilincsbe vernél, magadénak tartanál! Hogy isteni rabod társaságában az ő igéjével – szentté válnék én, a bűnös; lelki emberré, én, a haszontalan; Isten barátjává, én, az ő ellensége; Isten után sóhajtóvá, én, a lagymatag!

Bárcsak teremném én, a terméketlen és magtalan, az összes erények tökéletességét és az erkölcsi élet szentségét!

Édes Jézusom, irgalmad oldalába zárj be rabodul! Isteni Szíved rabláncára fűzzél rá engem is, hogy az élő szeretet hatalmával legyek örökös rabod, legyek veled összekötve, legyen életem egészen a tiéd, hogy soha tőled semmi el ne választhasson. Amen.

A Primára

válts szót a Szeretettel és az Igazsággal: álljanak érted jót, hogy halálod óráján nyugodtan jelenhess meg Bírád, az Úr Jézus előtt, akiben egyúttal kegyes Védőt találsz.

Kinek kegyelme végtelen
Szegény esendő emberen:
Tudod, mi gyenge alkatunk,
Ínségben bujdosunk, vagyunk.

Kegyességed késztesen arra, hogy bűneinket lemosd irgalmaddal: engem, méltatlant pedig, szívem vágya szerint részesíts halálom óráján akadálytalanul édes arcod örömeiben, hadd legyen tebenned örök pihenésem.

Engeszteld az Urat:

Ó Isten igazságos ítélete, kegyes Igazság, hogy jelenek meg majd színed előtt gonoszágom terhével, elpazarolt életem átkával, nagy hanyagságom súlyával! Jaj, bizony nem adtam a szeretet pénzváltóinak asztalára kamatra a keresztény hit és a lelkiélet tőled vett kölcsönét, melyet a tökéletesség nagy kamatjával kívánsz tőlem vissza! Az idő rámbízott talentumát nemcsak hogy fel nem használtam, hanem elpazaroltam és elvesztettem! Hova menjek, hova forduljak, hova fussak színedtől?

Ó Igazság, a te társaid: az igazságosság és a méltányosság. Te megmérész mindent szám, súly és mérték szerint. Amihez csak hozzányúlsz, azt igazságos mérlegre teszed. Jaj nekem, ezerszer jaj, ha pártfogó nélkül jutok kezvedbe! Szeretet, légy pártfogóm! Te szólj helyettem; te kérj irgalmat, te védj az ügyemet, hogy kegyelmedből életben maradjak.

Tudom, mit tegyek. Veszem az üdvnek kelyhét. Jézusom kelyhét teszem a mérleg üres serpenyőjére. Így pótlom azt, ami nálam hiányzik. Így fődöm el minden bűnömet. E kehellyel újítom meg rommá vált életemet. E kehellyel teszem tökéletessé mindazt, ami bennem tökéletlen. Ó Szeretet, ma a te királyi rabodat, az én Jézusomat veszem magamhoz, akit az irgalom velőkgig elgyengített, akit te, Szeretet, ezen órában oly erőszakkal vittél az ítéletre, hogy az egész világ bűnét a vállára raktad, bár szemernyi folt se lett volna rajta, ha irántam való szeretetből nem vállalta volna el a vétkeimért való elégtételt. Őt, a tisztaságost, a drágalátost, akit szeretetem szerelme vitt az ítéletre és a halálra, őt veszem ma magamhoz, drága Szeretet, mint ítéletemen pártfogómat. Add nekem őt túszul, hogy egész ügyemnek ő legyen a feje.

Édes Igazság! Ha Jézus nélkül kellene eléd állnom, nem tudnék megállni. De ha Jézussal kell előtted megjelennem, nagy öröm, gyönyörűség ez nekem. Igazság! most ül a bírói székbe; menj be a törvényházba, hozz fel ellenem bármit, amit akarsz. Nem félek a bajtól, tudom, tudom, hogy nem szégyenülök meg színed előtt, mert velem van nagy reményem és biztonságom. Szeretném látni, mily ítéletet mondhatnál rólam akkor, midőn hűséges, drága Jézusommal állok előtted, aki bajomat magára vette, hogy nálad nekem irgalmat találjon.

Édes Jézusom, megváltásom drága záloga, jöjj velem az ítéletre. Álljunk ott együtt! Légy te védőm és bírám! Add elő, mi lettél értem, hogy gondolkoztál rólam, mily drágán vettél meg, hogy általad megigazuljak. Értem éltél, hogy el ne vesszek. Hordoztad vétkeimet.

Meghaltál értem, hogy örök halált ne haljak. Mindenedet nekem adtad, hogy általad dúsérdemű legyek.

Halálom óráján ítélj meg hát azon ártatlanság, azon szeplőtelenység szerint, amelyet nekem adtál, midőn minden adósságomat lefizetted, midőn megítéltek és elítéltek értem; hogy míg önmagamban szegény és ügyefogyott vagyok, általad minden jóban bővelkedjem.

Terciakor

kérd a Békét és a Szeretetet, hogy érzékeid ereje és veleje egészen az Istennek szenteltessék, hogy ezáltal haláloed óráján az Istennel kiengesztelődve találjassál. Mondjad:

Fekélyeinket ismered,
Szívünkbe hat tekinteted;
Kerülje, add, szíved szerint
E föld csalóka fényeit.

Kegyességed késztesen arra, hogy bűneinket irgalmaddal lemosd, engem, méltatlant pedig szívem vágya szerint részesíts halálom óráján arcod örömeiben, hadd legyen tebenned örök pihenésem.

Isten Békéje, ki felülmúlsz minden érzéket, te édes és kedves, kellemes és kiváló; ahol megjelenesz, ott zavartalan a nyugalom. Te zabolázod meg a fejedelem haragját, díszíted kegyességgel a király trónusát; kegyelettel és irgalommal magasztalod fel az uralkodó dicsőséges országlását. Légy védőm nekem szegény bűnösnek. Végy szárnyad alá, hogy védelmet találjak a fenyegető bajok elöl, melyek sok és nagy hanyagságaimért rám várnak.

Íme, aki nekem hitelt adott, már ott áll az ajtónál, hogy a kölcsönt visszavegye. A végrehajtó kéri tőlem időmnek adóját; nem merek vele szóba állni, mert nincs miből adósságomat megfizessem. Édes Jézusom, békességem, meddig maradsz még csendben? Meddig hallgatsz? Szólj már egy jó szót értem, mondd szeretettel: Én megváltom őt! Hisz te vagy minden szerencsétlennek menedéke! Te nem mész el senki mellett úgy, hogy ne üdvözlődnél. Békesség nélkül nem küldted el azt, aki valaha is hozzád fordult. Engem szerencsétlent és reménytelent se küldj el, szereteted nélkül. Engeszteld ki mennyei Atyámat. Fogadj el szereteted ölébe. Add a jó reménység üdítő vizét italul, hogy fölfeledek. Szeretet, üdítsd fel nyelvemet. Éleszd fel lelkemet, mely ügyefogyottságában már majdnem elenyészik.

Szeretet, szeretet, bárcsak adnád nekem Jézusomat, akit ez órában értem megostoroztak, tövissel koronáztak, akit az irgalom rajongásba ejtett, Jézust, igaz királyomat, akin kívül mást nem ismerek, akit te tettél, Szeretet, világ csúfjává, megvetetté, akit mint bélpoklost kerültek és Judea nem fogadta el magáénak. A te kegyelmed nekem adta őt. Add, add őt szeretetem ölelő karjára, őt, a színártatlant, a drágalátost, aki helyettem oly teljesen megfizette azt, amit el nem vitt. Add őt nekem, hadd öleljem szívemre, hadd élesszem fel lelkemet az ő fájdalmának, szenvedésének keserűségével! Hadd térüljön meg hanyagságom minden adóssága azon fenyíték által, melyet az én békességemért róttál ki rája.

Béke, te légy Jézusomban drága bilincsem. Légy erőm oszlopa, hogy a barátság által hozzád kötve egy szív és egy lelek legyek Jézusommal. Tebenned, Békesség, suhogjanak rám a szeretet ostorcsapásai, érjenek a szeretet mély sebei. Általad maradjak Jézussal egybekapcsolva. Béke, még egy szót engedj szólanom: Nyisd meg a szeretetnek azt az általad őrzött drága alabástrom edényét, mely velőkgig ható illatával lankadt lelkemet felélesztgeti. Kend be érzékeimet ama dicső fejnek vérével, ama tiszteletreméltó érzékek fájdalmával, hogy ezeknek balsamos illata egészen kiforgasson lelkem lankadságából és gyávaságából, mint ahogy megfordul a terméketlen föld, ha tavasz időben új virágzásba borul. Édes Jézusom,

szenstséges érzékeidnek szenvedése legyen minden bűnöm elfödő palástja és minden hanyagságom pótlása, hogy mindazt, ami hiányos bennem, megnyerjem általad, aki egész magadat adtad érettem. Amen.

Szextára

válts szót a Bölcsességgel és a Szeretettel, hogy újjá legyen benned minden, és haláloed óráján Krisztus drága keresztjének hatalma megvédjen minden kísértéstől, ellenséged incselkedéseitől. Imádkozzál:

Zarándokolva jó feléd,
Könny sózza sóhaj-kenyerét.
Üdítsd fel, élet kútfeje,
Hazája célja, kincse, Te.

Kegyességed késztesen arra, hogy bűneinket irgalmaddal lemossad, engem méltatlant pedig szívem vágya szerint részesíts haláloed óráján arcod örömében, hadd legyen tebenned örök pihenésem.

Isten csodálatos Bölcsessége, mily dicső, mily hathatós a te szavad. Válogatás nélkül magadhoz hívod mindazokat, akik téged óhajtanak. Az alázatosakban lakozol. Szereted, akik téged szeretnek. Megítéled a szegénynek baját. Kegyesen könyörülsz mindenen. Semmit sem gyűlölsz azok közül, amiket teremtettél. Eltekintesz az emberek bűnei fölött, és irgalmasan várod bánatukat. Nyisd meg nekem is az élet erét, nyújtsd az irgalom poharát, hadd tudjam minden időben, mi kedves előtted.

Bölcsesség, te jobboldon hordod az örökkévalóság szent jegyét: neked minden sikerül. Egyedül te tehetsz meg mindent. Te magadban megmaradsz, és mindent megújítasz: újítsd meg és tégy szentté engem is, hogy lelkemben szállást vehess magadnak. Te teszed az embert az Isten barátjává: ím szerezd meg nekem is az Isten barátságát. Add, korán ébredjek tehozzád, hogy igaz-valóban megtaláljalak. Végy engem előbb birtokodba, hogy igazán utánad epedjek.

Mily bölcsen rendezel el mindent! Mily messzelátók rendeléseid, midőn az ember megváltása céljából bölcs megfontolással megnyered tervednek a dicsőség királyát, eléje tárván a béke gondolatait, a szeretet beteljesedését és anélkül, hogy fenségét megsértenéd, vállára rakod a szeretet alkalmas eszközét, hogy a keresztfán hordja a világ gonoszságát. Dicső isteni Bölcsesség, a te nagyszerű tetteidet az ördögi gonoszság sem tudta megghiúsítani, és kegyes terveidet az emberi gaz tudatlanság sem megváltoztatni. Bőséges irgalmadat, nagy szeretetedet, eláradó jóságodat a bűnök nagy sokasága sem tudta kioltani, mert fenséges terveid győztek minden akadályon. És te mindent szelíden rendezel el, célt érsz erőddel elejétől a végéig mindennek.

Bárcsak bennem is legyőzne mindent isteni fönsségednek dicső hatalma, ó Bölcsesség! Bárcsak egyetlen leheleteddel megsemmisítenél, elűznél bennem mindent, ami kedveddel, akaratoddal ellenkezik. Így legyőzhetnék véled minden kísértést, áthágnék minden gáton, meghalva önmagam számára a nagy szeretettől, benned élnék! Ha te lész vezérem, megmenekülök ez élet hajótöréséből, és tőled veszem szereteted öltözékét, szerelmed palástját, veled írom az élő szeretet végrendeletét.

Bölcsesség, micsoda játékot üzöl, mily csellel hálózod körül Jézusomat!

Levetközteted a dicsőség királyát, és a gyalázat céltáblájává teszed. A világ váltságdíját rászegezed a keresztfára! Csak te tudod megmérni, megítélni, mit ér e nagy titok a világ egész adójának törlesztésére! Felmagasztalod a világ Életét a földről a keresztre, hogy halálával mindenkit magához vonjon, és életre keltsen.

Bölcs Szeretet, micsoda gyógyítószert készítesz a világ romlása ellen? Mily irgalmasan kötözöd be az ember sebeit! Szeretet, a te terved jött az elveszetteknek mentésére. Elítélted az ártatlant, hogy üdvözítsd a szerencsétlen bűnöst. Ártatlan vért ontasz, hogy a haragvó igazságot megengeszteld, hogy a koldusszegénynek kegyes atyát szerezhess. BölcS Szeretet, a te ítéleted a nyomorultak mentése. A békét akarod. Meghallgatod az irgalmas közbenjárót. Okos tanáccsal segítesz a bajlódókon, hisz irgalmas, kegyes a te akaratod. Irgalmad dicső művével végét veted a világ bajának. Szeretet, a te leleményességed adja vissza az elveszetteknek a boldogságot.

Bölcsesség, íme nyitva áll már irgalmadnak kincstára. Tekints rám, nyomorultra, aki még kinn állok szereteted ajtajánál. Szegényes gúnyámat töltsd meg édes áldásod bőségével. Íme előtted áll vágyaim üres pohara. Nyisd meg a zárt, amely kincseidet rejtegeti. Add szívembe tiszta gondolataidat, világos törvényeidet, hűséges bizonyosságaidat.

Add, hogy parancsaid éljenek elmémben, és végre is hajtsam őket. Csak ne bűneim szerint bánj el velem, és ne is fizess gonoszságaim mértéke szerint, én Jézusom. Miként szent véred ontásával igazán megkönyörültél rajtam, akként add vissza épen szent kereszted hatalmával tönkrement életemet. Ó bölcS Szeretet, oszlasd el és fődđ el minden vétkeket, pótolj helyettem minden mulasztásomat az Úr Jézus által, aki önkényit kiszolgáltatta magát neked.

Nonára

fordulj az isteni Szeretethez és Kedvességhez, hogy váltsák be gonoszságodat jóságukkal. Add át halálot az isteni Bárány halálának, hogy ezen védelem alatt nyugodtan mehess át a másvilágra. Imádkozzál:

Ó, dúszinségű Végtelen,
Érettünk megfeszítettél.
Szent oldalad folyó vizén
Újjászületve élek én.

Kegyességed készteszen arra, hogy bűneinket irgalmaddal lemossad, engem méltatlant pedig szívem vágya szerint részesíts arcod örömében, hadd legyen tebenned örök pihenésem.

Istennek szép Szeretete, halálnál hatalmasabb buzgalma az odaadásnak! Te újítod meg a teremtést, te adsz üdvöt és váltságbért a világnak! Mily jó veled beszélni, mily erősítő a te táplálékod! Aki veled él, nem érez unalmat. Jöjj hát hajlékomba és pihenj nálam. Társaságodban örök öröm éri az embert. Add hallanom Szentlélekkel telt tanításaidat, hogy veled megfélekedzem minden bajomról, bánatomról. Míg ez életben járok, légy velem, hisz minden jót csak általad kapok.

Dicsőséges Szeretet, íme én nyomorult törpe ember irgalmad hajléka alá futok, ha mulasztásaim vihara rámtámad, ha büntudatom mennydörgése megfenyeget. Hisz nincs máshol menedékem, csak nálad, nincs másban nyugalom, csak tebenned. Ha elvesztem, te veszel föl öledbe, mint édesanyám. Te előrelátó, jól kieszelt terveddel halálíg üzöd a fönséges Isten egyszülöttjét, hogy segíthess a reményevesztett nyomorékon.

Szeretet, te úgy bántál a Szűznek fiával, hogy minden bűnös szíve reményre dobban.

Irgalmaddal rákényszerítesz mindenkit, hogy hozzád bizalommal forduljon; és hogy senkinek ne legyen vádja ellened, minden vádat rázúdítasz az Üdvözítőre. Szeretet, adj nekem, kifosztottnak, elhagyottnak, jótanácsot, adj menedéket, hogy fölzaklatott lelkemet rád ereszthessem.

Viseld velem zarándokságom bajait! Egyenesítsd föl félénk lelkemet! Vigasztald aggódó szívemet, mondd csak: Nem feledkezem meg rólad. Add erre szavadat, és hívj kegyelmeid

határidejére, ó Szeretet, mert nagyon vágyódik a lelkem utánad, hogy saját rossz dolgait a te javaidal cserélhesse föl. Te úgy odaszegzed az én Jézusomat, Megváltómat a keresztre, hogy szeretetből lelkét kiadja kezedben.

Szeretet, mit csinálsz? Mire támadsz rá? Nem nyugszol, nem pihensz, míg a nyomorultakon nem segítesz. Nem ismeresz mértéket a szeretetben. Az élet forrását úgy meggyötröd szomjúsággal, hogy már nem elég neki egy halál, hanem haldokolván még úgy átadja a szeretetnek önmagát, hogy epedve vágya minden egyesért sokszoros halált halni, hogy még drágább váltságdíjjal váltsa meg az elveszetteket.

Szeretet, a te szándékod úgy eltalálta az Úr Jézus szívének idegét, hogy a szeretettől megroncsolódott és elhalt. Szeretet, legyen már elég, tarts már mértéket, hisz Jézusom szemed előtt függ holtan a kereszten! Meghalt, egészen meghalt, hogy nekem bőséges életem legyen. Meghalt, hogy a mennyei Atya fiának fogadhatson. Meghalt, hogy boldogabban éljek.

Drága Halál, Jézus halála, én boldogító sorsom!

Add, Halál, hadd találjon benned fészket a lelkem. Halál, amelyben az örök élet termése sarjad: éltető áramaid járjanak át rajtam egészen. Halál, te vagy a fogyhatatlan élet: add, hogy mindig bizakodhassam védőszárnyaidban!

Üdvözítő Halál: add, lakozzék lelkem jóságos javaidban! Drága Halál: te vagy legdrágább szerzeményem. Egész életemet ragadd el magadba, halálomat merítsd el önmagadba!

Hathatós Halál! Legyen védelmed alatt nyugodt és biztos az én halálom. Éltető Halál, add, olvadjak el szárnyaid védelme alatt! Élet tűzhelye, Halál, add, égjen bennem az a szikra, mely belőled éledt!

Dicső Halál, termékeny Halál! Ó Halál, üdvösségem beteljesedése, megváltásom szövetségkötése, kiengesztelése erős záloga! Győzelmes, édes, éltető Halál, benned oly szeretet ragyog reám, melynek sem égen, sem földön párja nincsen.

Szeretetreméltó Halál, benned van szívem bizodalma. Drágalátos Halál, te őrzöd mindazt, amim vagyon, legyen gondod reám, hogyha meghalok, édes pihenésem legyen árnyékodban! Irgalmas Halál, te vagy a legboldogabb élet. Te vagy első osztályrészem, bőséges váltságom, dicső örökségem. Végy be hát egészen magadba, rejtse el életemet egészen magadba, zárd be halálomat is önmagadba.

Halál, melyből édesség árad, legyen gondod halálomra, végy körül egészen, ha rám tör a halálfájdalom. Biztosítsd általjutásomat, hogy a tolvajok el ne állják utamat. Vedd át lelkemet, melyet oly drágán szereztél meg. Teljes szereteted nyugvóhelyére emeld föl lelkemet, merítsd el életemet önmagadba. Drága Halál, készítsd elő nyugovásomat. Add, boldogan szunnyadjak el benned, és édes legyen elalvásom. Szeretetreméltó Halál, őrizd aztán mindörökre, atyai szeretettedben, örök birtokodban.

Szeretet, te szereztél meg számomra ez üdvszerző halált, e drága osztályrészt.

Olyannyit tettél értem, hogy örökre szolgálatodra köteleztél. Mit adjak végtelen sok jótéteményedért? Hogy dicsérjelek, hogy háláljam meg ezt, hisz ha ezerszer átadnám magam, még mindig kevés volna érte.

Mi vagyok én nyomorult törpe hozzád képest, bőséges váltságom! Íme teljesen átadom hát neked lelkemet, melyet megváltottál, följánlom neked szívem szeretetét. Vedd magadhoz életemet, végy át engem, és egyesíts önmagaddal.

Szeretet, a te isteni buzgalmad nyitotta meg nekem Jézusom édes szívét!

Édességtől áradó szív! Kegyességtől buzgó szív! Szeretettől dobogó szív! Boldogságot árasztó szív! Irgalommal teljes szív! Add, haljak meg irántad való vonzalomból, szeretetből!

Drágalátos szív, kérlek, szívűd magadba szívemet. Szívem ékes gyöngye, hívj meg éltető vendégasztalodhoz. Nyújtsd vigasztalásod borát, hogy rombadőlt lelkem a te szeretetteddel töltekezzék, és a te szeretetted bőségéből gazdagodjék szegény nyomorgó elmém.

Szeretet, mutasd be most e szent szívet, ez édes illatszert, e kellemes tömjénfüstöt, e legméltóbb áldozatot – áldozatul értem a kiengesztelés aranyoltárán, elmúlt életem napjainak engesztelésére, melyeken számodra gyümölcstelenül éltem! Szeretet, merítsd el ezen mézédessé szívére áradásába lelkemet, és temesd el gonoszságom, hanyagságom nagy súlyát az isteni irgalom mélységébe. Adj nekem Jézusomban világos elmét, szintiszta érzést, hogy általad szívemről leváljon a test érzékisége, hogy szívem ettől elforduljon, és szabaddá legyen. Légy vezérem és akkor szívemet halálom óráján szeplőtlenül adom át az Úrnak.

Drágalátos Szív, hozzád kiált most az én szívem. Emlékezz reám, szereteted édessége üdítse föl szívem. Kérlek, induljon meg irgalmad rajtam, mert jaj, sok az én vétkem, és érdemem semmi. Jézusom, engedd el vétkeimet drága halálod érdeméből, mellyel a világ adóját letörlesztetted, és add vissza nekem mindazon javakat, melyeket elvesztettem. Téríts magadhoz hathatósan, hogy isteni szereteted egészen kifordítson önmagamból és szemed előtt azt a kegyelmet érjem el, azt az irgalmat találjam meg, melyet számomra kiérdemeltél akkor, midőn az én szeretetem szerelméből a keresztfán meghaltál. És add meg Jézusom, hogy csak téged szeresselek mindennél jobban, hogy tied legyek, benned bízom, és nagyon bizakodjak.

Add, hogy haláloznak mindvégig méltó tiszteletet nyújtsak, hogy halálom óráján késlekedés nélkül hozzájuthassak megváltásom édes gyümölcshöz és halálod kiváló nagy érdeméhez. Legyen ez oly hathatós számomra, amilyennek te kívántad, midőn üdvösségem vágyából lelkedet kilehelte, és véred nagy árán megváltottál.

Szeretet, halálom óráján te mondj nekem édes Istenhozzádot, hogy benned édesen, békén elszenderüljek. Amen.

Vesperára

engeszteld az Istent a Szeretettel és a Kegyességgel, hogy élted végén jótálljanak érted, minden adósságodért és tökéletlenségedért. És imádkozzál:

Ezerszer áldott Szeretet,
Igaz vizekre, mely vezet;
Az élet bűvös kútfejét,
Mely issza, boldog az a nép.

Kegyességed késztesen arra, hogy bűneinket irgalmaddal lemosd, engem méltatlant pedig szívem vágya szerint részesíts halálom óráján akadálytalanul arcod örömeiben, hadd legyen tebenned örök pihenésem.

Istennek édes kegyessége; nagy isteni bőkezűség! Te mindenkinek nyitva állasz, te vagy a szegények menedéke. Ó kegyesség, mit ajánlasz? Hova fussak a hideg elől, hisz már nem bírom a kemény telet?

Lelkem hűvössége jéggel vonta már be szívem egész talaját. Végy szárnyad védő árnyékába, és főd el szégyenletes meztelenségemet, hogy puha szárnyad megmelegítsen, és bennem mindörökre bizodalmat keltsen.

Ó Kegyesség, kegyesség ne hagyj el engem, aggságoskodót. Ne fordítsd el arcodat kiáltásomtól és sírásomtól. Hallgass meg kegyesen! Nyisd meg öledet, hadd pihenjek valamelyest, hadd öntsem ki előtted lelkemet, bizton-bízva jószágodban, kegyelmedben, hogy az elhagyottat nem hagyod el, a zaklatottat nem veted meg. Mily jó vagy a veszendőkhöz, mily kedves keneteid illata az esendőknek!

Az elgáncsoltakat te állítod talpra, a bilincsbe verteket te oldozod föl. Senkit sem vetsz meg szorongatásában, anyai irgalmas szívvel nézel minden ínségeskedőre.

A reményevesztettnek te adsz tanácsot, minden szükségben te vagy gyámolító. Íme hallgass most rám, hisz ínségben vagyok, add hallanom ritka szavadat, add elnyernem jótanácsodat.

Mert nagyon félek mindazért, amit elkövettem, szégyenkezem azokért, amiket mulasztottam, rettegek életem elpazarlása miatt. Félek attól a vizsgálattól, amelyben Krisztus, az evangéliumi fejedelem, számadásra szorít engem. Ha kéri tőlem az idő kölcsönét és az értelem talentumának, mit nekem adott, a kamatját: nem találok semmi mentséget, mely szeretetéhez méltó volna.

Mit tegyek, kihez forduljak? Kapálni nem tudok, koldulni szégyenlek. Ó Kegyesség, kegyesség, nyisd meg hát ajkadat, édes tanácsod adjon erőt a lelkemnek.

Felelj hát nekem, hogyan látod jónak, mit csináljak, hisz neved szerint is igazán kegyesszívű vagy, és legjobban tudod, mi válik ezekben hasznomra. Könyörülj rajtam, jöjj segítségemre, és ne hagyj el e szorongattatásban. Hasson meg lelkem együgyűsége, és ha szíved megindult, mondd nekem: Legyen közös a mi erszényünk.

Ó Kegyesség, kegyesség! Nálad oly nagy hatalmas kincsek vannak, hogy az ég és föld nem tudja őket befogadni. Te vetted rá Jézusomat, hogy lelkemért önlelkét adja, életemért saját életét. A te műved: hogy mindened az enyém lett, és így a te bőségedből jut vagyonhoz a szegény.

Hívd hát éhes lelkemet készleteidhez, hogy gazdagságodból éljek, a te nevelésed, a te táplálásod, az Úr fegyelme alatt el ne essem, a te vezetésed alatt visszatérjek Istenemhez, és lelkemet neki adjam vissza, akitől kaptam.

Kegyesség, Jóság, Isten édes bőkezűsége! Kincstáradban őrzöl egy csodás áldozati ajándékot, melyen ámul az ég, bámul a föld, melynek párja öröktől örökké nincsen. Te értem naponkint oly áldozatot mutatsz be az oltáron, az égő áldozat illatával, hogy az fölülmúl minden érdemet, és igazán törlesztheti minden adósságomat. Te bemutatod az Atyának az ő szerelmes Fiát, hogy így kiengeszteld, kibékítsd őt velem.

E szentség által újítsd meg életemet, mert ez a legalkalmasabb arra, hogy minden gyarlóságomat pótolja, minden hibámat kiigazítsa. Add vissza százszorosán mindazt, amit elvesztettem, hadd ujjongjon benned a lelkem, és mint a sas, hadd fiatalodjék meg ifjúságom. Hozzád térjen életem, neked szolgáljon minden erőm, téged dicsőítsen egész valóm. Jézusom, töröld el kegyességeddel minden bűnömet, szeretetteddel tüntesd el minden vétkeket, jóságoddal helyesbítsd hanyagságaimat, szeretetteddel add meg nekem a lélek azon szabadságát, amelyet számomra önvéreddel szereztél, midőn ártatlan létedre értem meghaltál. Add, legyek egy akaraton veled, hogy életemet hozzád igazítsam.

Add, legyek egészen olyan, amilyennek te kívánsz, hogy ez élet után levetvén a test ködfátyolát, édes arcodat láthassam vigadással.

A Kompletoriumra

fordulj a Szeretethez és az Állhatatossághoz, hogy méltatlan életmódodat az Úr Jézus szentséges életével cseréljed föl, és ő általa halálod óráján az életszentséggel és az erkölcsi tökéletességgel készen találjassál.

Dicsőségedben nincs határ,
Emléked szívből-szívbe száll,
Határtalan, miként a fény,
Magasztosult szívek helyén.

Kegyességed késztesen arra, hogy bűneinket irgalmaddal lemosd, engem méltatlant pedig szívem vágya szerint részesíts akadálytalanul édes arcod örömeiben, hadd legyen tebenned örök pihenésem.

Állhatatos szeretete Jézus Krisztusnak, ki minket mindhalálig szeretett: egyedül te hordod a királyi koronát! Tied a győzelem diadala, tied minden dicsőség. A te messzelátó szorgalmad, szorgalmas védelmed oly ajándékokat szerez a királyok Királyának, amelyeken az ég is csodálkozik.

Állhatatos szeretet, édes és hangzatos a szavad, ékes és kedves a te arcod. A pusztaságban is össze tudsz gyűjteni ritka adományokat, az édesillatú erények változatos fajtáit: hogy az ég Istene vígan, tisztelve tekint reád, kívánja és dicséri szépségedet. Téged örvendeztet minden más fölött az Úr azáltal, hogy rád tekint, mert nálad megpihen, mint jegyes a nászágyon és meg nem indul. Jöjj hát segítségemre kora hajnalban; és őrizd meg önmagadban – déli Napfény – lelkemet a vakság homályától.

Állhatatos szeretet, te vagy az összes erények teljessége, a lélek egysége. A nehéz terhet megkönnyíted, az erények fáradságát megédesíted és megenyhíted. Isten tökéletes Szeretete, benned van minden édesség és kedvesség. Te vagy az igaz béke és biztonság. Benned zavartalan csend és nyugalom. Te vagy minden jónak célja és befejezése, az Isten törvényeinek megtartása. Te a nyugvónapok nagy vasárnapja! Benned a Bölcsesség nyugalmát üli, és a szeretet művét bevégezi.

Állhatatos szeretet! Te bevégezted Jézusban azt a művet, melyet kegyessége adott vállára. Te hajtottad végre megváltásunkat, hogy a veszni indulókat Isten fiaivá fogadjad. Általad szenderült el Jézusom békességben (a kereszten), általad nyugodott meg a fáradságban, árnyékodban pihent; te adtad édes pihenését, te zártad le sírját pecséteddal, és te adtad neki a szeretet álmát.

Ó szeretet, te őrzöd buzgó gonddal lelkem legdrágább kincsét (a sírban), az aranynál és topáznál drágábbat, mely egyedül hozhatja helyre hibáimat és igazíthatja meg gyarlóságaimat. Oda tedd tehát a szívemet, ahol legdrágább kincsemet őrzöd, hogy lelkem ott maradjon általad, ahol szerelmes kincsem lakozik.

Élő szeretet, hősi kitartása az Úr Jézusnak, hozzád sír fel szívem mélyének kiáltása. Szállj helyettem követségbe, szólj jó szót helyettem, hogy Jézusom, Istenem, királyom, aki általad végzé be a mennyei Atyától rábízott nagy művét, adjon nekem, nyomorult feregnek tiszta szívét, szolgálatában hűséges és vissza nem rettenő lelket, mely készségesen veszi magára szeretetből az ő törvényeinek igáját. És légy te, hathatós Szeretet, ez életben is, utána is, az én százszoros bérem, légy te az én jutalmam, mert benned van minden boldogságom.

Add, hogy a szeretet megbánásával és alázatos megtörődéssel mindvégig irtogassam bűneimet és hanyagságaimat, hogy életem végén elnyerjem Jézusom színének boldogító látását, hogy általad örök vígságban legyen részem, midőn Jézusom dicsősége felragyog előttem.

Szilárd, erős, győzhetetlen szeretet, taníts meg Jézusnak állhatatos szeretetére, hogy meg nem alkuvó kitartással szolgáljak neki. Serkents, igazgass, hogy mindig készen várjam az Urat, ha jön az első vagy második éjjeli örváltáskor. Ha felhangzik a zaj, mely érkezését jelzi éjfélnél, ne találjon fáradt álomban, hanem ébren, hogy a te éber vezetésed alatt méltón lépjek be a Bárány menyegzőjére. Akkor legyen telve mécssem a szeretet olajával, a buzgalom tüzével, az élő hit cselekedeteinek fényével, hogy általad bejussak az örök élet örömeibe.

Édes Jézusom, drága Jegyesem, elernyed lelkemet ébreszd magadhoz, halálod által adj nekem neked élő életet. Add, hogy életmódom méltó legyen értem ontott véredhez. Add, hogy lelkem rád gondoljon, érzéseim téged érezzenek, elmém akaratodat megértse, és erőm tetszésedet keresse; adj állhatatos szívét, mely kitart melletted.

Halálom óráján késedelem nélkül nyisd ki Szíved ajtaját, hogy élő szereteted menyegzős házába akadály nélkül beléphessek. Akkor enyém lesz, veled örvendek, szívem igazi öröme. Amen.

Az engesztelés napján *délben* kérd az Urat, vigyen be isteni Szívének kertjébe, hadd fürödj meg élete, szenvedései érdemeinek Jordán-vizében hétszeresen; hogy minden szennytól megtisztulva, kimúlásod napján szép tisztán jussál az isteni szeretet menyegzőjére.

Én Jézusom, élő Üdvözítőm, az angyalok országából való dicső és szépséges, te! Ím vaksötétben botorkál a lelkem, a te kedves teremtményed. Légy üdvöm és világosságom! Én szerelmesem, szemed tiszta könnyével mosd le bűnös szemem foltjait, hogy végső napomon akadálytalanul láthassam szívem tiszta szemével arcodat a Szentháromság tükrében, mert egész szívvel csak utánad vágyakozom. Minél előbb meríts be bírásod mélységébe.

Édes Jézusom, kívánatos reményem, irgalmas és hűséges Jegyesem, aki nem veted meg a nyomorultak sóhajtásait, ím, jaj, saját bűnöm által megsiketült a fülem. Irgalmas Atya, legyen életem neked engedelmes, mihelyt meghallja szavadat. Szerelmesem, a te áldott füleidnek édes kegyelmével vedd el enyéimből a gonoszsgot, hogy halálom óráján ne féljek a rossznak hallásától, hanem a te hívó szavad által részesüljön hallásom vigadozó örömben, mert te vagy egyedül, akire várok. Kérlek, vigyél el minél előbb a menyegzőre. Lelkem örök boldogsága, szívem egyetlen szerelme, a te arcodon van minden báj és Szíved tele gyönyörűséggel – jaj, lelkem még messze kalandoz tőled.

Szívem Istene, elszórakozott lelkemet szedd össze magadba. Szerelmesem, töröld el gonosz gondolataimnak és bűnös szívemnek minden vétjét a te szentséges gondolataidnak szándéka és átszűrt Szívednek égő szeretete által. A te keserves szenvedésed legyen halálom óráján védelmem, és szeretettől megszakadt Szíved örök menedékem, hisz mindeneknél jobban szeretlek téged. Ne hagyj, hogy soká távol legyek még tőled, szívem egyetlen!

Jézusom, a mennyei Atyának egyszülötte, kegyes és irgalmas Uram, te fogadott fiadat nem hagyod elveszni. Jaj, sokat vétkeztem nyelvemmel. Én dicsőségem, add ajkamra dicséretedet! Én szerelmem, áldott ajkad édes szavának erejével tisztítsd meg fertőzött szám vétkeit. Add a béke csókját, hogy vígan hagyjam el a világot. Szívem mélyét csak édes ajkad vigasztalja.

Szép szeretet, döfd be szerelmed nyilat szívembe, hogy élettelenül hulljak életadó örvényedbe. Jézusom, bölcs alkotó és kiváló művész, aki oly nagyszerűen állítottad helyre kezed alkotását, melyet én elrontottam. Jaj, minden művem gyarló, nem a te törvényed szerint való. Erőm és menedékem, szenteld meg szerető közreműködéseddel minden tettemet. Műveid tökéletessége által, keresztreszegett kezeddel töröld el gonosztevő kezemnek minden sértését, hogy halálom óráján akadály nélkül hulljak édes ölelő karodba, mert te vagy az én Jegyesem, akit ezer közül választottam. Végórámban pedig ismerj el magadénak nem érdemeim miatt, hanem önnön jóságodért.

Jézusom, kívánatos, szeretetreméltó Jegyesem, mily kedves és nemes a te társaságod! De jaj, letértem az igaz útról, és nem tartottam meg törvényeidet. Drága vezérem, igazgasd lépteimet a te akarod szerint. Töröld el bűnrejáró lábam minden vétjét a te áldott lábadnak gyötrelmes szenvedése, kínos átluggatása által, hogy általad, aki életutamnak hűséges öre vagy, örvendve lépjek a csodálatos sátor helyére, az Isten házába, mert te vagy a pályabér, akiért versenyt futok. Adj nekem ösztönző szeretetet, ne hagyj lanyhán, hanyagul élnem, add, hogy fáradhatatlanul fussak utánad.

Jézusom, nagy, édes, jóságos Istenem, aki sohasem adsz mást, csak nagyszerűt! Élő Isten, kinek tüzes lehelete visszavon saját ölébe mindent, mi belőle áradt, íme, jaj, elveszett, elszáradt, elpusztult egész életem. Életem Istene, sarjadjon, viruljon, érjen gyümölcsre életem benned. Szeretett Jézusom, megromlott életem rútságát mosd le nemes életed ártatlanságával, szent tisztaságával. Ne legyen már az enyém ez élet, hanem lángoló szereteted hatalmával

vedd magadhoz, hogy halálom óráján boldogan találjak magamra benned, ki igaz élet vagy! Te vagy legkedvesebb, legnagyobb javam, lelkem egyedüli menedéke. Add, epedjek utánad szeretve téged, add, halljak meg a vágytól, hogy téged örökre dicsérhesselek és szereteted lángjába örökre beleolvadjak. Amen.

Este pedig, mintha Szerelmeseddel virágot szednél, kérd áldását és a következő erényeket.

Áldjon meg ma, édes Jézusom, a te lelked. Áldjon meg isteni fölséged. Áldjon meg a te termékeny emberséged. Legyen áldása oly hathatós, hagyja isteni bőkezűséged rajtam áldásodnak oly világos jeleit, hogy győzhetetlen szeretettel felbonthatatlanul veled legyek, és régi magamat egészen elhagyjam. Tégy tökéletessé szeretetedben. Add, hogy kedves legyek előtted lelkem alázatával, testvéri szeretettel, tiszta egyszerűséggel, alázatos szeméremmel, szívem ártatlanságával, érzékeim őrzésével, életem szentségével, készséges szófogadással, édes türelemmel, lelki fegyelmezettséggel, önkénytes szegénységgel, szent szelídséggel, jó lelkiismerettel, érett erkölcsimmel, vidám elmével, minden igazságban, szilárd hittel, szent kitartással, erős reménnyel, teljes szeretettel, a te szeretetednek boldog bevégzésével. Add, hogy szívem tövisbokra az erények paradicsomává, a tökéletesség virágos kertjévé változzék; legyen, mint a termőföld, melyből béke, szentség, jámborság sarjad, amelyen rajt az Isten áldása.

Szerelmes Jézusom, maradj mindvégig mellettem, hogy szívem szüntelen nálad legyen. Legyen enyém a te szereteted oszthatatlanul, és áldd meg kimúlásomat. Ha majd elhagyom a test börtönét, lelkem szüntelen benned nyugodjék. Amen.

U. i. o. gl. D.